

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-110-20

Druk nr 1016
Warszawa, 15 marca 2021 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz niektórych innych ustaw.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz. U. z 2019 r. poz. 55, 912, 1214 i 1802 oraz z 2020 r. poz. 1747) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1:
  - a) w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) restrukturyzacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2020 r. poz. 814 i 1298) oraz o zawarciu układu na zgromadzeniu wierzycieli w rozumieniu art. 491²⁵ ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1228 i 2320),”
  - b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) osobach fizycznych, wobec których toczy się egzekucja świadczeń alimentacyjnych lub egzekucja należności budżetu państwa powstałych z tytułu świadczeń wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, a które zalegają ze spełnieniem tych świadczeń za okres dłuższy niż 3 miesiące.”;
- 2) w art. 5 w ust. 1:
  - a) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) informację o złożeniu przez dłużnika wniosku restrukturyzacyjnego, wniosku o otwarcie postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli, wniosku o ogłoszenie upadłości, wniosku o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego, a także informację o prawomocnym zwrocie, oddaleniu albo odrzuceniu wniosku dłużnika albo umorzeniu postępowania w przedmiocie rozpoznania takiego wniosku, a w przypadku wniosku restrukturyzacyjnego – również informację o prawomocnej odmowie wszczęcia postępowania;”

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, ustawę z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego, ustawę z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne oraz ustawę z dnia 26 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw.

b) pkt 16–18 otrzymują brzmienie:

„16) informację o złożeniu wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży w trybie przygotowanej likwidacji, zatwierdzenie warunków sprzedaży w trybie przygotowanej likwidacji, złożeniu wniosku o uchylenie lub zmianę postanowienia o zatwierdzenie warunków sprzedaży oraz uwzględnieniu wniosku o uchylenie lub zmianę postanowienia zatwierdzającego warunki sprzedaży;

17) informację o ogłoszeniu upadłości, wszczęciu wtórnego postępowania upadłościowego, otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego i jego rodzaju, otwarciu postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli, obwieszczeniu o ustaleniu dnia układowego w postępowaniu o zatwierdzenie układu, przy czym w każdym przypadku ogłoszenia upadłości, wszczęcia wtórnego postępowania upadłościowego, otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego, zatwierdzenia układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu, otwarcia postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli w Rejestrze ujawnia się podstawę jurysdykcji sądu, a jeżeli zastosowanie ma rozporządzenie 2015/848, ujawnia się również, czy postępowanie ma charakter główny czy uboczny;

18) informację o terminie i sposobie zaskarżenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości lub wszczęciu wtórnego postępowania upadłościowego, postanowienia o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo zatwierdzeniu układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu oraz postanowienia o otwarciu postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli;”;

c) po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:

„18a) informację o uchyleniu skutków obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego w postępowaniu o zatwierdzenie układu;”;

d) pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) informację o wniesieniu zażalenia na postanowienie o ogłoszeniu upadłości lub wszczęciu wtórnego postępowania upadłościowego, postanowienie o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo zatwierdzeniu układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu oraz postanowienie o otwarciu

postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli w części dotyczącej jurysdykcji sądów polskich;”,

e) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:

„19a) informację o tym, czy postępowanie upadłościowe prowadzone wobec osoby, o której mowa w art. 491¹ ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe jest prowadzone zgodnie z przepisami części pierwszej tej ustawy;”,

f) pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26) informację o planie spłaty wierzycieli, umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli;”;

3) w art. 11:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Jeżeli w postępowaniu prawomocnie warunkowo umorzono zobowiązania upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli dane, o których mowa w art. 5, automatycznie przestają być ujawniane po upływie:

- 1) 3 lat od dnia upływu terminu pięciu lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli albo
- 2) 10 lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o uchyleniu postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli.”,

b) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Komornik, a w przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 2, 3 i 4, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, właściwy dyrektor oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, organ, który wypłacił świadczenia przyznawane w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, albo sąd niezwłocznie zmieniają albo usuwają z urzędu lub na wniosek podmiotu ujawnionego w Rejestrze dane błędne.

9. Komornik, a w przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 2, 3 i 4, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, właściwy dyrektor oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, organ, który wypłacił świadczenia przyznawane w przypadku bezskuteczności egzekucji

alimentów, albo sąd niezwłocznie zmieniają albo usuwają z urzędu lub na wniosek podmiotu ujawnionego w Rejestrze dane, o których mowa w art. 7 i art. 8, gdy po ich ujawnieniu zobowiązanie wygasło albo zapadły orzeczenie sądowe lub decyzja administracyjna, z których wynika, że ujawniona w Rejestrze wierzytelność nie istnieje lub wygasło zobowiązanie, z którego ona wynika, albo gdy tytuł wykonawczy, który stanowił podstawę ujawnienia, został prawomocnym orzeczeniem sądu pozbawiony wykonalności. Wygaśnięcie zobowiązania musi być stwierdzone orzeczeniem lub zaświadczeniem właściwego organu lub oświadczeniem wierzyciela.”;

4) w art. 18 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) po art. 53c dodaje się art. 53d w brzmieniu:

„Art. 53d. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, tryb zakładania i udostępniania konta oraz sposób korzystania i zamykania konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, za pomocą którego można wносить pisma procesowe, z uwzględnieniem sprawności postępowania, ochrony praw stron postępowania oraz możliwości składania jednorazowo wielu pism.”;

5) w art. 19:

a) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości stosuje się odpowiednio przepisy art. 216a–216ab, art. 219, art. 220, art. 221, art. 224, art. 228 ust. 1, 2 i 3 i art. 229 ust. 2 oraz przepisy części pierwszej księgi pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego, z wyjątkiem art. 130^{1a}, art. 130², art. 139¹, art. 205¹, art. 205² i art. 205⁴–205¹² oraz przepisów o zawieszeniu postępowania, o wznowieniu postępowania i o postępowaniu w sprawach gospodarczych.”;

b) w pkt 14 w lit. a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustalenie składu masy upadłości na dzień ogłoszenia upadłości następuje przez sporządzenie w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie

sądowe według wzorca udostępnionego w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe spisu objętych przez syndyka ruchomości, nieruchomości, środków pieniężnych oraz przysługujących upadłemu praw majątkowych, a także przez sporządzenie spisu należności.”,

c) pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) po art. 160 dodaje się art. 160a w brzmieniu:

„Art. 160a. Syndyk na bieżąco rejestruje w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe wpływy i wydatki masy upadłości.”;

d) w pkt 20:

– w lit. a w zmienianym art. 168 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Syndyk składa sędziemu-komisarzowi w terminach przez niego wyznaczonych, przynajmniej co trzy miesiące, sprawozdanie, które obejmuje raport ze zmian w stanie i składzie masy upadłości w okresie sprawozdawczym, w tym stan środków pieniężnych na początek i koniec okresu sprawozdawczego, raport ze zmian stanu wierzytelności oraz niezaspokojonych przez syndyka zobowiązań masy upadłości w okresie sprawozdawczym, raport z wpływów i wydatków w okresie sprawozdawczym, informację o stanie środków finansowych w kasie i na rachunkach bankowych na początek i koniec okresu sprawozdawczego oraz opis czynności syndyka w okresie sprawozdawczym z uzasadnieniem.”,

– w lit. c w zmienianym art. 168 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Po zakończeniu pełnienia funkcji syndyk i jego zastępcy składają sędziemu-komisarzowi sprawozdanie ostateczne, które obejmuje raport ze zmian w stanie i składzie masy upadłości w okresie postępowania upadłościowego ze wskazaniem łącznej kwoty uzyskanej z likwidacji masy upadłości, raport ze zmian stanu wierzytelności w okresie postępowania upadłościowego ze wskazaniem stopnia zaspokojenia wierzycieli w poszczególnych kategoriach oraz niezaspokojonych przez syndyka zobowiązań masy upadłości, raport z wpływów i wydatków w okresie postępowania upadłościowego oraz opis czynności syndyka w okresie postępowania upadłościowego z uzasadnieniem. Sprawozdanie ostateczne obejmuje również wskazanie miejsca zarchiwizowania dokumentów upadłego.

O niezłożeniu sprawozdania ostatecznego, mimo wezwania do jego złożenia w terminie tygodnia, sędzia-komisarz zawiadamia Ministra Sprawiedliwości.”,

e) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) w art. 170 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Postanowienie o powołaniu syndyka oraz prawomocne postanowienie o zmianie, odwołaniu, zawieszeniu albo stwierdzeniu wygaśnięcia funkcji syndyka oraz organów, do których przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio, obwieszcza się.”,

f) w pkt 26 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W postępowaniu upadłościowym pisma procesowe oraz dokumenty, z wyłączeniem pism i dokumentów, o których mowa w art. 216ab, wnosi się wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe z wykorzystaniem udostępnianych w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe formularzy elektronicznych. Pisma oraz dokumenty niewniesione za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe nie wywołują skutków prawnych, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma albo dokumentu do sądu lub tymczasowego nadzorcy sądowego, zarządcy przymusowego, syndyka albo organu, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio, o czym poucza się wnoszącego pismo albo dokument. Pouczenie nie jest wymagane, jeżeli wnoszącym pismo albo dokument jest tymczasowy nadzorca sądowy, zarządca przymusowy, syndyk albo organ, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio.”,

g) w pkt 27:

– w dodawanym art. 216aa ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pracownik biura podawczego wprowadza treść wniosku lub oświadczenia do systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, podając imię, nazwisko oraz numer PESEL osoby przekazującej ustnie treść wniosku lub oświadczenia ustalone na podstawie dowodu osobistego albo innego dokumentu tożsamości, a także rodzaj i numer dokumentu tożsamości

i oznaczenie organu, który go wydał, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację tej osoby. Wprowadzona do systemu treść wniosku lub oświadczenia podlega wydrukowaniu i podpisaniu przez osobę przekazującą ustnie treść wniosku lub oświadczenia oraz złożeniu do zbioru dokumentów. Wniosek lub oświadczenie wprowadzone do systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe opatruje podpisem pracownik biura podawczego zgodnie z art. 216a ust. 1a.”,

– dodawany art. 216ab otrzymuje brzmienie:

„Art. 216ab. Pisma procesowe i dokumenty zawierające informacje niejawne w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 742), a także oferty składane w toku przetargu lub aukcji, wnosi się z pominięciem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.”,

h) w pkt 28 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) ust. 1–1b otrzymują brzmienie:

„1. W postępowaniu upadłościowym orzeczenia zapadają w formie postanowień. Postanowienie oraz zarządzenie wydane na posiedzeniu niejawnym uzasadnia się z urzędu, gdy przysługuje na nie środek zaskarżenia.

1a. Orzeczenia sądu, sędziego-komisarza, referendarza sądowego i przewodniczącego w chwili ich wydania są wraz z uzasadnieniem utrwalane wyłącznie w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe z wykorzystaniem wzorców udostępnionych w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe i opatrywane kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

1b. Uczestnicy postępowania oraz osoby przez nich upoważnione mają dostęp do akt postępowania za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.”,

i) w pkt 30 w lit. b w zmienianym art. 220 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do pierwszego doręczenia dokonywanego przez sąd, sędziego-komisarza, tymczasowego nadzorcę sądowego, zarządcę przymusowego lub syndyka albo organ, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio, osobie fizycznej, osobie prawnej oraz jednostce organizacyjnej

niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli nie wniosła w sprawie żadnego pisma. Nie dotyczy to doręczeń dokonywanych tymczasowemu nadzorcy sądowemu, zarządcy przymusowemu, syndykowi albo organowi, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio.

6. Pisma oraz postanowienia, o których mowa w ust. 1, skierowane do osoby albo jednostki, która nie ma założonego konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, o czym należy pouczyć przy pierwszym doręczeniu wraz z pouczeniem o sposobie założenia konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe oraz o sposobie uwierzytelnienia się.”,

j) w pkt 33 uchyla się lit. b,

k) pkt 34 otrzymuje brzmienie:

„34) w art. 236 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wierzyciel osobisty upadłego, który chce uczestniczyć w postępowaniu upadłościowym, jeżeli jest niezbędne ustalenie jego wierzytelności, powinien w terminie oznaczonym w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości zgłosić syndykowi swoją wierzytelność za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.”;

l) pkt 38 otrzymuje brzmienie:

„38) uchyla się art. 242;”;

m) pkt 51 otrzymuje brzmienie:

„51) w art. 370a ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Postanowienie w przedmiocie ustalenia planu spłaty wierzycieli albo w przedmiocie umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub w przedmiocie warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli oraz informację o prawomocności tych postanowień obwieszcza się. Na postanowienie sądu w przedmiocie ustalenia planu spłaty wierzycieli albo w przedmiocie umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub w przedmiocie warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli przysługuje zażalenie. Postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie

rozpoznania zażalenia oraz informację o prawomocności tego postanowienia obwieszcza się.”;

n) pkt 62 otrzymuje brzmienie:

„62) w art. 491¹⁴ ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Postanowienie w przedmiocie ustalenia planu spłaty wierzycieli albo w przedmiocie umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub w przedmiocie warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli oraz informację o prawomocności tych postanowień obwieszcza się. Na postanowienie sądu w przedmiocie ustalenia planu spłaty wierzycieli albo w przedmiocie umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub w przedmiocie warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli przysługuje zażalenie. Postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie rozpoznania zażalenia oraz informację o prawomocności tego postanowienia obwieszcza się.”;

6) w art. 24:

a) pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) w art. 110:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Głosowanie przeprowadza nadzorca sądowy albo zarządca pod nadzorem sędziego-komisarza. Spis głosów złożonych na piśmie oraz głosów oddanych ustnie na zgromadzeniu wierzycieli, do którego stosuje się odpowiednio przepis art. 86 ust. 2, stanowi załącznik do protokołu. Jeżeli oddano głos w cudzym imieniu, wskazuje się również imię i nazwisko głosującego.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Głos oddany na piśmie oraz głos oddany za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe zawiera wskazanie imienia i nazwiska albo nazwy głosującego oraz wskazanie, czy głosuje za czy przeciw uchwale.”;

c) uchyla się ust. 8;”;

b) w pkt 29:

- w dodawanym art. 196a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W postępowaniu restrukturyzacyjnym pisma procesowe oraz dokumenty, z wyłączeniem pism i dokumentów, o których mowa w art. 196c, wnosi się wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe z wykorzystaniem udostępnianych w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe formularzy elektronicznych. Pisma oraz dokumenty niewniesione za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe nie wywołują skutków prawnych, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma albo dokumentu do sądu lub nadzorcy albo zarządcy, albo organu, do którego przepisy o nadzorcy sądowym albo zarządcy stosuje się odpowiednio, o czym poucza się wnoszącego pismo albo dokument. Pouczenie nie jest wymagane, jeżeli wnoszącym pismo albo dokument jest nadzorca albo zarządca, albo organ, do którego przepisy o nadzorcy albo zarządcy stosuje się odpowiednio.”,

- w dodawanym art. 196b ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pracownik biura podawczego wprowadza treść wniosku lub oświadczenia do systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, podając imię, nazwisko oraz numer PESEL osoby przekazującej ustnie treść wniosku lub oświadczenia ustalone na podstawie dowodu osobistego albo innego dokumentu tożsamości, a także rodzaj i numer dokumentu tożsamości i oznaczenie organu, który go wydał, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację tej osoby. Wprowadzona do systemu treść wniosku lub oświadczenia podlega wydrukowaniu i podpisaniu przez osobę przekazującą ustnie treść wniosku lub oświadczenia oraz złożeniu do zbioru dokumentów. Wniosek lub oświadczenie wprowadzone do systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe opatruje podpisem pracownik biura podawczego zgodnie z art. 196a ust. 2.”,

- c) w pkt 30:

- lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Orzeczenia sądu, sędziego-komisarza, referendarza sądowego i przewodniczącego w chwili ich wydania są wraz z uzasadnieniem

utrwalane wyłącznie w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe z wykorzystaniem wzorców udostępnionych w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe i opatrywane kwalifikowanym podpisem elektronicznym.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W postanowieniu oraz dokumencie, które dotyczą wierzytelności wierzyciela, podaje się liczbę porządkową w spisie wierzytelności. Na podstawie prawomocnych postanowień oraz dokumentów, które dotyczą wierzytelności wierzycieli oraz sprawozdań nadzorcy sądowego albo zarządcy, tworzy się aktualny stan wierzytelności oraz niezaspokojonych przez dłużnika albo zarządcę zobowiązań.”,

– w lit. c w zmienianym art. 197 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uczestnicy postępowania oraz osoby przez nich upoważnione mają dostęp do akt postępowania za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.”,

d) w pkt 31 w lit. b w zmienianym art. 198 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Pisma oraz postanowienia, o których mowa w ust. 1, skierowane do osoby albo jednostki, która nie ma założonego konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, o czym należy pouczyć przy pierwszym doręczeniu wraz z pouczeniem o sposobie założenia konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe oraz o sposobie uwierzytelnienia się.”,

e) w pkt 44 w zmienianym art. 275 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustalenie składu masy układowej na dzień otwarcia postępowania układowego następuje przez sporządzenie w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe według udostępnionego w tym systemie wzorca spisu ruchomości, nieruchomości, środków pieniężnych oraz przysługujących dłużnikowi praw majątkowych, a także przez sporządzenie spisu należności.”,

f) w pkt 49 w zmienianym art. 290 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na postanowienie o odmowie otwarcia postępowania sanacyjnego zażalenie przysługuje dłużnikowi oraz wnioskodawcy.”;

7) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. W Rejestrze nie ujawnia się informacji o sprawach, w których wniosek o ogłoszenie upadłości, wniosek o otwarcie postępowania o zatwierdzenie układu na zgromadzeniu wierzycieli, wniosek o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego, wniosek o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego, wniosek restrukturyzacyjny, wniosek o stwierdzenie wykonania, zmianę albo uchylene układu lub wniosek o orzeczenie zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 19, wpłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”;

8) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. W sprawach, w których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wpłynął wniosek o ogłoszenie upadłości, wniosek o otwarcie postępowania o zatwierdzenie układu na zgromadzeniu wierzycieli, wniosek o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego, wniosek o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego, wniosek restrukturyzacyjny, wniosek o stwierdzenie wykonania, zmianę albo uchylene układu lub wniosek o orzeczenie zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 19, stosuje się przepisy dotychczasowe.”;

9) w art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Tworzy się system teleinformatyczny obsługujący postępowanie sądowe, o którym mowa w art. 53 § 1a ustawy zmienianej w art. 18.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1228 i 2320) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 9a otrzymuje brzmienie:

„Art. 9a. Nie można ogłosić upadłości w okresie od otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego do jego zakończenia lub prawomocnego umorzenia. W takim przypadku wniosek podlega odrzuceniu.”;

2) w art. 19:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli w toku postępowania o ogłoszenie upadłości okaże się, że właściwy jest inny sąd, sprawę przekazuje się temu sądowi. Na postanowienie o przekazaniu sprawy nie przysługuje zażalenie. Postanowienie wiąże sąd, któremu sprawa

została przekazana. Czynności dokonane w sądzie niewłaściwym pozostają w mocy.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przekazanie sprawy po ogłoszeniu upadłości zgodnie z ust. 4 jest niedopuszczalne.”;

3) uchyla się art. 24a;

4) uchyla się art. 28;

5) w art. 33 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zażalenie na postanowienia sądu upadłościowego rozpoznaje sąd upadłościowy w innym składzie z wyjątkiem zażaleń na postanowienia kończące postępowanie w sprawie oraz których przedmiotem jest:

1) zatwierdzenie warunków sprzedaży;

2) zabezpieczenie majątku dłużnika;

3) wynagrodzenie i zwrot wydatków tymczasowego nadzorca sądowego;

4) wynagrodzenie i zwrot wydatków zarządcy przymusowego, które rozpoznaje sąd drugiej instancji.”;

6) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sąd może zabezpieczyć majątek dłużnika przez ustanowienie tymczasowego nadzorca sądowego. Do tymczasowego nadzorca sądowego przepisy art. 156 ust. 4, art. 157, art. 157a, art. 159–161, art. 166 ust. 6, art. 167 ust. 2, art. 167a, art. 167b, art. 170–172 i art. 178 stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 51 w ust. 1 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) wzywa wierzycieli upadłego do zgłoszenia wierzytelności syndykowi za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Rejestrze. Dla wierzycieli, o których mowa w art. 216aa ust. 1, wskazuje adres do zgłoszenia wierzytelności syndykowi;

5) wzywa osoby, którym przysługują prawa oraz prawa osobiste i roszczenia ciężące na nieruchomości należącej do upadłego, jeżeli nie zostały ujawnione przez wpis w księdze wieczystej, do ich zgłoszenia syndykowi za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Rejestrze pod rygorem utraty prawa powoływania się na nie w postępowaniu upadłościowym.

Dla wierzycieli, o których mowa w art. 216aa ust. 1, wskazuje adres do zgłoszenia praw oraz praw osobistych i roszczeń ciężących na nieruchomości syndykowi;”;

8) w art. 56a:

a) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Do wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży wnioskodawca załącza dowód wniesienia przez nabywcę wadium w wysokości jednej dziesiątej oferowanej ceny. W razie niezłączenia do wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży dowodu wniesienia wadium wniosek ten pozostawia się bez rozpoznania.”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2aa i 2ab w brzmieniu:

„2aa. Wadium może być wnoszone w jednej formie lub kilku następujących formach:

- 1) pieniądzu;
- 2) poręczeniach bankowych lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, z tym że poręczenie kasy jest zawsze poręczeniem pieniężnym;
- 3) gwarancjach bankowych;
- 4) gwarancjach ubezpieczeniowych.

2ab. Wadium wnoszone w pieniądzu wpłaca się przelewem na rachunek depozytowy sądu właściwego do rozpoznania wniosku.”,

c) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Do wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży wnioskodawca załącza listę znanych mu zabezpieczeń dokonanych przez wierzycieli na majątku, którego dotyczy ten wniosek, z podaniem adresów tych wierzycieli. Sąd przesyła uzyskany z systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe odpis tego wniosku wraz z załącznikami wierzycielom zabezpieczonym na majątku, którego dotyczy ten wniosek.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wniosek o zatwierdzenie warunków sprzedaży musi zawierać warunki sprzedaży przez wskazanie co najmniej ceny oraz nabywcy. Warunki sprzedaży mogą być określone w złożonym projekcie umowy, która ma być zawarta przez syndyka. We wniosku należy wskazać adres oraz adres mailowy nabywcy.”;

9) w art. 56ca:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) o aukcji należy zawiadomić nabywców oraz wnioskodawców co najmniej dwa tygodnie przed terminem posiedzenia wyznaczonego w celu jej przeprowadzenia;”

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Kolejny wniosek o zatwierdzenie warunków sprzedaży złożony po dokonaniu wyboru oferenta pozostawia się bez rozpoznania, o ile jego przedmiotem jest sprzedaż składników majątku dłużnika objętych przeprowadzoną aukcją.”;

10) w art. 56d ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Wadium złożone przez nabywcę wskazanego we wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży, który nie został uwzględniony, zwraca się w terminie dwóch tygodni od dnia uprawomocnienia się postanowienia o ogłoszeniu upadłości i zatwierdzeniu warunków sprzedaży, chyba że nabywca wcześniej złożył wniosek o zwrot wadium. Zwrot wadium na wniosek nabywcy skutkuje pozostawieniem bez rozpoznania wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży na rzecz tego nabywcy. Wadium wpłacone w pieniądzu podlega zwrotowi na rachunek bankowy wskazany przez nabywcę. Wadium wpłacone przez nabywcę wskazanego we wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży, który został uwzględniony, zalicza się na poczet ceny i niezwłocznie przekazuje z rachunku depozytowego sądu do masy upadłości.

4. Wadium złożone przez nabywcę zwraca się również z dniem uprawomocnienia się postanowienia o ogłoszeniu upadłości i oddaleniu wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży, uprawomocnienia się zarządzenia o zwrocie tego wniosku albo postanowienia o jego odrzuceniu albo umorzeniu postępowania w przedmiocie rozpoznania wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży.”;

11) w art. 56e:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Syndyk zawiera umowę sprzedaży na warunkach określonych w postanowieniu sądu o zatwierdzeniu warunków sprzedaży nie później niż w terminie trzydziestu dni od dnia stwierdzenia prawomocności tego postanowienia, chyba że zaakceptowane przez sąd warunki umowy przewidywały inny termin. O prawomocności postanowienia sądu o zatwierdzeniu warunków sprzedaży zawiadamia się syndyka oraz nabywcę.”;

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Jeżeli do zawarcia umowy sprzedaży nie dojdzie z przyczyn leżących po stronie nabywcy, syndyk zatrzymuje wadium wniesione w pieniądzu. Jeżeli wadium było wniesione w innej formie niż forma pieniężna, syndyk dochodzi zaspokojenia z przedmiotu zabezpieczenia. Wadium stanowi składnik masy upadłości.”;

12) w art. 124 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Małżonek upadłego może dochodzić w postępowaniu upadłościowym należności z tytułu udziału w majątku wspólnym, zgłaszając tę wierzytelność syndykowi za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.”;

13) art. 131a otrzymuje brzmienie:

„Art. 131a. Jeżeli upadłość ogłoszono w wyniku rozpoznania wniosku o ogłoszenie upadłości złożonego nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego albo uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego, przez dzień złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 127–130, rozumie się dzień złożenia wniosku restrukturyzacyjnego. Jeżeli przed dniem złożenia wniosku restrukturyzacyjnego złożono wniosek o ogłoszenie upadłości, który został odrzucony zgodnie z art. 9a, to wówczas przez dzień złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 127–130, rozumie się dzień złożenia odrzuconego wniosku o ogłoszenie upadłości.”;

14) w art. 134:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Jeżeli osoba obowiązana do przekazania składników majątkowych do masy upadłości nie wykona swojego obowiązku na wezwanie syndyka, a obowiązek przekazania składników majątkowych do masy upadłości nie został stwierdzony prawomocnym orzeczeniem, syndyk może w drodze powództwa żądać nakazania przekazania składników majątkowych do masy upadłości. Powództwo wnosi się do sądu upadłościowego.”;

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Sąd może zabezpieczyć powództwo przez ustanowienie zakazu zbywania lub obciążania mienia objętego powództwem.”;

15) w art. 151:

a) ust. 1b i 1c otrzymują brzmienie:

„1b. Jeżeli funkcję sędziego-komisarza pełni referendarz sądowy, czynności wskazane w art. 57 ust. 3 i 4, art. 58 ust. 1–3, art. 63a, art. 73 ust. 2, art. 121 ust. 3, art. 259 ust. 1 i 1a, art. 315 i art. 350 ust. 1 i 2 wykonuje jako sędzia-komisarz wyznaczony do wykonania danej czynności sędziego, do którego przepisy o czynnościach sędziego-komisarza stosuje się odpowiednio.

1c. Na czynności referendarza sądowego pełniącego funkcję sędziego-komisarza przysługuje skarga w przypadkach, w których na postanowienie sędziego-komisarza przysługuje zażalenie. Wniesienie skargi na postanowienie referendarza sądowego nie powoduje utraty mocy zaskarżonego postanowienia. Przepisy o zażaleniu na postanowienie sędziego-komisarza stosuje się odpowiednio.”,

c) po ust. 1c dodaje się ust. 1d i 1e w brzmieniu:

„1d. Jeżeli wniesiono skargę na postanowienie referendarza sądowego wydane na podstawie art. 395 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, ponowne wydanie postanowienia na tej podstawie przez referendarza sądowego nie jest dopuszczalne.

1e. Sąd rozpoznaje skargę w składzie jednego sędziego jako sąd drugiej instancji. Po rozpoznaniu skargi sąd utrzymuje w mocy lub zmienia zaskarżone postanowienie.”;

16) w art. 176 ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Syndyk niezwłocznie zawiadamia o upadłości tych wierzycieli, których adresy są znane na podstawie ksiąg upadłego, a także komorników prowadzących postępowania egzekucyjne przeciwko upadłemu oraz małżonka dłużnika. Do zawiadomienia syndyk załącza pouczenie o treści art. 220 ust. 5 i 6.

1a. W zawiadomieniu skierowanym do wierzycieli syndyk poucza ich o treści art. 54a, art. 216a–216ab, art. 235–237 i art. 239a–241, wskazuje sąd, do którego można zaskarżyć postanowienie o ogłoszeniu upadłości zgodnie z art. 54a ust. 1, imię i nazwisko albo nazwę syndyka, adres, na który należy dokonać zgłoszenia wierzytelności, o której mowa w art. 216aa ust. 1, termin, w którym należy dokonać tego zgłoszenia, albo sposób obliczenia tego terminu oraz podaje numer rachunku bankowego, na który należy wpłacić zryczałtowane koszty, o których mowa w art. 235 ust. 1.”;

17) w art. 178 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Do pism kierowanych do syndyka przez wierzycieli, o których mowa w art. 216aa, oraz pism procesowych i dokumentów, o których mowa w art. 216ab, stosuje się odpowiednio przepisy art. 165 § 1–3 Kodeksu postępowania cywilnego.

4. Do doręczeń dokonywanych przez syndyka do wierzycieli, o których mowa w art. 216aa, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131–142 Kodeksu postępowania cywilnego. Nie stosuje się art. 139¹ Kodeksu postępowania cywilnego.”;

18) art. 218a otrzymuje brzmienie:

„Art. 218a. Wyznaczając rozprawę, poucza się uczestnika postępowania występującego w sprawie bez adwokata, radcy prawnego, osoby posiadającej licencję doradcy restrukturyzacyjnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej o:

- 1) możliwości ustanowienia pełnomocnika procesowego oraz o tym, że zastępstwo adwokata, radcy prawnego lub rzecznika patentowego nie jest obowiązkowe;
- 2) obowiązku zwrócenia uwagi sądu na uchybienie przepisom postępowania, wnosząc o wpisanie zastrzeżenia do protokołu, oraz że zastrzeżenie można zgłosić najpóźniej na kolejnym posiedzeniu, a także o tym, że uczestnikowi reprezentowanemu przez adwokata, radcę prawnego, osobę posiadającą licencję doradcy restrukturyzacyjnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, który zastrzeżenia nie zgłosi, nie przysługuje prawo powoływania się na takie uchybienia w dalszym toku postępowania, chyba że chodzi o przepisy postępowania, których naruszenie sąd powinien wziąć pod rozwagę z urzędu, albo że uczestnik uprawdopodobni, iż nie zgłosił zastrzeżeń bez swojej winy;
- 3) braku konieczności dowodzenia faktów, które zostały przyznane w toku postępowania przez przeciwnika, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości;
- 4) możliwości uznania przez sąd faktów za przyznane, gdy przeciwnik nie wypowie się co do twierdzeń przeciwnika o faktach i wynik całej sprawy na to pozwala, w zakresie, który jest uzasadniony przedmiotem sprawy, która ma być rozpoznana na rozprawie.”;

19) w art. 219 uchyla się ust. 2a;

20) w art. 220 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli na postanowienie albo zarządzenie służy środek zaskarżenia, postanowienie albo zarządzenie doręcza się wraz z uzasadnieniem.”;

21) w art. 222 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zażalenie na postanowienia sądu upadłościowego rozpoznaje sąd upadłościowy w innym składzie z wyjątkiem zażaleń na postanowienia, o których mowa w art. 163 ust. 4, art. 166 ust. 6, art. 172 ust. 1, art. 362, art. 365 ust. 3, art. 366 ust. 3, art. 368, art. 370a ust. 10, art. 370d ust. 1, 1a i 2, art. 370e ust. 1, art. 370f ust. 3, art. 371 ust. 3, art. 491¹ ust. 2, art. 491⁵ ust. 2, art. 491^{12a} ust. 8, art. 491¹⁴ ust. 7, art. 491¹⁹ ust. 1, 2 i 3, art. 491²⁰ ust. 1, art. 491²¹ ust. 1 i art. 491²² ust. 1 i 2, które rozpoznaje sąd drugiej instancji.”;

22) art. 225 otrzymuje brzmienie:

„Art. 225. Skargi na czynności komornika w toku postępowania upadłościowego wnosi się do sędziego-komisarza w terminie tygodniowym od dnia zakończenia czynności. Sędzia-komisarz przesyła komornikowi uzyskany z systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe odpis skargi wraz z załącznikami.”;

23) w art. 228 uchyla się ust. 1a;

24) art. 228a otrzymuje brzmienie:

„Art. 228a. 1. Syndyk zakłada i prowadzi akta do zgłoszeń wierzytelności w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

2. Treść pisma procesowego oraz dokumentów, o których mowa w art. 216aa, wniesionych z pominięciem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe syndyk wprowadza do akt, o których mowa w ust. 1. Pisma procesowe oraz dokumenty składa się do zbioru dokumentów. Przepisy art. 216aa ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

3. Syndyk w biurze umożliwia uczestnikom postępowania oraz każdemu, kto dostatecznie usprawiedliwi potrzebę przejrzenia akt, o których mowa w ust. 1, dostęp do tych akt za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. W tym celu biuro syndyka jest czynne w dni powszednie co najmniej cztery następujące po sobie godziny dziennie między godziną 8.00 a 20.00.

4. Akta do zgłoszeń wierzytelności stanowią część akt sądowych. Po prawomocnym zakończeniu postępowania zbiór dokumentów, o którym mowa w ust. 2, jest przekazywany do sądu upadłościowego, który wydał postanowienie kończące postępowanie, i dołączany do akt sądowych.

5. Akta, o których mowa w ust. 1, oraz zbiór dokumentów, o którym mowa w ust. 2, mogą być udostępnione służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości.

6. W przypadku odwołania lub zmiany syndyka oraz wygaśnięcia funkcji syndyka akta, o których mowa w ust. 1, są przejmowane przez nowo wyznaczonego syndyka wraz ze zbiorem dokumentów, o którym mowa w ust. 2.

7. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb prowadzenia oraz udostępniania uczestnikom postępowania oraz służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości akt, o których mowa w ust. 1, oraz zbioru dokumentów, o którym mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony danych w nich zawartych.”;

25) art. 229 otrzymuje brzmienie:

„Art. 229. 1. W sprawach nieuregulowanych ustawą do postępowania upadłościowego stosuje się odpowiednio przepisy księgi pierwszej części pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego, z wyjątkiem art. 130^{1a}, art. 130², art. 139¹, art. 205¹, art. 205² i art. 205⁴–205¹² oraz przepisów o zawieszeniu postępowania, o wznowieniu postępowania i o postępowaniu w sprawach gospodarczych, chyba że ustawa stanowi inaczej.

2. Pouczeń na piśmie dokonuje się z wykorzystaniem udostępnionych w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe wzorów pouczeń.”;

26) w art. 242a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Skargę wnosi się do syndyka. Syndyk za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe w terminie trzech dni od dnia otrzymania skargi przekazuje sędziemu-komisarzowi skargę wraz ze zgłoszeniem wierzytelności oraz zarządzeniem o zwrocie zgłoszenia wierzytelności, chyba że skargę w całości uwzględni. O uwzględnieniu skargi syndyk zawiadamia skarżącego.”;

27) w art. 253 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. O uzupełnieniu listy wierzytelności obwieszcza się.”;

28) w art. 258a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sędzia-komisarz doręcza uzyskany z systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe odpis sprzeciwu syndykowi oraz odpowiednio upadłemu i wierzycielowi, którego wierzytelności sprzeciw dotyczy, wyznaczając termin wniesienia odpowiedzi na sprzeciw nie krótszy niż tydzień. Syndyk wraz z odpowiedzią na sprzeciw przekazuje sędziemu-komisarzowi za pośrednictwem systemu

teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe zgłoszenie wierzytelności oraz dokumenty złożone przez wierzyciela, o których mowa w art. 243 ust. 2.”;

29) w art. 313 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sprzedaż nieruchomości powoduje wygaśnięcie praw oraz praw i roszczeń osobistych ujawnionych przez wpis do księgi wieczystej lub nieujawnionych w ten sposób, lecz zgłoszonych syndykowi w terminie określonym w art. 51 ust. 1 pkt 5. W miejsce prawa, które wygasło, uprawniony nabywa prawo do zaspokojenia wartości wygasłego prawa z ceny uzyskanej ze sprzedaży obciążonej nieruchomości. Skutek ten powstaje z chwilą zawarcia umowy sprzedaży. Podstawą do wykreślenia praw, które wygasły na skutek sprzedaży, jest prawomocny plan podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości obciążonej. Podstawą wykreślenia hipoteki jest umowa sprzedaży nieruchomości.”;

30) art. 339 otrzymuje brzmienie:

„Art. 339. Do postępowania w sprawie podziału sumy uzyskanej z likwidacji rzeczy, wierzytelności i praw, o których mowa w art. 336, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu w sprawie podziału funduszów masy upadłości. O sporządzeniu planu podziału obwieszcza się i zawiadamia się upadłego oraz te osoby, których prawa podlegają zaspokojeniu z sumy uzyskanej z likwidacji. Środki zaskarżenia może wносить upadły oraz osoby uprawnione do zaspokojenia z sumy uzyskanej z likwidacji.”;

31) w art. 369:

a) ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:

„2. Jeżeli niezdolność do dokonywania jakichkolwiek spłat w ramach planu spłaty wierzycieli wynikająca z osobistej sytuacji upadłego nie ma charakteru trwałego, sąd umarza zobowiązania upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli pod warunkiem, że w terminie pięciu lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli upadły ani żaden z wierzycieli nie złoży wniosku o ustalenie planu spłaty wierzycieli, na skutek którego sąd, uznając, że ustała niezdolność upadłego do dokonywania jakichkolwiek spłat w ramach planu spłaty wierzycieli, uchyli postanowienie o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli i ustali plan spłaty wierzycieli. Przepisy art. 370f ust. 2 i art. 370a ust. 10 stosuje się.

2a. Na podstawie złożonego w terminie, o którym mowa w ust. 2, wniosku upadłego lub wierzyciela, o którym mowa w ust. 2, sąd może uchylić postanowienie o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli i ustalić plan spłaty wierzycieli również po upływie pięciu lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli.”,

b) ust. 2f otrzymuje brzmienie:

„2f. Sąd uchyla postanowienie o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli, gdy w okresie, o którym mowa w ust. 2b, upadły:

- 1) nie złożył w terminie sprawozdania, o którym mowa w ust. 2d,
- 2) w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 2d, podał nieprawdziwe informacje, w szczególności zataił osiągnięte przychody lub nabyte składniki majątkowe,
- 3) dokonał czynności prawnej, o której mowa w ust. 2b, bez uzyskania zgody sądu albo czynność ta nie została przez sąd zatwierdzona,
- 4) ukrywał majątek lub czynność prawna upadłego została prawomocnie uznana za dokonaną z pokrzywdzeniem wierzycieli

– chyba że uchybienie obowiązkom jest nieznaczne lub zaniechanie uchylecia postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli jest uzasadnione względami słuszności lub względami humanitarnymi. Przepis art. 370a ust. 10 stosuje się.”;

32) w art. 393:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko albo firmę upadłego oraz odpowiednio miejsce zamieszkania albo siedzibę upadłego, a gdy dłużnikiem (upadłym) jest spółka osobowa, osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której *odrębna* ustawa przyznaje zdolność prawną – imiona i nazwiska reprezentantów, w tym likwidatorów, jeżeli są ustanowieni, a ponadto w przypadku spółki osobowej – imiona i nazwiska albo nazwę, numery PESEL albo numery w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację oraz miejsce zamieszkania albo siedzibę współników odpowiadających za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem;”,

- b) w ust. 5 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Zażalenie rozpoznaje sąd drugiej instancji.”;
- 33) w art. 401 w ust. 2 zdanie czwarte otrzymuje brzmienie:
„Na postanowienie o odmowie wydania zezwolenia przysługuje zażalenie, które rozpoznaje sąd drugiej instancji.”;
- 34) w art. 437 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Przepisów art. 56a–56h nie stosuje się.”;
- 35) w art. 472 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Syndyk przedkłada Komisji przynajmniej co trzy miesiące, sprawozdanie, które obejmuje raport ze zmian w stanie i składzie masy upadłości w okresie sprawozdawczym, raport ze zmian stanu wierzytelności w okresie sprawozdawczym, raport z wpływów i wydatków syndyka w okresie sprawozdawczym oraz opis czynności syndyka w okresie sprawozdawczym z uzasadnieniem. Po zakończeniu pełnienia funkcji syndyk przedkłada Komisji sprawozdanie ostateczne.”;
- 36) w art. 491¹ w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Na postanowienie o prowadzeniu postępowania upadłościowego zgodnie z przepisami części pierwszej przysługuje zażalenie.”;
- 37) w art. 491⁵:
- a) w ust. 1 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3) wzywa wierzycieli upadłego do zgłoszenia wierzytelności syndykowi za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Rejestrze. Dla wierzycieli, o których mowa w art. 216aa ust. 1, sąd wskazuje adres do zgłoszenia wierzytelności syndykowi;
- 4) wzywa osoby, którym przysługują prawa oraz prawa i roszczenia osobiste ciężące na nieruchomości należącej do upadłego, jeżeli nie zostały ujawnione w księdze wieczystej, do ich zgłaszania syndykowi za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Rejestrze pod rygorem utraty prawa powoływania się na nie w postępowaniu. Dla wierzycieli, o których mowa w art. 216aa ust. 1, sąd wskazuje adres do zgłoszenia praw oraz praw osobistych i roszczeń ciężących na nieruchomości syndykowi;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O prowadzeniu postępowania w trybie określonym w art. 491² ust. 2 sąd może postanowić również po ogłoszeniu upadłości. Na postanowienie o prowadzeniu postępowania upadłościowego w trybie określonym w art. 491¹ ust. 2 przysługuje zażalenie. Postanowienie w przedmiocie trybu prowadzenia postępowania upadłościowego obwieszcza się.”;

38) w art. 491^{6a} ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zawiadomieniu skierowanym do wierzycieli syndyk poucza ich o treści art. 54a, art. 216a–216aa, art. 235–237, art. 239a–241, art. 491^{12a}, art. 491¹⁴ ust. 5, 6 i 8, art. 491^{14a} i art. 491¹⁶, wskazuje sąd, do którego można zaskarżyć postanowienie o ogłoszeniu upadłości zgodnie z art. 54a ust. 1, imię i nazwisko albo nazwę syndyka oraz adres, na który należy dokonać zgłoszenia wierzytelności, o której mowa w art. 216aa ust. 1, termin, w którym należy dokonać zgłoszenia wierzytelności, albo sposób obliczenia tego terminu oraz podaje numer rachunku bankowego, na który należy wpłacić zryczałtowane koszty, o których mowa w art. 235 ust. 1.”;

39) w art. 491^{11a}:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O wyborze sposobu likwidacji nieruchomości oraz wyborze sposobu likwidacji składników masy upadłości, których wartość oszacowania wskazana w spisie inwentarza przekracza pięciokrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w trzecim kwartale roku poprzedzającego złożenie spisu inwentarza, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, syndyk zawiadamia wierzycieli oraz sąd za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe z wykorzystaniem udostępnianych w systemie formularzy elektronicznych. W zawiadomieniu syndyk wskazuje sposób likwidacji oraz minimalną cenę.”;

b) w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„O wstrzymaniu likwidacji składnika masy upadłości sąd zawiadamia syndyka w dniu wydania postanowienia o wstrzymaniu likwidacji.”;

40) w art. 491^{12a} w ust. 5 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„O uwzględnieniu skargi syndyk zawiadamia skarżącego oraz zainteresowanych, których uwzględnienie skargi dotyczy za pośrednictwem systemu teleinformatycznego

obsługującego postępowanie sądowe z wykorzystaniem udostępnianych w systemie formularzy elektronicznych.”;

41) w art. 491¹⁵ w ust. 7 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W zakresie, w jakim plan spłaty wierzycieli obejmuje podział funduszy masy upadłości zgromadzonych w postępowaniu upadłościowym, plan spłaty wierzycieli wykonuje syndyk niezwłocznie po uprawomocnieniu się postanowienia o ustaleniu planu spłaty wierzycieli.”;

42) w art. 491¹⁶:

a) w ust. 1a dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Plan spłaty wierzycieli obejmujący podział funduszy masy upadłości wykonuje syndyk.”,

b) ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:

„2a. Jeżeli niezdolność do dokonywania jakichkolwiek spłat w ramach planu spłaty wierzycieli wynikająca z osobistej sytuacji upadłego nie ma charakteru trwałego, sąd umarza zobowiązania upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli pod warunkiem, że w terminie pięciu lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli upadły ani żaden z wierzycieli nie złoży wniosku o ustalenie planu spłaty wierzycieli, na skutek którego sąd, uznając, że ustała niezdolność upadłego do dokonywania jakichkolwiek spłat w ramach planu spłaty wierzycieli, uchyli postanowienie o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli i ustali plan spłaty wierzycieli. Przepisy art. 491²¹ ust. 2 i art. 491¹⁴ ust. 7 stosuje się. Przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio.

2b. Na podstawie złożonego w terminie, o którym mowa w ust. 2a, wniosku upadłego lub wierzyciela, o którym mowa w ust. 2a, sąd może uchylić postanowienie o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli i ustalić plan spłaty wierzycieli również po upływie pięciu lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli.”,

c) ust. 2g otrzymuje brzmienie:

„2g. Sąd uchyli postanowienie o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli, gdy w okresie, o którym mowa w ust. 2c, upadły:

- 1) nie złożył w terminie sprawozdania, o którym mowa w ust. 2e,
  - 2) w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 2e, podał nieprawdziwe informacje, w szczególności zataił osiągnięte przychody lub nabyte składniki majątkowe,
  - 3) dokonał czynności prawnej, o której mowa w ust. 2c, bez uzyskania zgody sądu albo czynność ta nie została przez sąd zatwierdzona,
  - 4) ukrywał majątek lub czynność prawna upadłego została prawomocnie uznana za dokonaną z pokrzywdzeniem wierzycieli
- chyba że uchybienie obowiązkowi jest nieznaczne lub zaniechanie uchylecia postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli jest uzasadnione względami słuszności lub względami humanitarnymi. Przepis art. 491¹⁴ ust. 7 stosuje się.”;

43) art. 491²⁴ otrzymuje brzmienie:

„Art. 491²⁴. 1. Po ogłoszeniu upadłości syndyk zakłada i prowadzi akta, w tym akta do zgłoszeń wierzytelności, w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

2. Treść pisma procesowego oraz dokumentów, o których mowa w art. 216aa, wniesionych z pominięciem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe syndyk wprowadza do akt, o których mowa w ust. 1. Pisma procesowe oraz dokumenty składa się do zbioru dokumentów. Przepisy art. 216aa ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

3. Syndyk w biurze umożliwia uczestnikom postępowania oraz każdemu, kto dostatecznie usprawiedliwi potrzebę przejrzenia akt, o których mowa w ust. 1, dostęp do tych akt za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. W tym celu biuro syndyka jest czynne w dni powszednie co najmniej cztery następujące po sobie godziny dziennie między godziną 8.00 a 20.00.

4. Akta stanowią część akt sądowych. Po prawomocnym zakończeniu postępowania zbiór dokumentów, o którym mowa w ust. 2, jest przekazywany do sądu upadłościowego, który wydał postanowienie kończące postępowanie, i dołączany do akt sądowych.

5. Akta, o których mowa w ust. 1, oraz zbiór dokumentów, o którym mowa w ust. 2, mogą być udostępnione służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości.

6. W przypadku odwołania lub zmiany syndyka oraz wygaśnięcia funkcji syndyka akta, o których mowa w ust. 1, są przejmowane przez nowo wyznaczonego syndyka wraz ze zbiorem dokumentów, o którym mowa w ust. 2.

7. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb prowadzenia oraz udostępniania uczestnikom postępowania oraz służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości akt, o których mowa w ust. 1, oraz zbioru dokumentów, o którym mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony danych w nich zawartych.”;

44) w art. 491²⁵ ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do wniosku o otwarcie postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli stosuje się odpowiednio przepis art. 216aa. W przypadku, o którym mowa w art. 216aa ust. 1, wniosek o otwarcie postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli składa się na formularzu.”;

45) w art. 491³³ dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy w skład masy upadłości wchodzi nieruchomości służąca zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika lub osób znajdujących się na jego utrzymaniu, układ może być zawarty na okres przekraczający pięć lat, jeżeli przewiduje zachowanie nieruchomości przez dłużnika.”;

46) w art. 491³⁵ ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Wynagrodzenie nadzorca sądowego wynosi równowartość 15% poziomu zaspokojenia wierzycieli zgodnie z postanowieniami układu i składa się z opłaty wstępnej, wynoszącej połowę przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w trzecim kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, oraz kwot wypłacanych nadzorcemu wraz z przekazaniem wynikających z układu świadczeń dla wierzycieli, w wysokości nieprzekraczającej równowartości 15% każdorazowego świadczenia dla wierzycieli.

2. W przypadku gdy poziom zaspokojenia wierzycieli zgodnie z postanowieniami układu przekracza 100 000 złotych, wynagrodzenie od poziomu przewyższającego 100 000 złotych wynosi równowartość 3% zaspokojenia wierzycieli.

3. W przypadku gdy poziom zaspokojenia wierzycieli zgodnie z postanowieniami układu przekracza 500 000 złotych, wynagrodzenie od poziomu przewyższającego 500 000 złotych wynosi równowartość 1% zaspokojenia wierzycieli.”;

47) art. 491³⁷ otrzymuje brzmienie:

„Art. 491³⁷. 1. Po wydaniu postanowienia, o którym mowa w art. 491²⁷ ust. 1, nadzorca sądowy zakłada i prowadzi akta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

2. Treść pisma procesowego oraz dokumentów, o których mowa w art. 216aa, wniesionych z pominięciem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe nadzorca sądowy wprowadza do akt, o których mowa w ust. 1. Pisma procesowe oraz dokumenty składa się do zbioru dokumentów. Przepisy art. 216aa ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

3. Nadzorca sądowy w biurze umożliwia uczestnikom postępowania oraz każdemu, kto dostatecznie usprawiedliwi potrzebę przejrzenia akt, o których mowa w ust. 1, dostęp do tych akt za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. W tym celu biuro nadzorca sądowego jest czynne w dni powszednie co najmniej cztery następujące po sobie godziny dziennie między godziną 8.00 a 20.00.

4. Akta stanowią część akt sądowych. Po prawomocnym zakończeniu postępowania zbiór dokumentów, o którym mowa w ust. 2, jest przekazywany do sądu upadłościowego, który wydał postanowienie kończące postępowanie, i dołączany do akt sądowych.

5. Akta, o których mowa w ust. 1, oraz zbiór dokumentów, o którym mowa w ust. 2, mogą być udostępnione służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości.

6. W przypadku odwołania lub zmiany nadzorca sądowego oraz wygaśnięcia funkcji nadzorca sądowego akta, o których mowa w ust. 1, są przejmowane przez nowo wyznaczonego nadzorcę sądowego wraz ze zbiorem dokumentów, o którym mowa w ust. 2.

7. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb prowadzenia oraz udostępniania uczestnikom postępowania oraz służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości akt, o których mowa w ust. 1, oraz zbioru dokumentów, o którym mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony danych w nich zawartych.”;

48) art. 491³⁸ otrzymuje brzmienie:

„Art. 491³⁸. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym tytule stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne

dotyczące przyspieszonego postępowania układowego, z tym że nie wyznacza się sędziego-komisarza i nie stosuje się przepisów o czynnościach sędziego-komisarza.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 755, 807, 956 i 2186) w art. 76a w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 brzmieniu:

„4) skargi na odmowę dokonania obwieszczenia przez nadzorcę układu.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 242 i 2320) w art. 17:

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoba posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego jest obowiązana zgłaszać zmiany danych objętych wpisem na listę osób posiadających licencję doradcy restrukturyzacyjnego, w terminie 30 dni od daty ich powstania, z zastrzeżeniem ust. 3c.”;

2) po ust. 3b dodaje się ust. 3c w brzmieniu:

„3c. Dane, o których mowa w ust. 2 pkt 6, są ujawniane na liście doradców restrukturyzacyjnych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe jednocześnie z ich ujawnieniem w Krajowym Rejestrze Zadłużonych.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2020 r. poz. 814 i 1298) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 31:

a) w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) stanu niezaspokojonych przez dłużnika zobowiązań;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sprawozdanie z czynności zarządcy obejmuje co najmniej wskazanie i omówienie etapu przygotowywania lub realizacji planu restrukturyzacyjnego, wskazanie, czy zarządca reguluje zobowiązania powstałe po otwarciu postępowania sanacyjnego, oraz wskazanie stanu niezaspokojonych przez zarządcę zobowiązań.”;

2) w art. 32:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zarządca składa sędziemu-komisarzowi co miesiąc kalendarzowy sprawozdanie rachunkowe. Sprawozdanie rachunkowe obejmuje co najmniej wskazanie źródła i wysokości poszczególnych wpływów i wydatków w okresie sprawozdawczym, w tym wydatków poniesionych przez zarządcę, wysokości środków pieniężnych zgromadzonych w kasie i na rachunkach bankowych na początku i końcu okresu sprawozdawczego oraz informację o stanie wpływów i wydatków na początek i koniec okresu sprawozdawczego oraz rosnąco od dnia otwarcia postępowania, jak również stan przychodów i kosztów na początek i koniec okresu sprawozdawczego oraz rosnąco od dnia otwarcia postępowania.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W terminie 30 dni dłużnik i wierzyciele mogą wnosić zarzuty dotyczące wydatków poniesionych przez zarządcę wskazanych w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1. Zarzuty wniesione po upływie terminu lub nieodpowiadające wymogom formalnym pisma procesowego pozostawia się bez rozpoznania. Przepisu art. 130 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego nie stosuje się.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Sędzia-komisarz w wyniku rozpoznania zarzutów lub z urzędu w terminie dwóch miesięcy od dnia złożenia sprawozdania odmawia uznania w całości lub części określonego wydatku poniesionego przez zarządcę oraz orzeka o zwrocie do masy sanacyjnej kwoty poniesionej z tytułu wydatku, którego uznania odmówiono.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na postanowienie sędziego-komisarza, o którym mowa w ust. 3a, oraz na postanowienie o oddaleniu zarzutów przysługuje zażalenie. Zażalenie przysługuje również zarządcy.”;

3) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. 1. Do pism kierowanych do nadzorca sądowego i zarządcy przez wierzycieli, o których mowa w art. 196b ust. 1, oraz pism procesowych i dokumentów, o których mowa w art. 196c, stosuje się odpowiednio przepisy art. 165 § 1–3 Kodeksu postępowania cywilnego.

2. Do doręczeń dokonywanych przez nadzorcę sądowego i zarządcę do wierzycieli, o których mowa w art. 196b, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131–142 Kodeksu postępowania cywilnego. Nie stosuje się art. 139¹ Kodeksu postępowania cywilnego.

3. W zawiadomieniu skierowanym do wierzycieli nadzorca poucza ich o treści art. 196a–196c oraz o sposobie i terminie wniesienia zażalenia na postanowienie o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego w części dotyczącej jurysdykcji sądów polskich.”;

4) w art. 35 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W przypadku mikroprzedsiębiorców wynagrodzenie nadzorcy układu nie może być wyższe niż 15% poziomu zaspokojenia wierzycieli zgodnie z postanowieniami układu, a ponadto:

- 1) w przypadku gdy poziom zaspokojenia wierzycieli zgodnie z postanowieniami układu przekracza wartość 100 000 złotych, wynagrodzenie od poziomu przewyższającego 100 000 złotych nie może przekroczyć równowartości 3% zaspokojenia wierzycieli;
- 2) w przypadku gdy poziom zaspokojenia wierzycieli zgodnie z postanowieniami układu przekracza wartość 500 000 złotych, wynagrodzenie od poziomu przewyższającego 500 000 złotych nie może przekroczyć równowartości 1% zaspokojenia wierzycieli.

2b. W przypadku prawomocnej odmowy zatwierdzenia układu lub prawomocnego umorzenia postępowania prowadzonego wobec mikroprzedsiębiorcy wynagrodzenie nadzorcy układu przewidziane w umowie nie może przekroczyć dwukrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w trzecim kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.”;

5) w art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nadzorca sądowy w postępowaniu układowym ma prawo do zaliczek kwartalnych w wysokości 10% wynagrodzenia obliczonego zgodnie z art. 42 ust. 2 pkt 1 i 2, po upływie pełnego kwartału pełnienia funkcji, nie wcześniej niż po złożeniu spisu wierzytelności.”;

6) po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu:

„Art. 43a. 1. W przyspieszonym postępowaniu układowym dłużnik składa zaliczkę na pokrycie wynagrodzenia nadzorcy sądowego w sposób następujący:

- 1) w terminie siedmiu dni od doręczenia mu postanowienia o otwarciu postępowania kwotę w wysokości 30% wynagrodzenia nadzorcy sądowego obliczonego zgodnie z art. 42 ust. 2 pkt 1 i 2, pod rygorem umorzenia postępowania;

2) w terminie dwóch miesięcy od otwarcia postępowania kwotę w wysokości 10% wynagrodzenia nadzorcy sądowego obliczonego zgodnie z art. 42 ust. 2 pkt 1 i 2, pod rygorem umorzenia postępowania.

2. Wysokość zaliczki dłużnik oblicza na podstawie danych o liczbie wierzycieli i sumie wierzytelności zawartych w wykazie wierzycieli, o którym mowa w art. 227 ust. 1 pkt 6, a jeżeli w postępowaniu nadzorca sądowy złożył spis wierzytelności – na podstawie spisu wierzytelności.

3. Jeżeli dłużnik wpłacił zaliczkę w kwocie niższej niż wynikająca z ust. 1 i 2, sędzia-komisarz wzywa dłużnika do jej uzupełnienia w terminie czternastu dni pod rygorem umorzenia postępowania. Żądanie uzupełnienia zaliczki nie wstrzymuje biegu postępowania.

4. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się, jeżeli nadzorca sądowy złoży oświadczenie, że dłużnik będzie wypłacał nadzorcy sądowemu zaliczki miesięczne na podstawie rachunku wystawionego przez nadzorcę sądowego.

5. Jeżeli dłużnik nie wypłaca nadzorcy sądowemu zaliczek miesięcznych zgodnie z ust. 4, nadzorca sądowy może cofnąć oświadczenie, o którym mowa w ust. 4. Po cofnięciu oświadczenia przez nadzorcę sądowego sędzia-komisarz wzywa do uiszczenia zaliczki zgodnie z ust. 1.”;

7) w art. 59 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli zarządca w świetle zatwierdzonego układu będzie obowiązany wydać dłużnikowi jego majątek z chwilą zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego albo wydano postanowienie o jego umorzeniu, kwota wynagrodzenia podlega złożeniu do depozytu sądowego w wysokości różnicy między wynagrodzeniem wnioskowanym a sumą pobranych zaliczek, chyba że sąd, mając na względzie ważny interes dłużnika, postanowi o ograniczeniu wysokości zabezpieczenia do kwoty nie niższej niż 30% wynagrodzenia zarządcy obliczonego zgodnie z art. 55 ust. 1 i ust. 2 pkt 1–3.”;

8) art. 99 otrzymuje brzmienie:

„Art. 99. Sędzia-komisarz może z urzędu wykreślić wierzytelność ze spisu wierzytelności w przypadku stwierdzenia, że w spisie umieszczono wierzytelność, która w całości lub części nie istnieje albo przysługuje innej osobie niż wskazana w spisie jako wierzyciel. Postanowienie o wykreśleniu wierzytelności ze spisu wierzytelności doręcza się wierzycielowi, którego dotyczy, dłużnikowi oraz nadzorcy albo zarządcy. Osobom tym przysługuje zażalenie na postanowienie. O dacie postanowienia o

wykreśleniu wierzytelności ze spisu wierzytelności oraz informację o prawomocności tego postanowienia obwieszcza się.”;

9) w art. 105:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgromadzenie wierzycieli zwołuje się przez obwieszczenie, w którym określa się termin, miejsce i przedmiot obrad oraz sposób głosowania. W obwieszczeniu wskazuje się również, czy zgromadzenie będzie przeprowadzone w trybie określonym w art. 110 ust. 6.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zawiadomień wierzycieli o terminie zgromadzenia wierzycieli dokonuje nadzorca sądowy albo zarządca za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041 i 2320) lub za pośrednictwem komornika w sposób określony w ustawie z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 121 i 288). Jeżeli wierzyciel w postępowaniu wniósł pismo za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, to zawiadomienia o terminie zgromadzenia wierzycieli dokonuje się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. Przepis art. 131¹ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się.”,

c) w ust. 6:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) otrzymane karty do głosowania, wraz z pełnomocnictwami koniecznymi do wykazania uprawnienia do oddania głosu oraz informacją, czy w stosunku do wierzyciela nie zachodzą okoliczności wskazane w art. 116, uszeregowane zgodnie z kolejnością przyjętą w spisie wierzytelności;”,

– w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) otrzymane przez nadzorcę sądowego albo zarządcę dowody doręczenia zawiadomienia o zgromadzeniu wierzycieli.”;

10) w art. 110:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Głosowanie na zgromadzeniu wierzycieli przeprowadza się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe,

a opis przebiegu i wynik głosowania zamieszcza się w protokole. Wierzyciel, który stawił się osobiście na zgromadzeniu wierzycieli, może oddać głos ustnie do protokołu lub złożyć głos na piśmie. Głos oddany na piśmie wprowadza się do protokołu, a pismo składa się do zbioru dokumentów.”,

b) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Jeżeli istnieją możliwości techniczne, głosowanie na zgromadzeniu wierzycieli może zostać przeprowadzone z wykorzystaniem elektronicznych środków komunikacji. Głosowanie z wykorzystaniem elektronicznych środków komunikacji może obejmować w szczególności transmisję zgromadzenia wierzycieli w czasie rzeczywistym, w ramach której wierzyciele mogą wypowiadać się w toku zgromadzenia wierzycieli, przebywając w miejscu innym niż miejsce zgromadzenia wierzycieli. Udział wierzycieli w zgromadzeniu może podlegać jedynie wymogom i ograniczeniom, które są niezbędne do identyfikacji wierzycieli i zapewnienia bezpieczeństwa komunikacji elektronicznej.

7. W przypadku gdy z uwagi na znaczną liczbę wierzycieli odbycie zgromadzenia wierzycieli jest utrudnione, sędzia-komisarz może postanowić o przeprowadzeniu głosowania wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. Postanowienie obwieszcza się.”;

11) w art. 151:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli dłużnik przedstawił wierzycielowi, którego wierzytelność jest zabezpieczona hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską, propozycje układowe przewidujące pełne zaspokojenie, w terminie określonym w układzie, jego wierzytelności wraz z należnościami ubocznymi, które były przewidziane w umowie będącej podstawą ustanowienia zabezpieczenia, nawet jeżeli umowa ta została skutecznie rozwiązana lub wygasła, albo przewidujące zaspokojenie wierzyciela w stopniu nie niższym od tego, jakiego może się spodziewać w przypadku dochodzenia wierzytelności wraz z należnościami ubocznymi z przedmiotu zabezpieczenia, do objęcia wierzytelności z mocy prawa układem nie jest konieczna zgoda takiego wierzyciela.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do wierzytelności zabezpieczonych przeniesieniem na wierzyciela własności rzeczy, wierzytelności lub innego prawa przepisy ust. 2 i 2a stosuje się odpowiednio.”;

12) w art. 161 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli propozycje układowe obejmują wierzycieli zabezpieczonych to podział na grupy jest obligatoryjny.”;

13) w art. 164 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W razie wniesienia zastrzeżeń sąd może zobowiązać nadzorcę albo zarządcę do przedłożenia opisu i oszacowania przedsiębiorstwa.”;

14) w art. 197 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W postępowaniu restrukturyzacyjnym orzeczenia zapadają w formie postanowień. Postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym uzasadnia się z urzędu, gdy przysługuje na nie środek zaskarżenia. Postanowienia te doręczają się wraz z uzasadnieniem. To samo dotyczy zarządzeń.”;

15) w art. 200 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zażalenie na postanowienia sądu restrukturyzacyjnego rozpoznaje sąd restrukturyzacyjny w innym składzie z wyjątkiem zażaleń na postanowienia, o których mowa w art. 30 ust. 3, art. 33 ust. 3, art. 45, art. 56, art. 59 ust. 1, art. 61 ust. 6, art. 133 ust. 2, art. 165, art. 172, art. 173, art. 176, art. 182, art. 226^f, art. 236, art. 237, art. 239, art. 268, art. 286, art. 327, art. 331 i art. 332, które rozpoznaje sąd drugiej instancji.”;

16) art. 209 otrzymuje brzmienie:

„Art. 209. 1. W sprawach nieuregulowanych ustawą do postępowania restrukturyzacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy księgi pierwszej części pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego, z wyłączeniem art. 130^{1a}, art. 130², art. 139¹, art. 205¹, art. 205² i art. 205⁴–205¹² oraz przepisów o zawieszeniu postępowania, o wznowieniu postępowania i o postępowaniu w sprawach gospodarczych.

2. Pouczeń na piśmie dokonuje się z wykorzystaniem udostępnionych w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe wzorów pouczeń.”;

17) w tytule II po tytule działu I dodaje się oznaczenie i tytuł rozdziału 1 w brzmieniu:

„Rozdział 1

Przepisy wstępne”;

- 18) po art. 211 dodaje się oznaczenie i tytuł rozdziału 2 w brzmieniu:

„Rozdział 2

Przebieg postępowania o zatwierdzenie układu”;

- 19) po art. 211 i po tytule rozdziału 2 dodaje się art. 211a w brzmieniu:

„Art. 211a. 1. Po ustaleniu dnia układowego nadzorcy układu zakłada i prowadzi akta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

2. Treść pisma procesowego oraz dokumentów, o których mowa w art. 196b ust. 1, wniesionych z pominięciem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe nadzorcy układu wprowadza do akt, o których mowa w ust. 1. Pisma procesowe oraz dokumenty składa się do zbioru dokumentów. Przepisy art. 196b ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

3. Nadzorcy układu w biurze umożliwia uczestnikom postępowania oraz każdemu, kto dostatecznie usprawiedliwi potrzebę przejrzenia akt, o których mowa w ust. 1, dostęp do tych akt za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. W tym celu biuro nadzorcy układu jest czynne w dni powszednie co najmniej cztery następujące po sobie godziny dziennie między godziną 8.00 a 20.00.

4. Po złożeniu wniosku o zatwierdzenie układu akta stanowią część akt sądowych. Po zakończeniu postępowania albo prawomocnym umorzeniu postępowania w przedmiocie rozpoznania wniosku o zatwierdzenie układu zbiór dokumentów, o którym mowa w ust. 2, jest przekazywany do sądu i dołączany do akt sądowych.

5. Akta, o których mowa w ust. 1, oraz zbiór dokumentów, o którym mowa w ust. 2, mogą być udostępnione służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości.

6. W przypadku zmiany nadzorcy układu akta, o których mowa w ust. 1, są przejmowane przez nowego nadzorcę układu wraz ze zbiorem dokumentów, o którym mowa w ust. 2.

7. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb prowadzenia oraz udostępniania uczestnikom postępowania oraz służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości akt, o których mowa w ust. 1, oraz zbioru dokumentów, o którym mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony danych w nich zawartych.”;

20) art. 212 otrzymuje brzmienie:

„Art. 212. 1. Po ustaleniu dnia układowego nadzorca układu zbiera głosy wierzycieli.

2. Wierzyciele oddają głos za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, w którym nadzorca układu zamieszcza kartę do głosowania. Nadzorca układu za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041 i 2320) lub za pośrednictwem komornika w sposób określony w ustawie z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 121 i 288) doręcza wierzycielom, na adres wskazany w rejestrze, do którego jest wpisany wierzyciel, o ile wierzyciel jest wpisany do rejestru, w przeciwnym przypadku na adres wierzyciela znany dłużnikowi, informację o sposobie głosowania za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe z pouczeniem o sposobie uwierzytelnienia i sposobie wypełnienia karty do głosowania.

3. Nadzorca układu może również zwołać zgromadzenie wierzycieli, do którego stosuje się odpowiednio przepisy o zgromadzeniu wierzycieli, w celu głosowania nad układem.

4. O terminie zgromadzenia wierzycieli zwołanego w celu głosowania nad układem nadzorca układu zawiadamia wierzycieli umieszczonych w spisie wierzytelności, jednocześnie doręczając im propozycje układowe, informację o podziale wierzycieli umieszczonych w spisie wierzytelności ze względu na kategorie interesów, informację o sposobie głosowania na zgromadzeniu wierzycieli oraz pouczenie o treści przepisów art. 107–110, art. 113 i art. 115–119.

5. Z przebiegu zgromadzenia sporządza się protokół, utrwalając przebieg zgromadzenia za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk oraz za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, pod kierunkiem nadzorcy układu.

6. Zgromadzeniu wierzycieli przewodniczy nadzorca układu.”;

21) w art. 213:

a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) sumę wierzytelności objętych układem z mocy prawa oraz sumę wierzytelności, która może zostać objęta układem po wyrażeniu zgody przez wierzyciela;”;

- b) w ust. 2 skreśla się zdanie drugie i trzecie;
- 22) art. 214 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 214. Jeżeli propozycje układowe przewidują, że dłużnikowi ma zostać udzielone wsparcie, o którym mowa w art. 140, wierzycielowi, który ma udzielić wsparcia, doręcza się plan restrukturyzacyjny wraz z dokumentami, o których mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 708 i 2377).”;
- 23) w art. 217 uchyla się ust. 1–3;
- 24) w art. 219:
- a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) wynik głosowania ze wskazaniem liczby wierzycieli i sumy wierzytelności uprawniającej do głosowania, liczby wierzycieli i sumy wierzytelności, co do których oddano ważny głos, oraz liczby wierzycieli i sumy wierzytelności przypadającej wierzycielom głosującym za układem, a jeżeli propozycje układowe przewidują podział wierzycieli na grupy – również liczby wierzycieli i sumy wierzytelności poszczególnych grup oraz liczby wierzycieli i sumy wierzytelności przypadających wierzycielom głosującym za układem w każdej grupie.”;
- b) w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) zebrane przez nadzorcę układu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe karty do głosowania, wraz z pełnomocnictwami koniecznymi dla wykazania uprawnienia do oddania głosu oraz informacją, czy w stosunku do wierzyciela nie zachodzą okoliczności wskazane w art. 116, uszeregowane zgodnie z kolejnością przyjętą w spisie wierzytelności sporządzonym przez nadzorcę układu;
- 2) dowód wysłania co najmniej na trzy tygodnie przed dniem złożenia wniosku o zatwierdzenie układu informacji o sposobie głosowania z pouczeniem o sposobie uwierzytelnienia w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe i sposobie wypełnienia karty do głosowania lub zawiadomienia o terminie zgromadzenia wierzycieli wierzycielom, którzy nie oddali głosu;”;
- c) w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) otrzymane przez nadzorcę układu dowody doręczenia informacji i zawiadomień, o których mowa w pkt 2.”;

25) w art. 220:

a) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) spis podmiotów zobowiązanych majątkowo wobec dłużnika wraz z adresami, z określeniem wierzytelności terminów zapłaty;”;

b) pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) plan restrukturyzacyjny, sporządzony przez nadzorcę układu przy udziale dłużnika;”;

26) w art. 225 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postanowienia umowy zastrzegające na wypadek złożenia wniosku o zatwierdzenie układu lub zatwierdzenia układu, jak również obwieszczenia, o którym mowa w art. 226a, zmianę lub rozwiązanie stosunku prawnego, którego stroną jest dłużnik, są nieważne.”;

27) po art. 226 dodaje się rozdział 3 w brzmieniu:

„Rozdział 3

Skutki obwieszczenia o dniu układowym

Art. 226a. 1. Po sporządzeniu spisu wierzytelności, spisu wierzytelności spornych oraz wstępnego planu restrukturyzacyjnego nadzorcy układu może obwieścić o ustaleniu dnia układowego.

2. Obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1, jest niedopuszczalne, jeżeli w ciągu ostatnich dziesięciu lat dłużnik prowadził postępowanie o zatwierdzenie układu, w którym dokonano obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego, albo jeżeli w ciągu ostatnich dziesięciu lat umorzono postępowanie restrukturyzacyjne prowadzone wobec dłużnika, z wyjątkiem sytuacji, gdy umorzenie postępowania restrukturyzacyjnego nastąpiło za zgodą rady wierzycieli.

3. W przypadku stwierdzenia zaistnienia okoliczności, o których mowa w ust. 2, nadzorcy układu odmawia dokonania obwieszczenia.

Art. 226b. 1. Odmowa dokonania obwieszczenia wymaga uzasadnienia.

2. Na odmowę dokonania obwieszczenia dłużnikowi przysługuje skarga do sądu restrukturyzacyjnego. Nadzorcy układu poucza dłużnika o terminie i sposobie wniesienia skargi.

3. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma procesowego oraz określać zaskarżoną odmowę dokonania obwieszczenia.

4. Skargę wnosi się w terminie tygodniowym od dnia doręczenia odmowy dokonania obwieszczenia wraz z uzasadnieniem.

5. Skargę wnosi się do nadzorcy układu. Nadzorca układu w terminie trzech dni od dnia otrzymania skargi przekazuje ją do sądu restrukturyzacyjnego wraz z odpisem odmowy dokonania obwieszczenia i uzasadnieniem, chyba że skargę w całości uwzględni. O uwzględnieniu skargi nadzorca układu zawiadamia dłużnika.

6. Sąd restrukturyzacyjny rozpoznaje skargę w terminie tygodniowym od dnia jej wpływu do sądu, a gdy skarga zawiera braki formalne, które podlegają uzupełnieniu lub jeżeli od skargi nie uiszczono należnej opłaty, w terminie tygodniowym od dnia jej uzupełnienia lub opłacenia.

7. Sąd restrukturyzacyjny odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisane go terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również skargę, której braków nie uzupełniono w terminie lub od której nie uiszczono należnej opłaty. Na postanowienie o odrzuceniu skargi służy zażalenie.

Art. 226c. 1. W obwieszczeniu podaje się:

- 1) imię i nazwisko dłużnika albo jego nazwę oraz numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację, miejsce zamieszkania albo firmę, pod którą działa dłużnik, miejsce zamieszkania albo siedzibę, adres, a jeżeli dłużnikiem jest spółka osobowa, osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – imiona i nazwiska reprezentantów, w tym likwidatorów, jeżeli są ustanowieni, oraz numery PESEL albo numery w Krajowym Rejestrze Sądowym reprezentantów, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające ich jednoznaczną identyfikację, a ponadto w przypadku spółki osobowej – imiona i nazwiska albo nazwę, numery PESEL albo numery w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację oraz miejsce zamieszkania albo siedzibę wspólników odpowiadających za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem;

- 2) informację o miejscu położenia głównego ośrodka podstawowej działalności dłużnika;
- 3) informację o niestwierdzeniu okoliczności, o których mowa w art. 226a ust. 2;
- 4) informację o prawie przysługującym z art. 226f.

2. Przez inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację dłużnika, o których mowa w ust. 1 pkt 1, rozumie się dane, o których mowa w art. 86 ust. 6.

Art. 226d. Od dnia obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego do dnia prawomocnego umorzenia postępowania w przedmiocie rozpoznania wniosku o zatwierdzenie układu lub zakończenia postępowania o zatwierdzenie układu nadzorca układu wykonuje uprawnienia nadzorca sądowego. Przepisy art. 36 ust. 2 i 3, art. 37 ust. 1 oraz art. 39 ust. 1 stosuje się odpowiednio. Przepisów art. 42–50 oraz art. 224 nie stosuje się.

Art. 226e. W okresie wskazanym w art. 226d przepisy art. 256 i art. 312 stosuje się odpowiednio

Art. 226f. Na wniosek wierzyciela, dłużnika lub nadzorca układu sąd uchyla skutki dokonania obwieszczenia, o którym mowa w art. 226a ust. 1, jeżeli prowadzą one do pokrzywdzenia wierzycieli lub jeżeli ujawnią się okoliczności, o których mowa w art. 226a ust. 2. Przed wydaniem postanowienia sąd może przesłuchać dłużnika, wierzyciela lub nadzorcę układu. Na postanowienie w przedmiocie uchylenia skutków obwieszczenia przysługuje zażalenie. Prawomocne postanowienie o uchyleniu skutków obwieszczenia obwieszcza się.

Art. 226g. Jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia zamieszczenia obwieszczenia dłużnik nie złoży do sądu wniosku o zatwierdzenie układu, skutki obwieszczenia wygasają z mocy prawa.

Art. 226h . Dłużnik w terminie do wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie zatwierdzenia układu lub w ciągu siedmiu dni od umorzenia postępowania w przedmiocie rozpoznania wniosku o zatwierdzenie układu może złożyć uproszczony wniosek o otwarcie postępowania sanacyjnego, o którym mowa w art. 328, albo uproszczony wniosek o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 334.”;

- 28) w art. 256 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do umów kredytu w zakresie środków postawionych do dyspozycji kredytobiorcy przed dniem otwarcia postępowania, leasingu, ubezpieczeń majątkowych, umów rachunku bankowego, umów poręczeń, umów obejmujących licencje udzielone

dłużnikowi oraz gwarancji lub akredytyw wystawionych przed dniem otwarcia przyspieszonego postępowania układowego oraz innych umów o podstawowym znaczeniu dla prowadzenia przedsiębiorstwa dłużnika przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio. Spis umów o podstawowym znaczeniu dla prowadzenia przedsiębiorstwa dłużnika sporządza nadzorca sądowy i składa do akt w terminie 21 dni od otwarcia postępowania.”;

29) w art. 307 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Jeżeli osoba obowiązana do przekazania składników majątkowych do masy sanacyjnej nie wykona swojego obowiązku na wezwanie zarządcy, a obowiązek przekazania składników majątkowych do masy sanacyjnej nie został stwierdzony prawomocnym orzeczeniem, zarządca może w drodze powództwa żądać nakazania przekazania składników majątkowych do masy sanacyjnej. Powództwo wnosi się do sądu restrukturyzacyjnego.

4. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji.”;

30) w art. 323 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Mienie należące do dłużnika i wchodzące w skład masy sanacyjnej oraz składniki mienia, o których mowa w art. 307 ust. 1, mogą zostać zbyte przez zarządcę, za zgodą sędziego-komisarza, który określa warunki zbycia. Przepis art. 73 stosuje się.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 26 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 398, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 45 dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„Art. 45a. W przypadku otrzymania przez sąd rejestrowy po dniu 30 czerwca 2021 r. odpisu postanowienia sądu upadłościowego wydanego w sprawie wszczętej przed dniem 1 lipca 2021 r., który stanowiłby podstawę wpisu do rejestru dłużników niewypłacalnych danych na podstawie art. 55 pkt 1–2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy dotychczasowe.”;

2) w art. 55 pkt 4 wyrazy „art. 43 oraz art. 45” zastępuje się wyrazami „art. 43, art. 45 oraz art. 45a”.

---

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, z 2019 r. poz. 55, 1214 i 2355, z 2020 r. poz. 288 i 1747 oraz z 2021 r. poz. 187.

Art. 7. W sprawach, w których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wpłynął wniosek o ogłoszenie upadłości, wniosek o otwarciu postępowania o zatwierdzenie układu na zgromadzeniu wierzycieli, wniosek o wszczęciu wtórnego postępowania upadłościowego, wniosek o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego, wniosek restrukturyzacyjny, wniosek o stwierdzenie wykonania, zmianę albo uchylenie układu lub wniosek o orzeczenie zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 8. 1. W postępowaniach wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy obwieszczeń, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 2 i art. 5, dokonuje się w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. W postępowaniu upadłościowym wobec osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej obwieszczenia nie podlegają opłatom. Obwieszczeń może dokonywać również syndyk, nadzorca sądowy lub zarządca, składając, po ukazaniu się obwieszczenia, do akt dowód dokonania obwieszczenia.

2. Jeżeli ustawa przewiduje, że pisma lub dokumenty składa się albo można złożyć w postaci elektronicznej, w postępowaniach wszczętych przed dniem utworzenia Krajowego Rejestru Zadłużonych pisma lub dokumenty składa się w postaci papierowej.

Art. 9. 1. Akta, o których mowa w art. 228a, art. 491²⁴ i art. 491³⁷ ustawy zmienianej w art. 2, w sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się poza systemem teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe. Akta te nie podlegają przetworzeniu na akta prowadzone w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe. Do zakładania i prowadzenia akt w tych sprawach stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Akta, o których mowa w art. 228a, art. 491²⁴ i art. 491³⁷ ustawy zmienianej w art. 2, obejmujące sprawy zakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie podlegają przetworzeniu na akta prowadzone w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

Art. 10. Do danych o sprawach, w których wniosek o ogłoszenie upadłości, wniosek o wszczęciu wtórnego postępowania upadłościowego, wniosek o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego, wniosek restrukturyzacyjny, wniosek o stwierdzenie wykonania, zmianę albo uchylenie układu lub wniosek o orzeczenie zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, wpłynął przed dniem

wejścia w życie niniejszej ustawy przepisu art. 17 ust. 3c ustawy zmienianej w art. 4 nie stosuje się.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2021 r.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel wydania ustawy

W dniu 30 sierpnia 2019 r. została uchwalona ustawa o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1802, z późn. zm.).

Głównym celem tej ustawy jest usprawnienie postępowania upadłościowego wobec osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej (tzw. upadłość konsumencka) między innymi przez możliwości ogłoszenia upadłości w uproszczonej procedurze bez wyznaczania sędziego-komisarza, możliwość zawierania przez dłużników układów z wierzycielami z ograniczonym do minimum udziałem sądu, pod kierunkiem licencjonowanego doradcy restrukturyzacyjnego, który będzie jednocześnie czuwał nad wykonaniem tak zawartego układu, rezygnacja z konieczności badania przez sąd, na etapie ogłaszania upadłości, zawinienia dłużnika w doprowadzeniu lub pogłębieniu stanu niewypłacalności, możliwość zaproponowania szybkiej sprzedaży całego podlegającego egzekucji majątku w trybie przygotowanej likwidacji (tzw. *pre-pack*), co zwiększy elastyczność dostępnych dla dłużnika opcji szybkiego wyjścia ze stanu niewypłacalności i nowego startu.

Dopełnieniem nowych regulacji jest przyjęcie rozwiązania, zgodnie z którym umorzenie zobowiązań bez planu spłat będzie miało charakter warunkowy we wszystkich tych przypadkach, gdy niezdolność do dokonywania jakichkolwiek spłat w ramach planu spłaty wierzycieli będzie wynikała z osobistej sytuacji upadłego, która będzie miała trwały charakter. Rozwiązanie to ma zapobiegać zbyt pochopnemu umarzaniu zobowiązań bez jakichkolwiek spłat na rzecz wierzycieli, a tym samym skłaniać dłużników do podjęcia się wykonania planu spłat, który co do zasady ma trwać maksymalnie 3 lata (w opcji upadłościowej) i 5 lat (przy zawarciu układu z wierzycielami). Ponadto ustawa ta wprowadziła nowy model zgłoszenia wierzytelności, które powinny być składane bezpośrednio doradcy restrukturyzacyjnemu pełniącemu funkcję syndyka.

Powyższe rozwiązania przyjęte przez ustawodawcę nie korespondują z rozwiązaniami przyjętymi w ustawie z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz. U. z 2019 r. poz. 55, z późn. zm.), dalej jako „ustawa o KRZ”, która wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2021 r.

Główne cele ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych to:

- zapewnienie wierzycielom bieżącego dostępu do akt postępowań restrukturyzacyjnych oraz upadłościowych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego (przez Internet),
- ujawnienie w Rejestrze szerokiego zakresu danych dotyczących toczącego się postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego w celu zwiększenia transparentności tych postępowań,
- zwiększenie bezpieczeństwa obrotu gospodarczego,
- usprawnienie nadzoru wierzycieli i sędziego-komisarza nad nadzorcą sądowym, zarządcą, syndykiem,
- przyspieszenie i usprawnienie postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych oraz zwiększenie ich efektywności,
- zwiększenie stopnia zaspokajania wierzycieli w postępowaniach upadłościowych,
- wprowadzenie i wykorzystanie nowych technologii w prowadzeniu postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych,
- wykonanie obowiązku nałożonego w art. 24 ust. 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/848 w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, s. 19), zgodnie z którym państwa członkowskie ustanawiają i prowadzą na swoim terytorium co najmniej jeden rejestr, w którym ogłasza się informacje o postępowaniach upadłościowych („rejstry upadłości”). Rejestr, zgodnie z art. 92 pkt b rozporządzenia, powinien zacząć funkcjonować od dnia 26 czerwca 2018 r.

W związku z powyższym głównym celem ustawy jest dostosowanie rozwiązań przyjętych w ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1802, z późn. zm.) do rozwiązań przyjętych w KRZ. Dostosowanie to będzie sprowadzało się do umożliwienia realizacji celów ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw za pośrednictwem rozwiązań teleinformatycznych przyjętych w ustawie o KRZ. Innymi słowy projekt ustawy ma na celu zapewnienie spójności między wyżej wymienionymi ustawami, tak aby możliwa była obsługa postępowania upadłościowego wobec osób fizycznych, w szczególności nieprowadzących działalności gospodarczej, za pomocą systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, w którym tworzy się i przetwarza akta sprawy. W

konsekwencji jedynym narzędziem do składania pism i dokumentów w postępowaniach upadłościowych, a także restrukturyzacyjnych jest system teleinformatyczny obsługujący postępowanie sądowe, który został stworzony w oparciu o przepisy ustawy o KRZ. Wyłącznie zastosowanie systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe w postępowaniach upadłościowych oraz restrukturyzacyjnych pozwoli na pełną realizację tworzenia i przetwarzania elektronicznych akt sądowych.

Pozostałe zmiany prowadzą się do zmian o charakterze porządkującym i czyszczącym. Co do zasady zmiany te wynikają z rozwiązań technicznych wykorzystanych w ramach budowy Krajowego Rejestru Zadłużonych i systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. Ich celem jest zapewnienie koherencji między rozwiązaniami technicznymi a przepisami prawa.

II. Uzasadnienie rozwiązań szczegółowych

Art. 1. Zmiany w ustawie z dnia 6 grudnia 2018 r. – o Krajowym Rejestrze Zadłużonych

Art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a

Artykuł ten stanowi o zakresie podmiotowym Krajowego Rejestru Zadłużonych.

Ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw wprowadzono możliwość oddłużenia osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej w ramach postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli. Możliwość skorzystania przez osobę fizyczną z tej formy redukcji swoich zobowiązań została przewidziana dla osób, które stały się niewypłacalne. Rozwiązanie to przewiduje, że dłużnik, przy pomocy profesjonalnego podmiotu – nadzorca sądowego, dojdzie do porozumienia z wierzycielami przy odpowiednim zastosowaniu przepisów ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2020 r. poz. 814 i 1298), dalej jako „p.r.”.

Mając powyższe na uwadze oraz biorąc pod uwagę intencję ustawodawcy, aby w Krajowym Rejestrze Zadłużonych były ujawniane informacje dotyczące szczegółowo określonych kategorii podmiotów, których wspólną cechą jest niewypłacalność, zagrożenie niewypłacalnością albo inne problemy z wypłacalnością, jest zasadne objęcie zakresem podmiotowym Rejestru również niewypłacalne osoby fizyczne,

wobec których wszczęte zostało postępowanie o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli.

Dotychczasowa treść art. 2 ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych nie pozwala na ujawnianie informacji o tych osobach. Postępowanie o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli nie jest postępowaniem restrukturyzacyjnym w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, jak również nie jest postępowaniem upadłościowym.

Charakter postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli jest zbliżony do postępowań restrukturyzacyjnych, a przepisy ustawy – Prawo restrukturyzacyjne stosuje się w tych postępowaniach odpowiednio, jest zasadne więc umieszczenie tej kategorii podmiotów w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a, stanowiącym o podmiotach, wobec których są albo były prowadzone postępowania restrukturyzacyjne.

Powyższe rozwiązania zapewniają spójność systemową oraz aksjologiczną prawa upadłościowego w zakresie transparentności i jawności postępowania. Nie jest bowiem uzasadnione, aby dla tych kategorii postępowań utrzymywać dotychczasowe rozwiązania, czyli realizację zasady jawności postępowania w ujęciu zewnętrznym przez zamieszczane obwieszczeń w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

Art. 2 ust. 1 pkt 4

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o KRZ, w Rejestrze tym ujawnia się informacje o osobach fizycznych, wobec których toczy się egzekucja świadczeń alimentacyjnych oraz egzekucja należności budżetu państwa powstałych z tytułu świadczeń wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, a które zalegają ze spełnieniem tych świadczeń za okres dłuższy niż 3 miesiące. Oznacza to, że w Rejestrze ujawnione mogą być wyłącznie informacje o osobach, wobec których toczy się łącznie egzekucja należności budżetu państwa oraz egzekucja świadczeń alimentacyjnych. Celowe jest, aby w Rejestrze ujawniane były informacje o osobach, które są zadłużone chociażby z jednego z tych tytułów, jeżeli zalegają ze spełnieniem tych świadczeń za okres dłuższy niż 3 miesiące. W związku z tym zmiana tego przepisu sprowadza się do tego, że w Rejestrze ujawnieni będą dłużnicy, wobec których toczy się zarówno egzekucja świadczeń alimentacyjnych, jak i dłużnicy, wobec których toczy się egzekucja należności budżetu państwa.

Art. 5

W art. 5 ustawy o KRZ uregulowano zakres ujawnionych w Rejestrze informacji o osobach fizycznych, osobach prawnych oraz jednostkach organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, wobec których są lub były prowadzone postępowania:

- a) restrukturyzacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne,
- b) upadłościowe, w tym wtórne postępowania upadłościowe,
- c) o orzeczenie zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 poz. 1228 i 2320), dalej jako „p.u”,
- d) o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego.

Nowelizacja ustawy prawo upadłościowe dokonana ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw wprowadziła nowe instytucje prawne dotychczas nieistniejące w prawie upadłościowym, którymi są warunkowe umorzenie zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli i postępowanie o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli.

Postępowanie o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli jest specyficznym postępowaniem zmierzającym do oddłużenia dłużnika, niebędącym jednak postępowaniem upadłościowym. Do postępowań tych nie ma zastosowania rozporządzenie Parlamentu i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 (dalej zwane rozporządzeniem 2015/848) w sprawie postępowania upadłościowego z uwagi na brak przedmiotowego postępowania w załączniku nr A do rozporządzenia 2015/848.

Niemniej jednak wprowadzone sierpniową nowelizacją nowe możliwości oddłużeniowe wytworzyły potrzebę poszerzenia zakresu informacji ujawnianych w Krajowym Rejestrze Zadłużonych. Poszerzenie zakresu informacji ujawnianych w Rejestrze zwiększa bezpieczeństwo obrotu gospodarczego oraz wzmacnia zasadę jawności postępowania upadłościowego przez zapewnienie transparentności w zakresie statusu prawnego osoby fizycznej, która skorzystała z dobrodziejstwa oddłużenia w ramach warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli czy też postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli.

Pkt 12

Złożenie przez dłużnika wniosku o otwarcie postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli winno być oceniane podobnie jak złożenie wniosku o

otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego czy też wniosku o ogłoszenie upadłości. Złożenie przedmiotowego wniosku wiąże się bowiem z negatywną oceną sytuacji majątkowej dokonaną przez samego dłużnika. Ocena ta niewątpliwie może mieć istotne znaczenie dla bezpieczeństwa obrotu gospodarczego, więc winna być ujawniana w Rejestrze. Konsekwentnie zabezpieczając to samo dobro, należy również podawać do wiadomości informację o podjętej przez sąd prawomocnej decyzji o zwrocie, oddaleniu albo odrzuceniu wniosku lub umorzeniu postępowania w przedmiocie rozpoznania wniosku.

Również należy podawać do wiadomości informację o podjętej przez sąd prawomocnej decyzji o odmowie otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego.

Pkt 16

W art. 5 ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych zamieszczono katalog ujawnianych informacji, gdzie między innymi ujawnia się informację o zatwierdzenie warunków sprzedaży w trybie przygotowanej likwidacji oraz o uwzględnieniu wniosku o uchylenie lub zmianę postanowienia zatwierdzającego warunki sprzedaży. Wobec uregulowania ustawą kwestii dokonywania obwieszczenia o złożeniu wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży (art. 56ab p.u.), analogicznie należało wprowadzić rozwiązanie, iż ujawnia się informacje o złożeniu wniosku o uchylenie lub zmianę postanowienia o zatwierdzenie warunków sprzedaży (art. 56h p.u. w zw. z art. 56ab p.u.). Z tych względów zmiany wymagał przepis art. 5 ust. 1 pkt 16 ustawy o KRZ przez wskazanie, że informacja o złożeniu powyżej wskazanych wniosków podlega ujawnieniu w Rejestrze.

Pkt 17

Do publicznej wiadomości należy podać również informację o pozytywnym rozpatrzeniu złożonego wniosku o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli czy też skierowaniu dłużnika do postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli. Podanie tych informacji dostarczy obrotowi gospodarczemu kompleksowej wiedzy o złożonym przez dłużnika wniosku o otwarcie postępowania o zatwierdzenie układu na zgromadzeniu wierzycieli.

Z uwagi na skutki obwieszczenia o dniu układowym w postępowaniu o zatwierdzenie układu dla obrotu gospodarczego istotne jest również podanie tej informacji do publicznej wiadomości.

Pkt 18

Postanowienie o otwarciu postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli jest zaskarżalne. Prawo do zaskarżenia postanowienia wynika z odpowiedniego stosowania do tego postępowania przepisów o przyspieszonym postępowaniu układowym. Przyznanie prawa do zaskarżenia postanowienia niesie za sobą konieczność pouczenia o sposobie zaskarżenia postanowienia w Krajowym Rejestrze Zadłużonych. W Rejestrze tym będą bowiem ujawniane informacje tego typu.

Pkt 18a

Z uwagi na skutki obwieszczenia o dniu układowym w postępowaniu o zatwierdzenie układu dla obrotu gospodarczego istotne jest również podanie informacji do publicznej wiadomości o uchyleniu skutków obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego w postępowaniu o zatwierdzenie układu.

Pkt 19

Mając na uwadze, że informacja o otwarciu postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli będzie ujawniana przed uprawomocnieniem się postanowienia w tym przedmiocie, bezpieczeństwo obrotu wymaga, aby ujawnić również informację o wniesieniu zażalenia na te postanowienie. Zgodnie bowiem z założeniami Rejestru, ma on na celu wprowadzenie funkcjonalności zwiększających poczucie bezpieczeństwa prawnego i stabilizacji stosunków gospodarczych.

Pkt 19a

Istotną informacją dla obrotu gospodarczego będzie również informacja czy prowadzone wobec osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej postępowanie upadłościowe jest prowadzone w trybie odrębnym czy zgodnie z przepisami części pierwszej ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe. Informacja ta jest podawana w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości, ewentualnie w postanowieniu sądu po ogłoszeniu upadłości, a dokonanie wyboru trybu postępowania upadłościowego ma wpływ na wiele kwestii związanych z właściwym postępowaniem upadłościowym. W konsekwencji jest to informacja, której ujawnienie zwiększy transparentność postępowania upadłościowego.

Pkt 26

Z uwagi na to, że upadły w okresie pięciu lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli nie może dokonywać czynności prawnych, dotyczących jego majątku, które mogłyby pogorszyć jego sytuację majątkową (art. 369 ust. 2b oraz art. 491¹⁶ ust. 2c p.u) dla prawidłowego funkcjonowania obrotu gospodarczego zasadne jest publiczne ujawnienie w Rejestrze informacji o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli.

Art. 11 ust. 4a

Art. 11 ustawy o KRZ reguluje zaprzestanie ujawniania danych w Rejestrze. Przyjęte rozwiązanie dotyczące zaprzestania ujawniania danych w Rejestrze w sytuacji prawomocnego warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli jest analogiczne do zaprzestania ujawniania danych w Rejestrze, w przypadku prawomocnego ustalenia planu spłaty wierzycieli albo prawomocnego umorzenia zobowiązania bez ustalenia planu spłaty wierzycieli.

Różnica sprowadza się do tego, że okres 3 lat ujawnienia danych w Rejestrze jest liczony od dnia upływu terminu pięciu lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli.

Jest to konsekwencją tego, że warunkowe umorzenie uzyska charakter ostateczny, jeżeli w terminie 5 lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań bez ustalenia planu spłaty wierzycieli upadły ani żaden z wierzycieli nie złoży wniosku o ustalenie planu spłaty wierzycieli, na skutek którego sąd uchylił postanowienie o warunkowym umorzeniu zobowiązań bez ustalenia planu spłaty wierzycieli i ustalił plan spłaty wierzycieli (art. 369 ust. 2 p.u. i art. 491¹⁶ ust. 2a p.u.).

Konsekwencją wprowadzenia warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli jest również uregulowanie zaprzestania ujawniania danych w Rejestrze w sytuacji uchylenia postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli. Zgodnie z projektowaną zmianą termin ten będzie wynosił 10 lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o uchyleniu postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli.

Art. 11 ust. 8 i 9

W art. 11 ust. 8 i 9 ustawy o KRZ nałożono na komorników, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, właściwego naczelnika urzędu skarbowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz sąd obowiązek niezwłocznej zmiany albo usunięcia z urzędu lub na wniosek podmiotu ujawnionego w Rejestrze informacji błędnych lub nieaktualnych. Rejestr nie może bowiem dezinformować jego potencjalnych użytkowników. Usunięcie albo zmiana danych błędnych ma inny charakter niż zaprzestanie ujawniania danych. Usunięcie danych polega na trwałym usunięciu ich z systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony jest Rejestr. Z oczywistych względów obowiązek usunięcia albo zmiany błędnych danych aktualizuje się wówczas, gdy zobowiązany do tego organ uzyska informację, że dane ujawnione w Rejestrze są błędne lub nieaktualne.

Nowelizacja art. 11 ust. 8 i 9 ustawy o KRZ ma na celu rozszerzenie katalogu podmiotów, na które nałożono obowiązek niezwłocznej zmiany albo usunięcia z urzędu lub na wniosek podmiotu ujawnionego w Rejestrze informacji błędnych lub nieaktualnych o organ, który wypłacił świadczenia przyznawane w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów. Zgodnie bowiem z art. 51 ust. 4 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. poz. 483, z późn. zm.) każdy ma prawo żądania sprostowania oraz usunięcia informacji nieprawdziwych lub niepełnych lub zebranych w sposób sprzeczny z ustawą.

Art. 18 ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. – o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (zmiany dotyczące ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych)

Art. 53d

Art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2072) stanowi podstawę prawną do wydania rozporządzenia w sprawie trybu zakładania i udostępniania konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, za pomocą którego można wносить pisma procesowe, z uwzględnieniem sprawności postępowania, ochrony praw stron postępowania oraz możliwości składania jednorazowo wielu pism.

Zmiana art. 53d przedmiotowej ustawy sprowadza się do rozszerzenia zakresu przedmiotowego delegacji ustawowej przez wskazanie, że rozporządzenie będzie regulowało również kwestię zarządzania kontem w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, gdyż system ten będzie przewidywał taką

funkcjonalność.

Art. 19 ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. – o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (zmiany dotyczące ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe)

Art. 35

Art. 35 odsyła do odpowiedniego stosowania przepisów części pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego. Przyjmując jednolitą procedurę uzupełniania braków formalnych i fiskalnych, niezależnie od tego czy wniosek został złożony przez profesjonalnego pełnomocnika, konieczne jest wyłączenie odpowiedniego stosowania w postępowaniu o ogłoszenie upadłości przepisów art. 130^{1a} oraz 130² kpc.

Ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1469, z późn. zm.) wprowadzono nowe regulacje dotyczące doręczeń, organizacji postępowania oraz odrębne postępowanie w sprawach gospodarczych. Swoistość postępowania o ogłoszenie upadłości, które ściśle regulowane jest przez przepisy prawa upadłościowego, powoduje potrzebę wyłączenia odpowiedniego stosowania art. 139¹, art. 205¹, art. 205² i art. 205⁴–205¹² kpc oraz przepisów regulujących odrębne postępowanie w sprawach gospodarczych.

Art. 458² § 1 pkt 10 kpc stanowi, że sprawami gospodarczymi są sprawy z zakresu prawa upadłościowego i restrukturyzacyjnego. Powrót do wcześniej już istniejącego postępowania w sprawach gospodarczych w zmodyfikowanym kształcie ma na celu przyspieszenie rozpoznawania spraw gospodarczych w stosunku do spraw rozpoznawanych w „zwykłym” procesie. Niewątpliwie szybkość postępowania stanowi istotny element również w postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości. Niemniej instrumenty procesowe, które mają umożliwić realizację tego celu albo już istnieją w prawie upadłościowym i są dostosowane do specyfiki postępowania, np. instrukcyjny termin na rozpoznanie wniosku o ogłoszenie upadłości, albo nie przystają do tego postępowania, jak np. niedopuszczalność powództwa wzajemnego czy zmiany powództwa. Prawo upadłościowe zawiera również autonomiczne regulacje dotyczące koncentracji materiału dowodowego odnoszące się do wymaganych od dłużnika dokumentów czy nałożenie na wierzyciela obowiązku uprawdopodobnienia we wniosku wierzytelności. Regulacje te zapewniają sprawne rozpoznanie wniosku przez sąd upadłościowy, który nie rozstrzyga w klasyczny sposób sporu między uczestnikami postępowania w zakresie istnienia wierzytelności. Wyłączenie stosowania art. 139¹ kpc

jest uzasadnione, gdyż w postępowaniu tym nie można zastosować rygoru zawieszenia postępowania, co pozbawia tę instytucję swojego znaczenia. Ponadto postępowanie to winno zostać przeprowadzone możliwie szybko, a przepis art. 139¹ kpc mógłby stanowić jedynie przestrzeń do stosowania obstrukcji i wydłużenia postępowania. Dlatego należało wyłączyć możliwość jego zastosowania.

Art. 69 ust. 1

Zmiana ta ma charakter porządkujący. Celem jej jest dostosowanie brzmienia przepisu do przyjętych rozwiązań technicznych w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

Art. 160a

Ustawą o KRZ wprowadzono art. 160a p.u. Przepis ten dotyczył bieżącego rejestrowania w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe przychodów i wydatków masy upadłości. Celem nowelizacji dokonywanej niniejszą ustawą jest ujednoczenie kwestii dotyczącej składanych w postępowaniu upadłościowym sprawozdań. Wobec ujednoczenia zasad prezentowania zdarzeń gospodarczych w poszczególnych okresach sprawozdawczych przez przyjęcie kasowej metody rejestrowania wpływów i wydatków masy upadłości, konieczne zatem było dokonanie zmiany treści przepisu przez zamianę wyrazu „przychody” na wyraz „wpływy”.

Art. 168 ust. 1

Projektowana zmiana treści przepisu jest konsekwencją ujednoczenia zasad sprawozdawczości prowadzonej przez syndyka w postępowaniu upadłościowym. Ustawa o KRZ wprowadziła zmianę w modelu składanego sprawozdania, które wobec obowiązku bieżącego rejestrowania przez syndyka w systemie wpływów i wydatków przewiduje, iż sprawozdanie składane przez syndyka będzie obejmowało raport ze zmian w stanie i składzie masy upadłości. Zasadne jest, aby sprawozdanie zawierało informacje o stanie środków finansowych w kasie i na rachunkach bankowych na początek i koniec okresu sprawozdawczego, zaś wierzycielom powierzono kontrolę wpływów i wydatków masy upadłości w ramach wnoszonych zarzutów. Ponadto pozostawiono kontrolę sędziego-komisarza z urzędu realizowaną przez odmowę uznania w całości lub części określonego wydatku oraz orzeczenia o zwrocie do masy upadłości określonej kwoty. Wobec ujednoczenia zasad prezentowania zdarzeń

gospodarczych w poszczególnych okresach sprawozdawczych przez przyjęcie kasowej metody rejestrowania wpływów i wydatków masy upadłości konieczne było dokonanie zmiany treści przepisu przez zamianę wyrazu „przychody” na wyraz „wpływy” odnoszących się do wpływów oraz niezaspokojonych przez syndyka zobowiązań masy upadłości, które nastąpiły do masy upadłości w bieżącym okresie sprawozdawczym. Dodatkowo uczestnicy postępowania na podstawie sprawozdań będą mogli pozyskać informacje o poziomie wpływów i wydatków w danym okresie sprawozdawczym, zyskując pełną wiedzę co do sytuacji ekonomicznej masy upadłości.

Art. 168 ust. 4

Zmiana dotychczasowej treści przepisu odnoszącego się do sprawozdania ostatecznego jest konsekwencją zmian dokonanych w treści art. 160a p.u. oraz art. 168 ust. 1 p.u. odnoszących się do sprawozdań okresowych (por. uzasadnienie zmian przepisów art. 160a i art. 168 ust. 1p.u.). Ponadto z uwagi na wprowadzenie ustawą o KRZ art. 219a p.u. rejestru danych dotyczących aktualnego składu i stanu masy upadłości zasadne było uściślenie, iż w sprawozdaniu ostatecznym umieszcza się raport z wpływów i wydatków w ujęciu kasowym, dokonanych na rzecz masy upadłości i poniesionych przez masę upadłości przez cały okres trwania postępowania upadłościowego. Zamieszczenie informacji o stanie wpływów i wydatków oraz niezaspokojonych przez syndyka zobowiązań masy upadłości, które nastąpiły w okresie postępowania upadłościowego, daje wierzycielom informacje o poziomie wpływów i wydatków za cały okres trwania postępowania i tym samym wiedzę co do sytuacji ekonomicznej masy upadłości.

Art. 170 ust. 7

Celem zmiany jest wzmocnienie zasady jawności postępowania upadłościowego przez obwieszczenie informacji o zawieszeniu syndyka masy upadłości.

Art. 216a ust. 1

Zmiana ta ma charakter porządkujący. Celem jej jest dostosowanie brzmienia przepisu do przyjętych rozwiązań technicznych w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe. Ponadto w projektowanym przepisie doprecyzowano, że pisma oraz dokumenty niewniesione za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe nie wywołują skutków prawnych, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma albo dokumentu również tymczasowego nadzorcy

sądowego, zarządcy przymusowego, syndyka oraz organu, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio.

Art. 216aa ust. 3

Celem zmiany jest wprowadzenie oprócz numeru PESEL również możliwości podawania innych danych identyfikacyjnych zgodnie z art. 22 ust. 4 p.u. w brzmieniu nadawanym ustawą o KRZ, tj. w szczególności numer paszportu i oznaczenie państwa wystawiającego paszport albo numer karty pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej, albo numer w zagranicznym rejestrze, albo zagraniczny numer identyfikacji lub identyfikacji podatkowej.

Art. 216ab

Art. 261ab p.u. stanowi wyjątek od obowiązku wnoszenia pism za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. *Ratio legis* tego rozwiązania sprowadza się do konieczności zapewnienia ochrony informacji zawartych w pismach i dokumentach, o których mowa w tym przepisie, zgodnie z przepisami szczególnymi. Zmiana art. 261ab p.u. ma na celu również zapewnienie powyższej ochrony w sytuacji składania tych pism i dokumentów w ramach postępowania upadłościowego do syndyka.

Art. 219 ust. 1–1a

Zmiana sprowadza się do wprowadzania w prawie upadłościowym zasady uzasadniania postanowień wydanych na posiedzeniu niejawnym jednocześnie z ich wydaniem. Ważne jest, aby w momencie wejścia w życie elektronizacji postępowania upadłościowego postanowienia te były wraz z uzasadnieniem zamieszczane w Rejestrze. Dodatkowo należy zauważyć, że dotychczasowa regulacja może prowadzić do niezamierzonego różnicowania sytuacji uczestników postępowania. Uczestnik postępowania, np. wierzyciel, któremu przysługuje prawo zaskarżenia postanowienia, a termin do wniesienia zażalenia biegnie od dnia zamieszczenia postanowienia w Rejestrze, może nie mieć szans na zapoznanie się z uzasadnieniem postanowienia. Aktualne przepisy pozwalają bowiem na zamieszczenie w Rejestrze postanowienia bez uzasadnienia, które orzecznik może sporządzić w ciągu tygodnia od dnia wydania postanowienia. Powyższe względy uzasadniają odejście od obowiązujących przepisów uprawniających sporządzenie uzasadniania w terminie tygodniowym od dnia wydania. Zasada uzasadniania postanowień wydanych na posiedzeniu niejawnym jednocześnie

z ich wydaniem na mocy odesłania w art. 35 p.u. ma również zastosowanie w postępowaniu o ogłoszenie upadłości.

Art. 219 ust. 1b

Przepis art. 219 ust. 1b realizuje zasadę jawności w ujęciu wewnętrznym. Celem zmiany tego przepisu jest dostosowanie jego treści do przyjętych rozwiązań technicznych w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

Art. 220 ust. 5 i 6

Zmiana jest konsekwencją uchwalenia ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw, która między innymi rozszerzyła kompetencje syndyka w ramach postępowania upadłościowego. Celem zmiany jest wskazanie, że syndyk pierwszego doręczenia osobie fizycznej, osobie prawnej oraz jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli nie wniosła w sprawie żadnego pisma, dokonuje z pominięciem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. Powyższa reguła nie ma zastosowania, gdy pierwszego doręczenia dokonuje się tymczasowemu nadzorcy sądowemu, zarządcy przymusowemu oraz organowi, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio.

Ponadto w art. 220 ust. 6 p.u. został rozszerzony zakres pouczenia o sposób założenia konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe oraz o sposób logowania się.

Uchylenie w art. 228 ust. 1a

Z uwagi na projektowanie uchylenie art. 228 ust. 1a p.u. w art. 2 niniejszej ustawy zmiana tego przepisu na mocy ustawy o KRZ stała się bezprzedmiotowa.

Art. 236 ust. 1

Nowelizacja przepisów prawa upadłościowego dokonana ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw wprowadziła między innymi zmianę sposobu wnoszenia zgłoszeń wierzytelności z dotychczasowego zgłaszania wierzytelności sędziemu-komisarzowi na zgłoszenie wierzytelności dokonywane syndykowi. W związku z tym zmiana art. 236 ust. 1 p.u. jest spowodowana dostosowaniem jego treści do rozwiązań przyjętych w ustawie o KRZ (porównaj uzasadnienie do art. 51 ust. 1 pkt 4 i 5 p.u.).

Art. 241

Rezygnacja z uchylenia art. 241 p.u. jest konsekwencją nowelizacji tego art. ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw. Jak wynika z uzasadnienia do wyżej wymienionej ustawy zmiana art. 241 „jest wynikiem przyjęcia rozwiązania, zgodnie z którym zgłoszenie wierzytelności jest dokonywane bezpośrednio do rąk syndyka. Syndyk nie jest organem sądowym postępowania upadłościowego, co oznacza, że konieczne jest jednoznaczne wskazanie, że jeżeli zgłoszenie wierzytelności nie odpowiada wymaganiom pisma procesowego lub wymaganiom określonym w art. 239 i art. 240, to stosuje się odpowiednio art. 130 kpc. Przewiduje się również zagwarantowanie wierzycielom środka zaskarżenia zarządzenia syndyka o zwrocie zgłoszenia wierzytelności. Jest to niezbędne, gdyż w przeciwnym wypadku wierzyciel byłby pozbawiony prawa do sądu. Proponuje się wprowadzenie skargi na zarządzenie syndyka o zwrocie zgłoszenia wierzytelności ukształtowanej na wzór skargi na czynności komornika uregulowanej w art. 767 i n. kpc. Projektowana regulacja, dotycząca terminu na wniesienie skargi, sposobu i terminu jej rozpoznania, jest oparta na regulacjach kpc dotyczących skargi na czynności komornika.”. W związku z tym rezygnacja z uchylenia art. 241 p.u. jest jak najbardziej uzasadniona.

Art. 370a ust. 10 i art. 491¹⁴ ust. 7

Celem zmiany art. 370a ust. 10 i art. 491¹⁴ ust. 7 p.u. jest zwiększenie jawności postępowania przez wskazanie, że postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie w przedmiocie ustalenia planu spłaty wierzycieli albo umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalania planu spłaty wierzycieli lub warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalania planu spłaty wierzycieli oraz informację o prawomocności tego postanowienia obwieszcza się.

Art. 24 ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. – o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (zmiany dotyczące ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne)

Art. 110 ust. 2 i 4

Zgodnie z art. 110 ust. 1 p.r. głosowanie na zgromadzeniu wierzycieli przeprowadza się pisemnie, a opis przebiegu i wynik głosowania zamieszcza się w protokole. Wierzyciel, który stawiał się osobiście na zgromadzeniu wierzycieli, może oddać głos ustnie do protokołu.

W związku z tym zmiana art. 110 ust. 2 p.r. sprowadza się do doprecyzowania przez wskazanie, że głosy wierzycieli złożone w formie pisemnej oraz ustnej na zgromadzeniu wierzycieli stanowią załącznik do protokołu.

Zmiana art. 110 ust. 4. p.r. również sprowadza się do doprecyzowania, że głos oddany na piśmie oraz głos oddany za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe zawiera wskazanie imienia i nazwiska albo nazwy głosującego oraz wskazanie, czy głosuje za, czy przeciw uchwale.

Uchylenie w art. 110 ust. 8

Uchylenie w art. 110 ust. 8 p.r. jest konsekwencją zmiany treści art. 110 ust. 7 p.r., który w projektowanym brzmieniu przewiduje możliwość podjęcia decyzji przez sędziego-komisarza, że głosowanie będzie przeprowadzone wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.

Z uwagi na to, że podjęcie decyzji o głosowaniu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe przez sędziego-komisarza ma na celu przyspieszenie postępowania restrukturyzacyjnego oraz, że przedmiotowe postanowienie nie ma wpływu na prawa uczestników postępowania, uchylenie ust. 8 w art. 110 p.r. jest uzasadnione.

Art. 196a ust. 1

Zmiana ta ma charakter porządkujący. Celem jej jest dostosowanie brzmienia przepisu do przyjętych rozwiązań technicznych w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe. Ponadto w projektowanym przepisie doprecyzowano, że pisma oraz dokumenty niewniesione za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe nie wywołują skutków prawnych, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma albo dokumentu również do nadzorca sądowego albo zarządcy oraz organu, do którego przepisy o nadzorcy sądowym albo zarządcy stosuje się odpowiednio.

Art. 196b ust. 3

Celem zmiany art. 196b ust. 3 p.r. jest oprócz obowiązku podawania numeru PESEL wprowadzenie również możliwości podawania innych danych identyfikacyjnych zgodnie z art. 86 ust. 6 p.r. w brzmieniu nadawanym ustawą o KRZ, tj. w szczególności numer paszportu i oznaczenie państwa wystawiającego paszport albo numer karty

pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej, albo numer w zagranicznym rejestrze, albo zagraniczny numer identyfikacji lub identyfikacji podatkowej.

Art. 197 ust. 1a

Zmiana ta ma charakter porządkujący. Celem jej jest dostosowanie brzmienia przepisu do przyjętych rozwiązań technicznych w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

Art. 197 ust. 2a

Zmiana polega na zastąpieniu sformułowania „podaje się numer w spisie wierzytelności” przez sformułowanie „podaje się liczbę porządkową w spisie wierzytelności”. Jest to zmiana o charakterze porządkującym, która wynika z konieczności dostosowania przepisu do struktury systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.

Art. 197 ust. 4

Przepis art. 197 ust. 4 p.r. realizuje zasadę jawności w ujęciu wewnętrznym. Celem zmiany tego przepisu jest dostosowanie jego treści do przyjętych rozwiązań technicznych w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

Art. 198 ust. 6

Celem zmiany ust. 6 w art. 198 p.r. jest rozszerzenie zakresu pouczenia o sposób założenia konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe oraz o sposób uwierzytelnienia się.

Art. 275 ust. 1

Zmiana ta ma charakter porządkujący. Celem jej jest dostosowanie brzmienia przepisu do przyjętych rozwiązań technicznych w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

Art. 290 ust. 2

Celem zmiany przepisu jest zagwarantowanie dłużnikowi prawa do zaskarżenia postanowienia o odmowie otwarcia postępowania sanacyjnego. Środek odwoławczy dłużnikowi będzie również przysługiwał, gdy nie jest on wnioskodawcą o otwarcie postępowania sanacyjnego. W szczególności uzasadnione jest przyznanie dłużnikowi legitymacji do złożenia zażalenia na postanowienie o odmowie otwarcia postępowania

sanacyjnego, gdy podstawą odmowy jest nieuprawdopodobnienie zdolności dłużnika do bieżącego zaspokajania kosztów postępowania i zobowiązań powstałych po jego otwarciu (art. 8 ust. 2 p.r.).

Zmiany w art. 27, art. 28 i art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. – o Krajowym Rejestrze Zadłużonych

Art. 27 i art. 28

Obecne brzmienie art. 27 i art. 28 ustawy o KRZ nie wymienia postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli w rozumieniu art. 491²⁵ p.u. W praktyce może powstać wątpliwość czy przepisy wynikające z ustawy o KRZ mają zastosowanie w postępowaniach o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli, które zostały wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy o KRZ. W celu uniknięcia tych wątpliwości w art. 27 i art. 28 ustawy o KRZ jest normatywnie przesądzone, że do postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli w rozumieniu art. 491²⁵ p.u. wszczętego przed dniem wejścia w życie ustawy o KRZ stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 34 ust. 2

Celem zmiany jest zachowanie spójności terminologicznej, gdyż w art. 53 § 1a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2072) jest mowa o systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe. W związku z tym zmiana polega na zastąpieniu „system teleinformatyczny” na „system teleinformatyczny obsługujący postępowanie sądowe”.

Art. 2. Zmiany w ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe

Art. 9a

Przepis ten wskazuje negatywną przesłankę ogłoszenia upadłości. W praktyce stosowanie tego przepisu rodzi wątpliwości. Również w literaturze przedmiotu na temat art. 9a p.u. są reprezentowane sprzeczne poglądy. Część autorów stoi na stanowisku, że wynikający z art. 9a p.u. brak możliwości ogłoszenia upadłości ma charakter przejściowy i ustaje z chwilą zakończenia lub prawomocnego umorzenia postępowania restrukturyzacyjnego, a zatem wszczęcie procedury restrukturyzacyjnej nie czyni wydania orzeczenia niedopuszczalnym, a jedynie odsuwa w czasie moment jego rozpoznania. Zgodnie z tym poglądem na czas trwania restrukturyzacji, postępowanie w

przedmiocie ogłoszenia upadłości jest wstrzymane mocą proceduralnej decyzji sądu, oczekując na sposób zakończenia otwartego postępowania restrukturyzacyjnego. Zgodnie z przeciwnym poglądem w okresie toczącego się postępowania restrukturyzacyjnego, wniosek o ogłoszenie upadłości powinien zostać odrzucony na podstawie odpowiedniego stosowania art. 199 § 1 pkt 3 kpc z uwagi na czasowe ograniczenie zdolności upadłościowej restrukturyzowanego dłużnika.

W związku z tym celem zmiany tego przepisu jest doprecyzowanie przez wskazanie, że w takim przypadku wniosek podlega odrzuceniu. Postanowienie sądu w przedmiocie odrzucenia wniosku nie korzysta z powagi rzeczy osądzonej i nie wyklucza późniejszego jego wniesienia, jeżeli ustanie przyczyna jego odrzucenia.

Art. 19 ust. 4 i 5

Celem zmiany art. 19 ust. 4 i 5 p.u. jest doprecyzowanie kwestii przekazania sprawy o ogłoszenie upadłości do właściwego sądu.

Przekazanie sprawy upadłościowej wniesionej do niewłaściwego sądu do jej rozpoznania sądowi właściwemu, zgodnie z projektowanymi przepisami, będzie możliwe tylko do chwili ogłoszenia upadłości. Rozwiązanie to wpłynie pozytywnie na efektywność postępowania upadłościowego, które ma toczyć się szybko i sprawnie. Dopuszczalność przekazania sprawy upadłościowej, po ogłoszeniu upadłości, innemu sądowi byłaby sprzeczna z zasadą szybkości i negatywnie wpłynęłaby na efektywność tego postępowania.

Uchylenie art. 24a

Dodany ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw art. 24a p.u. ma na celu wyjaśnienie wątpliwości związanych ze składaniem wniosków o ogłoszenie upadłości, albowiem w praktyce pojawiały się wątpliwości, czy do wniosku powinien być dołączony odpis wniosku z załącznikami dla tymczasowego nadzorca sądowego oraz – po ogłoszeniu upadłości – syndyka, niezależnie od konieczności złożenia odpisu wniosku z załącznikami w przypadku składania wniosku przez wierzyciela dla doręczenia odpisu dłużnikowi. Przyjęte rozwiązanie stanie się bezprzedmiotowe w dniu wejścia w życie ustawy o KRZ, która wprowadza elektroniczne postępowania upadłościowych i restrukturyzacyjnych. Na wyżej wymienione funkcje będzie mogła być wyznaczona osoba, która ma konto w

systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe (art. 38 ust. 1 i art. 157 ust. 1 p.u.).

W związku z tym nie ma uzasadnienia dla utrzymywania dodatkowego wymogu formalnego polegającego na złożeniu odpisu wniosku o ogłoszenie upadłości wraz z odpisami załączników, gdyż osoby, pełniące funkcje organów pozasądowych w postępowaniu upadłościowym, będą miały dostęp online do akt sprawy.

Uchylenie art. 28

W związku z rozszerzeniem ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw uprawnień asystenta sędziego, jest zasadne uchylenie art. 28 p.u. Zgodnie z art. 47² kpc asystent sędziego posiada uprawnienia do wzywania do braków formalnych i fiskalnych w zakresie czynności przewodniczącego z wyjątkiem zarządzenia o zwrocie pisma procesowego. Wprowadzone nowe rozwiązania mają na celu wsparcie sędziów w zakresie badania i wzywania do braków formalnych i fiskalnych. Zasadne jest, aby wsparcie w tym zakresie znalazło również zastosowanie w sprawach, w których wniosek o ogłoszenie upadłości został złożony przez profesjonalnego pełnomocnika.

Art. 33 ust. 1a, art. 222 ust. 1a, art. 393 ust. 5, art. 401 ust. 2

Zmiana przepisów w zakresie zażaleń jest konsekwencją uchwalonej ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1469, z późn. zm.), która wprowadziła nowe regulacje w zakresie instytucji zażalenia w szczególności zażalenia poziomie. Jak wynika z uzasadnienia do przedmiotowej ustawy „Celem postępowania zażaleniowego jest poddanie kontroli rozstrzygnięcia sądu w kwestii incydentalnej, ważnej, ale nie rozstrzygającej dla procesu cywilnego. W obecnym modelu postępowania cel ten nie zostaje osiągnięty w pełni. Do tej oceny uprawnia obserwacja, że postępowanie zażaleniowe z punktu widzenia całokształtu procesu cywilnego ma co do zasady znaczenie pomocnicze – a tymczasem czas trwania postępowania zażaleniowego zbliża się do czasu rozpoznania apelacji. Doświadczenia praktyki wskazują także na skutek uboczny postępowania zażaleniowego polegający na wykorzystywaniu go do przewlekania postępowania głównego. Nadto w toku postępowania zażaleniowego sąd drugiej instancji zostaje zmuszony do zajmowania się kwestią drobną, o nikłej wadze procesowej i stopniu komplikacji” (uzasadnienie s. 86). Nie ulega wątpliwości, że taka

koncepcja zażalenia nie jest spójna z koncepcją zażalenia przyjętej w ramach procedury upadłościowej, w której zażalenie jest instytucją jednolitą, które również przysługuje na rozstrzygnięcia co do istoty sprawy. Z uwagi na to, że zasadą jest, że w sprawach nieuregulowanych w postępowaniu upadłościowym stosuje się odpowiednio przepisy księgi pierwszej części pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego w praktyce powstały wątpliwości, które postanowienia mogą być rozpoznawane na płaszczyźnie zażaleń poziomych. Oznacza to, że na postanowienie w tym samym przedmiocie w danym sądzie jest przyjęta praktyka zażalenia poziomego, a w innym sądzie praktyka skierowania zażalenia do II instancji. Nie ulega wątpliwości, że jest to niepożądane zjawisko, które należy wyeliminować i w konsekwencji w prawie upadłościowym uregulować kwestie zażaleń, które rozpoznaje sąd II instancji.

Zgodnie z projektowanym przepisem art. 33 ust. 1a p.u. również w ramach postępowania zabezpieczającego odchodzi się od przyjętego w Kodeksie postępowania cywilnego zażalenia poziomego na postanowienie w przedmiocie zabezpieczenia. Wniosek o zabezpieczenie w postępowaniu upadłościowym w pierwszej instancji jest rozpatrywany w składzie trzyosobowym. Zażalenie na postanowienie w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia jest również rozpatrywane przez trzech sędziów zawodowych. Należy mieć na uwadze, że sędzia, który brał udział przy wydawaniu zaskarżonego orzeczenia jest wyłączony od orzekania w drugiej instancji. Sytuacja ta w mniejszych sądach upadłościowych będzie rodziła konieczność pozyskiwania do rozpatrzenia zażalenia sędziów z innych wydziałów, niespecjalizujących się w sprawach upadłościowych. Sprawy upadłościowe są sprawami specyficznymi, do których rozpatrywania zostały powołane sądy upadłościowe. Jak wskazuje się w doktrynie celem zabezpieczenia w postępowaniu upadłościowym jest zapewnienie wszystkim wierzycielom maksymalnego zaspokojenia. Zastosowanie środków zabezpieczenia tu ma zatem bardziej powszechny i uciążliwy charakter dla dłużnika niż w postępowaniu cywilnym. Powyższe powoduje konieczność zapewnienia, aby sprawy, których przedmiotem jest materia prawa upadłościowego, były rozpatrywane przez wyspecjalizowanych do tego orzeczników.

Art. 38 ust. 1

Zmiana polega na dodaniu art. 156 ust. 4 p.u. do przepisów, które stosuje się wobec tymczasowego nadzorcy sądowego. Art. 156 ust. 4 p.u. nakłada na syndyka obowiązek

złożenia do akt postępowania dokumentu potwierdzającego zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z pełnieniem funkcji, przy czym koszty ubezpieczenia nie stanowią kosztów postępowania upadłościowego i nie podlegają zwrotowi z masy upadłości. Przedmiotowa zmiana rozciągnie obowiązek złożenia do akt postępowania dokumentu potwierdzającego zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z pełnieniem funkcji również na podmiot pełniący funkcję tymczasowego nadzorcy sądowego.

Art. 51 ust. 1 pkt 4 i 5 oraz art. 491⁵ ust. 1 pkt 3 i 4

Nowelizacja przepisów Prawa upadłościowego dokonana ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw wprowadziła między innymi zmianę sposobu wnoszenia zgłoszeń wierzytelności z dotychczasowego zgłaszania wierzytelności sędziemu-komisarzowi na zgłoszenie wierzytelności dokonywane syndykowi.

Ustawa o KRZ zmieniła natomiast zasadę wnoszenia zgłoszeń wierzytelności, gdzie mają być dokonywane przez system teleinformatyczny obsługujący postępowanie upadłościowe, z wyjątkiem określonym w art. 216aa ust. 1 p.u. Wyjątek ten dotyczy wierzycieli, którym przysługują należności ze stosunku pracy z wyjątkiem roszczeń z tytułu wynagrodzenia reprezentanta upadłego lub wynagrodzenia osoby wykonującej czynności związane z zarządem lub nadzorem nad przedsiębiorstwem dłużnika, należności alimentacyjne oraz renty z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci i renty z tytułu zmiany uprawnień objętych treścią prawa dożywocia na dożywotnią rentę, którzy mogą wnosić pisma procesowe oraz dokumenty z pominięciem systemu teleinformatycznego. Przepis art. 51 ust. 1 pkt 4 oraz art. 491⁵ ust. 1 pkt 3 p.u. odnosi się do postanowienia sądu o ogłoszeniu upadłości. Proponowana zmiana wskazanego powyżej przepisu ma zatem na celu uszczegółowienie treści sentencji tego postanowienia przez wskazanie sposobu zgłoszenia wierzytelności syndykowi (tj. za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe) oraz adresu (korespondencyjnego) do zgłoszenia wierzytelności syndykowi w sytuacji, gdy zgłoszenie dokonywane jest poza systemem teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe (tj. w sposób przewidziany w art. 216 ust. 1aa p.u.).

Powyższa zasada ma również zastosowanie do wierzycieli, którzy zgłaszają prawa oraz prawa osobiste i roszczenia ciążące na nieruchomości.

Art. 56a ust. 2a

Ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw dokonano zmiany przepisów dotyczących przygotowanej likwidacji (tzw. *pre-pack*) między innymi przez wyjaśnienie wątpliwości co do możliwości dokonania sprzedaży składników przedsiębiorstwa dłużnika na rzecz więcej niż jednego nabywcy jednocześnie, a także co do możliwości złożenia wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży w toku postępowania o ogłoszenie upadłości. Celem zwiększenia transparentności postępowania, zwiększenia bezpieczeństwa obrotu gospodarczego i maksymalnego zaspokojenia roszczeń wierzycieli w ramach procedury przygotowanej likwidacji, jest zasadne uszczegółowienie regulacji związanej z wymogami formalnymi, które musi spełniać wniosek o zatwierdzenie warunków przetargu oraz regulacji odnoszącej się do czynności sądowych wykonywanych po złożeniu przedmiotowego wniosku. Projektowana zmiana przepisu z art. 56a ust. 2a p.u. jest związana ze zmianą formy wnoszonego wadium. Poszerzenie katalogu wnoszonego wadium, w tym o formy gwarancji bankowych, ubezpieczeniowych, poręczeń wymagało doprecyzowania w przepisie, iż odnosi się on do wnoszonego wadium w szerokim ujęciu, a nie jak dotychczas wyłącznie wpłacanego w formie pieniężnej na rachunek depozytowy sądu właściwego do rozpoznania wniosku. Z tych względów preredagowano treść przepisu, uwzględniając wprowadzoną zmianę, zrezygnowano z zawężonego pojęcia wnoszonego wadium w formie pieniężnej na rachunek depozytowy sądu właściwego do rozpoznania wniosku na ujęcie szersze, tj. wskazujące na załączenie do wniosku dowodu uiszczenia wadium obejmującego każdą z wymienionych w katalogu form wadium. Ponadto w zdaniu drugim zmienianego przepisu doprecyzowano, iż wniosek o zatwierdzenie warunków sprzedaży pozostawia się bez rozpoznania w przypadku niezałączenia dowodu wniesienia wadium.

Art. 56a ust. 2aa

Z przepisów Kodeksu cywilnego dotyczących aukcji i przetargu, stosowanych na podstawie odesłania zawartego w art. 56ca ust. 1 p.u. wynika, że wadium stanowi zabezpieczenie, wnoszone w formie zapłaty określonej sumy pieniężnej lub zabezpieczenia jej zapłaty, przed uchylaniem się przez nabywcę od zawarcia umowy,

które powinno być ustanowione przed przystąpieniem do przetargu, pod rygorem niedopuszczenia do udziału w nim (art. 70⁴ kc).

Dotychczasowe przepisy regulujące przygotowaną likwidację przewidują tylko jedną formę wadium, tj. w pieniądzu. Projektowany przepis rozszerza katalog form zabezpieczenia w ramach wnoszonego wadium, a mianowicie: w pieniądzu; poręczeniach bankowych lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, z tym że poręczenie kasy jest zawsze poręczeniem pieniężnym; gwarancjach bankowych; gwarancjach ubezpieczeniowych.

W praktyce rozszerzenie form zabezpieczenia wśród potencjalnych nabywców uatrakcyjni instytucje przygotowanej likwidacji, co w konsekwencji powinno mieć przełożenie na efektywność postępowania upadłościowego.

Art. 56a ust. 2ab

Dodanie art. 56a ust 2ab p.u. jest konsekwencją art. 56a ust. 2aa p.u., ponieważ konieczne stało się uregulowanie kwestii odnoszącej się do wpłaty wadium w formie pieniężnej Wprowadzany przepis stanowi, iż wadium w formie pieniężnej wnosi się na rachunek depozytowy sądu właściwego do rozpoznania wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży przedsiębiorstwa dłużnika. Inne formy wnoszonego wadium nie wymagały szczegółowej regulacji z uwagi na fakt, iż stanowią one wadium wnoszone w formie dokumentu, który podlega załączeniu do wniosku, zaś szczegółową regulację dotyczącą instytucji poręczenia bankowego, gwarancji bankowych, gwarancji ubezpieczeniowych regulują przepisy szczególne, tj. ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896, z późn. zm.) czy ustawa z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 895, z późn. zm.).

Art. 56a ust. 2b

Z uwagi na to, że akta sprawy będą prowadzone w postaci elektronicznej nie ma uzasadnienia dla załączania do wniosku odpisów wniosku wraz załącznikami dla wierzycieli zabezpieczonych na majątku, którego dotyczy ten wniosek. Ochrona wierzycieli zabezpieczonych na majątku dłużnika przed ryzykiem nielejalnych zachowań ze strony dłużnika mogących skutkować obniżeniem poziomu zaspokojenia wierzycieli rzeczowych, szczególnie chronionych w procedurach upadłościowych będzie realizowana przez przesyłanie przez sąd uzyskanego z systemu

teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe odpisu tego wniosku wraz z załącznikami dla wierzycieli zabezpieczonych na majątku, którego dotyczy ten wniosek.

Art. 56a ust. 4

Dotychczasowe brzmienie przepisu określało minimalne wymogi co do treści wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży, gdzie poza określeniem ceny oraz nabywcy nie wprowadzało innych obostrzeń. Zasadne jest, aby dodać do treści przepisu wymóg podania adresu nabywcy oraz adresu e-mail, albowiem jest to niezbędne do zawiadomienia nabywcy o aukcji. Ponadto nabywca jest quasi-uczestnikiem postępowania i w pewnych wypadkach może wnieść zażalenie, a zatem i z tych względów wskazane jest, by jego adres zawarto we wniosku. Obecna sytuacja związana z pandemią pokazała, że niezbędne jest posiadanie adresów e-mail uczestników postępowania oraz ich pełnomocników niezależne od doręczeń dokonywanych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. Chodzi bowiem o pierwsze doręczenie, które co do zasady jest dokonywane drogą tradycyjną. Tymczasem, w okresie pandemii, kiedy problemem było wysłanie z sądów korespondencji papierowej, posiadanie adresu e-mail nabywcy może być warunkiem kontynuowania postępowania.

Art. 56ca ust. 1 pkt 2

Celem nowelizacji art. 56ca ust.1 pkt 2 p.u. jest uregulowanie kwestii zawiadomienia nabywców o aukcji. Uzasadnieniem dla przyjęcia proponowanego rozwiązania jest to, że między nabywcami prowadzona jest aukcja i to oni są w kręgu podmiotów najbardziej zainteresowanych przeprowadzaną aukcją oraz jej wynikiem. Ponadto nabywca jest quasi-uczestnikiem postępowania i w pewnych wypadkach może wnieść zażalenie, a zatem i z tych względów wskazane jest, aby był powiadamiany o aukcji.

Art. 56ca ust. 3

Celem zmiany art. 56ca ust. 3 p.u. jest wykluczenie obstrukcji procesowej w sytuacji wyboru oferenta. Jeżeli po wyborze oferenta wpływa kolejny wniosek o zatwierdzenie warunków sprzedaży to wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 56d ust. 3

Zmiana art. 56d ust. 3 p.u. jest konsekwencją rozszerzenia katalogu form

zabezpieczenia.

Dotychczasowe brzmienie przepisu regulowało kwestię zwrotu wadium, które wpłacone zostało przez nabywcę wskazanego we wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży, w szczególności: w odniesieniu, do nabywcy którego wniosek nie został zatwierdzony; zwrotu wadium na wniosek nabywcy oraz sposobu zaliczenia wadium wpłaconego przez nabywcę, którego wniosek został uwzględniony. Wskazać należy, iż dotychczasowe brzmienie przepisu nie odnosiło się do innych form wniesionego wadium (tj. w formie gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej czy poręczenia bankowego) lecz jedynie do wadium wpłaconego w pieniądzu.

Art. 56d ust. 4

Zmiana treści przepisu ma charakter redakcyjny polegający na zamianie wyrażenia „wadium wpłacone” na „wadium wniesione”, co jest konsekwencją poszerzenia katalogu wnoszonego przez nabywców wadium i obejmuje zarówno wadium w formie pieniężnej jak i niepieniężnej.

Art. 56e ust. 1

Ustawa z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw dla zapewnienia szybkiego przepływu informacji wprowadza dla sądu obowiązek zawiadomienia syndyka o prawomocności postanowienia o zatwierdzeniu warunków sprzedaży przy zastosowaniu środków bezpośredniego przekazu informacji, takich jak: telefon, faks, poczta elektroniczna (art. 56e ust. 1 zdanie drugie p.u.). Z uwagi na to, że zgodnie z ustawą o KRZ syndyk za pomocą konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe będzie miał dostęp online do akt postępowania upadłościowego, nie ma uzasadnienia utrzymywania obowiązku po stronie sądu zawiadomienia syndyka o prawomocności postanowienia o zatwierdzeniu warunków sprzedaży przy zastosowaniu środków bezpośredniego przekazu informacji, takich jak: telefon, faks, poczta elektroniczna. Zasadne było wyeliminowanie z treści przepisu art. 56e ust. 1 p.u. dotychczasowego sposobu informowania syndyka o prawomocności postanowienia o zatwierdzeniu warunków sprzedaży z uwagi na funkcje systemu KRZ służącego do obsługi postępowania upadłościowego, który będzie automatycznie ujawniał w systemie tę informację. Powyższe zmiany przepisów mają jedynie charakter porządkująco-czyszczący ustawę

Prawo upadłościowe względem zmian uchwalonych przed wejściem w życie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych.

Art. 56e ust. 2a

Zmiany wprowadzone w niniejszym przepisie mają na celu ochronę masy upadłości na wypadek, gdyby z szeroko pojętych przyczyn leżących po stronie nabywcy nie doszło do zawarcia umowy sprzedaży w ramach złożonego wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży. Poprzednie brzmienie przepisu stanowiło o zachowaniu przez syndyka wadium, gdy do zawarcia umowy sprzedaży nie dojdzie z winy nabywcy. Wobec problematyki związanej uznaniem poszczególnych zachowań nabywcy jako zawinionych bądź niezawinionych, z uwagi na interes wierzycieli oraz ekonomikę postępowania przygotowanej likwidacji zasadne było dokonanie zmiany redakcyjnej przepisu oraz skonkretyzowanie, że zatrzymane przez syndyka wadium stanowi składnik masy upadłości.

Art. 124 ust. 3

Dotychczasowe brzmienie art. 124 ust. 3 p.u. stanowi, że małżonek upadłego może dochodzić w postępowaniu upadłościowym należności z tytułu udziału w majątku wspólnym, zgłaszając tę wierzytelność sędziemu-komisarzowi. Rozwiązanie to nie koresponduje z ogólnym założeniem prawa upadłościowego, że zgłoszenie wierzytelności następuje do syndyka masy upadłości. W związku z tym zmiana tego przepisu sprowadza się do tego, że małżonek upadłego może dochodzić w postępowaniu upadłościowym należności z tytułu udziału w majątku wspólnym, zgłaszając tę wierzytelność syndykowi.

Art. 131a

Zmiana art. 131a p.u. jest konsekwencją zmiany art. 9a p.u. *Ratio legis* art. 131a p.u. sprowadza się do ochrony wierzycieli upadłościowych. W celu zapewnienia ochrony wierzycieli upadłościowych w sytuacji odrzucenia wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 9a p.u., za dzień złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 127–130, rozumie się dzień złożenia odrzucanego wniosku o ogłoszenie upadłości. Przy czym dla realizacji ochrony wierzycieli na podstawie art. 131a p.u. bez znaczenia pozostaje kwestia, czy jest to ten sam wnioskodawca.

Art. 134 ust. 1a

Celem zmiany art. 134 ust. 1a p.u. jest zapewnienie gwarancji procesowych wobec drugiej strony czynności prawnej dokonanej przez upadłego z pokrzywdzeniem wierzycieli. Należy podkreślić, że szybkość postępowania upadłościowego nie uzasadnia ograniczenia gwarancji procesowych stron, zwłaszcza gdy weźmie się pod uwagę ciężar gatunkowy skutków jakie wiążą się z orzeczeniami dotyczącymi bezskuteczności.

Obecnie dokonanie czynności, która *ex lege* w okresie roku przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości (w przypadku bezskuteczności *ex lege* – art. 127 p.u.) poddaje procedurę ubezskutecznienia tej czynności reżimowi przewidzianemu w art. 134 ust. 1a p.u., zgodnie z którym określenie zakresu obowiązku przekazania do masy upadłości pozostawione jest sędziemu-komisarzowi. Należy zwrócić uwagę na umowny i arbitralny charakter tej granicy. Dokonanie takiej czynności nawet o jeden dzień wcześniej, rodzi konieczność odwołania się do przepisów kodeksu cywilnego o skardze pauliańskiej, które realizowane są w sądowym postępowaniu cywilnym, w ramach kontradyktoryjnego procesu cywilnego, z wszelkimi gwarancjami procesowymi.

W przypadku ustalania bezskuteczności czynności prawnych upadłego w stosunku do masy upadłości mamy bowiem do czynienia ze swoistym „wyjściem” poza podstawowe ramy postępowania upadłościowego. Zaangażowanie podmiotu trzeciego (drugiej strony bezskutecznej czynności prawnej) i ingerencja w jej prawa musi więc następować z należytą ostrożnością, przy zachowaniu daleko idących gwarancji.

Zasadne jest więc dążenie do ujednoczenia procedury zmierzającej do ubezskutecznienia czynności prawnych upadłego pod względem gwarancji procesowych dla ich drugiej strony.

W tym celu zmiana art. 134 ust.1a p.u. została oparta o konstrukcję wyłączenia z masy upadłości. W przypadku wyłączenia z masy upadłości określone mienie zostało uwzględnione w spisie inwentarza jako wchodzące w skład masy, a osoba, której przysługuje do tego mienia prawo, dąży do jego odzyskania. Art. 74 p.u. przewiduje oddzielne powództwo o wyłączenie mienia z masy upadłości, co zapewnia, mimo pewnych ograniczeń, gwarancje procesowe adekwatne do rozstrzyganych kwestii (wyłączeniu z masy mogą podlegać bowiem przedmioty znacznej wartości, w tym nieruchomości). W przypadku bezskuteczności natomiast, syndyk dąży do odzyskania przedmiotu, który w masie upadłości powinien się znaleźć. W konsekwencji procedura

zmierzająca do ubezpieczenia czynności dokonanej z pokrzywdzeniem wierzyciela w art. 134 ust. 1a p.u. zostanie uregulowania w sposób analogiczny do przewidzianego w art. 74 p.u. powództwa o wyłączenie z masy upadłości.

Art. 134 ust. 1b

Celem tego przepisu jest możliwość zabezpieczenia powództwa z art. 134 ust. 1a p.u. przez ustanowienie zakazu zbywania lub obciążania mienia objętego powództwem.

Art. 151 ust. 1b, 1c, 1d i 1e

Przyjęta i wyrażona w art. 151 ust. 1c p.u. regulacja dotycząca skargi na postanowienie sędziego-komisarza w osobie referendarza sądowego nie zakłada trybu anulacyjnego wydanego postanowienia na skutek wniesienia skargi, a rozpoznający skargę sąd działa jako sąd drugiej instancji. Wprowadzone ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1469, z późn. zm.) nowe rozwiązania polegające na przyznaniu referendarzowi sądowemu możliwości autokontroli wydanego wcześniej rozstrzygnięcia na skutek wniesionej skargi winny zostać przeniesione również do skargi na postanowienie sędziego-komisarza w osobie referendarza sądowego, czemu służą rozwiązania wyrażone w ust. 1c–1e. Niewątpliwie przyczynią się one do szybszego wyeliminowania oczywiście błędnych rozstrzygnięć. Nieograniczona możliwość przychylania się referendarza do skargi na własne orzeczenie wydane w trybie autokontroli może powodować wydłużenie postępowania lub nadużycia, na które zwrócono uwagę w uzasadnieniu do zmian wprowadzonych lipcową nowelizacją Kodeksu postępowania cywilnego, tj. na wydawaniu przez referendarza kolejnych nowych orzeczeń w celu uniknięcia przedstawienia sprawy sądowi. Aby wykluczyć takie sytuacje, należy również w ustawie Prawo upadłościowe wprowadzić regulacje, że od orzeczenia wydanego w trybie samokontroli przysługuje skarga na ogólnych zasadach, jednak w przypadku zaskarżenia tego ponownego orzeczenia nie ma już możliwości kolejnego rozstrzygnięcia przez referendarza. Zasadne jest również wprowadzenie odwołania do stosowania w sprawach nieuregulowanych przepisów o zażaleniu na postanowienie sędziego-komisarza. Mając na uwadze ograniczoną treść przepisów regulujących skargę, wprowadzone odwołanie pozwoli na stosowanie ogólnych przepisów regulujących postępowanie zażaleniowe, zbliżone do postępowania ze skargi, np. w zakresie usuwania braków formalnych skargi. Skarga na orzeczenie referendarza

sądowego pełniącego funkcję sędziego-komisarza rozpatrywana jest przez sąd w składzie jednego sędziego jako sąd drugiej instancji, który utrzymuje w mocy lub zmienia zaskarżone postanowienie. Regulację tę należy również stosować w stosunku do orzeczeń wydawanych przez referendarza sądowego na podstawie art. 395 § 2 kpc, dlatego została ona przeniesiona z ust. 1c do ust. 1e.

Ponadto w ust. 1b zostało doprecyzowane, że jeżeli funkcję sędziego-komisarza pełni referendarz sądowy, czynności wskazane w art. 57 ust. 3 i 4, art. 58 ust. 1–3, art. 63a, art. 73 ust. 2, art. 121, art. 259 ust. 1 i 1a, art. 315 i art. 350 ust. 1 i 2 wykonuje jako sędzia-komisarz wyznaczony do wykonania danej czynności sędziego, do którego przepisy o czynnościach sędziego-komisarza stosuje się odpowiednio.

Art. 176 ust. 1

Wprowadzenie systemu teleinformatycznego do obsługi postępowania upadłościowego na mocy ustawy o KRZ wymusza dostosowanie przepisów dotyczących dokonywania doręczeń postanowień oraz pism sądowych. Ustawa o KRZ wprowadziła zasadę dokonywania uczestnikom postępowania doręczeń odpisów postanowień i pism sądowych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie na konto użytkownika utworzone w tym systemie. Projektowana zmiana przepisu stanowi o konieczności pouczenia wierzycieli przez syndyka o treści art. 220 ust. 5 p.u. stanowiącego, iż doręczeń tych dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego nie stosuje się do pierwszego doręczenia dokonywanego przez sąd, sędziego-komisarza, lub syndyka osobie fizycznej, osobie prawnej oraz jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli nie wniosła w sprawie żadnego pisma. Nie dotyczy to doręczeń dokonywanych tymczasowemu nadzorcy sądowemu, zarządcy przymusowemu, syndykowi albo organowi, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio. Wobec powyższego zachodzi również potrzeba pouczenia uczestnika o sposobie założenia konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, sposobie logowania się oraz o skutkach braku założonego konta w tym systemie.

Art. 176 ust. 1a i art. 491⁶a ust. 1

Przepisy art. 176 ust. 1a i 491⁶a ust. 1 p.u. precyzują obowiązki informacyjne syndyka, które powinny znaleźć się w zawiadomieniach wysyłanych wierzycielom po ogłoszeniu upadłości. Nowelizacja tego przepisu ma charakter dostosowujący zakres obowiązków

informacyjnych przekazywanych wierzycielom do rozwiązań przyjętych w ustawie o KRZ.

Art. 178 ust. 3 i 4

Zmiana w art. 178 ust. 3 p.u. jest konsekwencją wprowadzonych do Prawa upadłościowego nowych przepisów ustawą o KRZ stanowiących, że podstawowym sposobem wnoszenia w postępowaniu upadłościowym pism jest wnoszenie ich za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. Wyjątek w tym zakresie został przewidziany jedynie dla osób określonych w art 216aa p.u. i dokumentów, o których mowa w art. 216ab p.u. Tak uregulowany sposób wnoszenia pism i dokumentów powoduje konieczność doszczegółowienia ust. 3, tak aby nie było wątpliwości, że po wejściu w życie elektronicznej postępowania upadłościowego, czynności jakiego podmiotu lub jakie dokumenty oddane bądź złożone zgodnie z art. 165 ust. 2 i 3 Kodeksu postępowania cywilnego są zrównane w skutkach z wniesieniem pisma do syndyka.

Zmiana ust. 4 sprowadza się do wyłączenia stosowania art. 139¹ kpc, który ze względu na specyfikę postępowania upadłościowego nie może mieć zastosowania. W postępowaniu upadłościowym syndyk, stosując odpowiednio art. 139¹ kpc, obowiązany byłby doręczać korespondencję za pośrednictwem dłużnika. Po bezskutecznym upływie dłużnikowi terminu na doręczenie korespondencji bądź ustalenie aktualnego adresu odbiorcy korespondencji w postępowaniu upadłościowym nie można byłoby zastosować rygoru zawieszenia postępowania. Zastosowanie tej procedury mogłoby prowadzić do obstrukcji i wydłużenia postępowania, dlatego należało wyłączyć możliwość jego zastosowania, celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych.

Art. 218a

Zmiana przepisu jest konsekwencją zmiany ustawy – Kodeks postępowania cywilnego z dnia 17 listopada 1964 r. (Dz. U. poz. 296). Art. 207 i art. 217 przedmiotowej ustawy został uchylony ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1469, z późn. zm.), która weszła w życie 7 listopada 2019 r. Ponadto, mając na uwadze znaczną autonomię postępowania upadłościowego w stosunku do postępowania cywilnego, jest zasadne uregulowanie materii dotyczącej pouczeń dokonywanych przed rozprawą bez odesłań

do przepisów Kodeksu postępowania cywilnego. Pozwoli to na zachowanie spójności stosowanych pouczeń z przepisami postępowania upadłościowego.

Uchylenie w art. 219 ust. 2a

Przepis art. 219 ust. 2a p.u. stanowi, że postanowienia wydane na posiedzeniu niejawnym, na które przysługuje zażalenie, z urzędu uzasadnia się na piśmie w terminie tygodnia od dnia wydania postanowienia. Postanowienia te doręcza się wraz z uzasadnieniem. To samo dotyczy zarządzeń. Nie ulega wątpliwości, że rozwiązanie przyjęte w art. 219 ust. 2a p.u. jest sprzeczne z rozwiązaniami przyjętymi w ustawie o KRZ, w szczególności z projektowanym art. 219 ust. 1–1a p.u. W konsekwencji uchylenie ust. 2a w art. 219 p.u. jest uzasadnione.

Art. 220 ust. 2a

Projektowany przepis w zakresie doręczania jest odpowiednikiem uchylonego art. 219 ust. 2a p.u. Zgodnie z projektowanym przepisem, jeżeli na postanowienie albo zarządzenie służy środek zaskarżenia, postanowienie albo zarządzenie doręcza się wraz z uzasadnieniem.

Art. 225

Na mocy art. 153 p.u. ustawodawca przyznał sędziemu-komisarzowi kompetencję do rozpoznawania skarg na czynności komornika w postępowaniu upadłościowym. Natomiast art. 225 p.u. stanowi, że skargi na czynności komornika w toku postępowania upadłościowego wnosi się w terminie tygodniowym od dnia zakończenia czynności. Przepisy prawa upadłościowego kwestię skargi na czynności komornika regulują w bardzo ograniczonym zakresie i nie wskazują do jakiego organu (komornik czy sędzia-komisarz) należy wnieść skargę. W literaturze przedmiotu dominuje stanowisko, że skargę należy wnieść bezpośrednio do sędziego-komisarza. Należy podkreślić też, że w doktrynie są również reprezentowane stanowiska o dopuszczalności stosowania analogii do przepisu art. 767 kpc regulującego skargę na czynności komornika w postępowaniu egzekucyjnym. Zgodnie z art. 767 § 5 kpc skargę wnosi się do komornika.

W związku z tym zmiana przepisu art. 225 p.u. sprowadza się do doprecyzowania, że skargi na czynności komornika w toku postępowania upadłościowego wnosi się do sędziego-komisarza w terminie tygodniowym od dnia zakończenia czynności. Przy

czym w celu zajęcia stanowiska przez komornika, sędziego-komisarza przesyła komornikowi wygenerowany z systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe odpis skargi wraz z załącznikami.

Uchylenie w art. 228 ust. 1a

Z uwagi na wprowadzenie do art. 35 p.u. odesłania do art. 228 p.u. regulacja zawarta w przepisie art. 228 ust. 1a p.u. stała się zbędna.

Art. 228a, art. 491²⁴ i art. 491³⁷

Ustawa z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw nałożyła na syndyka obowiązek zakładania i prowadzenia akt do zgłoszeń wierzytelności, a nadzorcę sądowego obowiązek zakładania i prowadzenia akt do postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli. Jednym z głównych założeń ustawy o KRZ jest tworzenie i przetwarzanie akt sprawy w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe. Tak więc projektowane brzmienie przepisów stanowi ujednoczenie przepisów w zakresie formy prowadzonych akt postępowania jako akt w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe zarówno przez sąd i sędziego-komisarza, syndyka, nadzorcę sądowego.

W konsekwencji konieczna stała się zmiana przepisu z art. 228a ust. 2, art. 491²⁴ ust. 2 i art. 491³⁷ ust. 2 p.u., które wskazywały, że poza aktami w formie papierowej akta mogą być także prowadzone i przechowywane w postaci elektronicznej. Zmiana tych przepisów ma na celu usunięcie wątpliwości co do formy prowadzonych akt postępowania, bowiem ustawa o KRZ wprowadza obowiązek prowadzenia akt w formie elektronicznej z zachowaniem wyjątków określonych przepisami.

Ponadto wobec nałożenia obowiązku prowadzenia akt w formie elektronicznej przez syndyka, nadzorcę sądowego wymagana jest zmiana przepisów art. 228a ust. 3, art. 491²⁴ ust. 3 oraz art. 491³⁷ ust. 3 p.u., które regulują dostęp do tych akt. Proponowane rozwiązania mają charakter dostosowujący do rozwiązań przyjętych w ustawie o KRZ, tak aby uczestnikom postępowania oraz każdemu, kto dostatecznie usprawiedliwi potrzebę przejrzenia akt elektronicznych umożliwić dostęp do tych akt za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe w biurze syndyka lub nadzorcę sądowego. Ponadto wprost uregulowano, że przedmiotowe akta oraz zbiory dokumentów mogą być udostępnione służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości.

Art. 229

Przepis ten odsyła do odpowiedniego stosowania przepisów części pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego. Przyjmując jednolitą procedurę uzupełniania braków formalnych i fiskalnych, niezależnie od tego czy wniosek został złożony przez profesjonalnego pełnomocnika, konieczne jest wyłączenie odpowiedniego stosowania w postępowaniu upadłościowym przepisów art. 130^{1a} oraz 130² kpc.

Specyfika postępowania upadłościowego, podobnie jak postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości, powoduje potrzebę wyłączenia art. 139¹, art. 205¹, art. 205², art. 205⁴–205¹² kpc oraz odpowiedniego stosowania przepisów o postępowaniu gospodarczym. Prawo upadłościowe zawiera odrębne regulacje mające na celu zapewnienie szybkości postępowania dostosowane do tego swoistego postępowania. Przykładem takich regulacji są przepisy regulujące rozpoznanie sprzeciwu od listy wierzytelności, które zapewniają koncentrację materiału dowodowego, regulują termin rozpoznania sprzeciwu czy umożliwiają odstępianie od przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka lub opinii biegłego, jeżeli świadek złożył zeznania albo biegły sporządził opinię w innym postępowaniu toczącym się przed sądem, sądem polubownym lub organem administracji. W zakresie zaś wyłączenia stosowania art. 139¹ kpc wskazać należy, że w postępowaniu tym nie można byłoby zastosować rygoru zawieszenia postępowania, co pozbawia tę instytucję swojego znaczenia. Ponadto postępowanie te winno zostać przeprowadzone możliwie szybko, a przepis art. 139¹ kpc mógłby stanowić jedynie przestrzeń do stosowania obstrukcji i wydłużenia postępowania. Dlatego należało wyłączyć możliwość jego zastosowania.

W ust. 2 wprowadza się zasadę, że pouczeń na piśmie dokonuje się z wykorzystaniem udostępnionych w systemie teleinformatycznym obsługujących postępowanie sądowe wzorów pouczeń. Zmiana ta jest potrzebna, aby ustandaryzować stosowane w postępowaniu upadłościowym pouczenia, tak aby były one zrozumiałe i w jednolity sposób stosowane. Jest to pożądane z punktu widzenia uczestników postępowania jak również z punktu widzenia elektronizacji postępowania upadłościowego.

Art. 242a ust. 5

Art. 242a ust. 5 p.u. dodany ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw reguluje procedurę wnoszenia skargi na syndyka. Zgodnie z treścią tego przepisu skargę wnosi się do syndyka, a syndyk

w terminie trzech dni od dnia otrzymania skargi przekazuje sędziemu-komisarzowi skargę wraz ze zgłoszeniem wierzytelności oraz z odpisem zarządzenia o zwrocie zgłoszenia wierzytelności, chyba że skargę w całości uwzględni. Projektowana zmiana art. 242a ust. 5 p.u. ma celu dostosowanie regulacji przyjętej w tym przepisie do elektronicznej postępowania upadłościowego wynikającej z ustawy o KRZ. Zgodnie z tą zmianą syndyk za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe w terminie trzech dni od dnia otrzymania skargi będzie przekazywał sędziemu-komisarzowi skargę wraz ze zgłoszeniem wierzytelności oraz zarządzeniem o zwrocie zgłoszenia wierzytelności, chyba że skargę w całości uwzględni.

Art. 253 ust. 3

Celem przepisu jest zwiększenie transparentności postępowania upadłościowego przez dokonanie obwieszczenia o uzupełnieniu listy wierzytelności w Krajowym Rejestrze Zadłużonych. Proponowane rozwiązanie jest spójne z art. 5 ust. 1 pkt 22 ustawy o KRZ, który stanowi, że w Krajowym Rejestrze Zadłużonych zamieszcza się informację o liście wierzytelności, spisie wierzytelności i spisie wierzytelności spornych oraz zatwierdzeniu, sprostowaniach, uzupełnieniach i zmianach listy wierzytelności, spisu wierzytelności oraz spisu wierzytelności spornych.

Art. 258a ust. 1

In principio art. 258a ust. 1 p.u. reguluje problematykę doręczenia przez sędziego-komisarza odpisu sprzeciwu syndykowi oraz odpowiednio upadłemu i wierzycielowi, którego wierzytelności sprzeciw dotyczy. Ponadto przepis ten reguluje kwestie przekazania przez syndyka całej dokumentacji dotyczącej zgłoszenia wierzytelności sędziemu-komisarzowi (art. 258a ust. 1 p.u. *in fine*).

Projektowana zmiana art. 242a ust. 5 p.u. ma celu dostosowanie regulacji przyjętej w tym przepisie do elektronicznej postępowania upadłościowego wynikającej z ustawy o KRZ. W związku z tym cały obieg dokumentów wynikający z faktu złożenia sprzeciwu będzie odbywał się za pomocą systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.

Art. 313 ust. 2

Dotychczasowe brzmienie art. 313 ust. 2 p.u. stanowi, że sprzedaż nieruchomości powoduje wygaśnięcie praw oraz praw i roszczeń osobistych ujawnionych przez wpis do księgi wieczystej lub nieujawnionych w ten sposób, lecz zgłoszonych sędziemu-komisarzowi w terminie określonym w art. 51 ust. 1 pkt 5. W miejsce prawa, które wygasło, uprawniony nabywa prawo do zaspokojenia wartości wygasłego prawa z ceny uzyskanej ze sprzedaży obciążonej nieruchomości. Skutek ten powstaje z chwilą zawarcia umowy sprzedaży. Podstawą do wykreślenia praw, które wygasły na skutek sprzedaży, jest prawomocny plan podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości obciążonej. Podstawą wykreślenia hipoteki jest umowa sprzedaży nieruchomości. Rozwiązanie to nie koresponduje z ogólnym założeniem prawa upadłościowego, że zgłoszenie wierzytelności następuje do syndyka masy upadłości. W związku z tym zmiana tego przepisu sprowadza się do tego, że zgłoszenie praw i roszczeń osobistych nieujawnionych w księdze wieczystej będzie następowało do syndyka masy upadłości.

Art. 339

Celem zmiany jest zwiększenie transparentności postępowania upadłościowego przez dokonanie obwieszczenia o sporządzeniu planu podziału sum uzyskanych ze zbycia przedmiotów obciążonych hipoteką, hipoteką morską, zastawem, zastawem rejestrowym i zastawem skarbowym. Proponowane rozwiązanie jest spójne z art. 5 ust. 1 pkt 24 KRZ, który stanowi, że w Krajowym Rejestrze Zadłużonych zamieszcza się między innymi informacje o oddzielnym planie podziału sum uzyskanych ze sprzedaży rzeczy i praw obciążonych.

Art. 369 ust. 2, 2f, art. 491¹⁶ ust. 2a, 2g

Zmiana tych przepisów sprowadza się do tego, że postanowienia w przedmiocie uchylenia postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli zarówno z ustaleniem planu spłaty wierzycieli jak i bez ustalania planu spłaty wierzycieli obwieszcza się oraz że na przedmiotowe postanowienia przysługuje zażalenie. Nowelizacja tych przepisów wpisuje się w ogólną koncepcję jawności postępowania upadłościowego oraz realizuje konstytucyjny standard w zakresie ochrony praw podmiotowych przez umożliwienie zaskarżenia postanowienia sądu w przedmiocie uchylenia postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli zarówno z ustaleniem planu spłaty wierzycieli, jak i bez ustalania planu spłaty wierzycieli.

Art. 369 ust. 2a oraz art. 491¹⁶ ust. 2b

Celem zmiany jest doprecyzowanie, że przedmiotowy wniosek może być złożony w terminie pięciu lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli upadły.

Art. 393 ust. 1 pkt 1

Zmiana polega na tym, że w postanowieniu o uznaniu orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego w sytuacji gdy dłużnikiem (upadłym) jest spółka osobowa, osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, również określa się imiona i nazwiska reprezentantów, w tym likwidatorów, jeżeli są ustanowieni, a ponadto w przypadku spółki osobowej – imiona i nazwiska albo nazwę, numery PESEL albo numery w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację oraz miejsce zamieszkania albo siedzibę wspólników odpowiadających za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem. Uzasadnieniem zmiany jest to, że w KRZ również będą ujawniane informacje o wspólnikach osobowych spółek handlowych, którzy ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem, jeżeli ogłoszono upadłość spółki, wszczęto wtórne postępowanie upadłościowe wobec spółki lub oddalono wniosek o ogłoszenie upadłości spółki na podstawie art. 13 ust. 1 lub 2 p.u. Przedmiotowe informacje będą pobierane do KRZ z sentencji postanowienia.

Art. 437 ust. 4

Celem projektowanego przepisu jest wykluczenie możliwości zastosowania instytucji przygotowanej likwidacji w postępowaniu upadłościowym wobec banków i spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych. Za projektowanym rozwiązaniem przemawia to, że z uwagi na specyfikę działalności bankowej prawo upadłościowe przewiduje szczególny reżim prawny nabycia przedsiębiorstwa bankowego przez inne banki.

Art. 472 ust. 2

Obecne brzmienie art. 472 ust. 2 p.u. stanowi, że syndyk przedkłada Komisji co najmniej raz w roku sprawozdanie ze swoich czynności oraz sprawozdanie rachunkowe, po jego zatwierdzeniu przez sędziego-komisarza. Ustawa o KRZ zmieniła model

sprawozdawczości syndyka między innymi przez rezygnację ze sprawozdań rachunkowych na rzecz raportów z wpływów i wydatków syndyka. W konsekwencji zmiana art. 472 ust. 2 p.u. ma charakter dostosowujący do rozwiązań w zakresie sprawozdawczości syndyka przyjętych w ustawie o KRZ.

Art. 491¹ ust. 2 oraz art. 491⁵ ust. 2

Celem zmiany jest doprecyzowanie, że na postanowienie o skierowaniu sprawy upadłościowej osoby fizycznej, która nie prowadzi działalności gospodarczej do trybu właściwego dla upadłości przedsiębiorców, przysługuje zażalenie. Za przyjęciem takiego rozwiązania przemawia argument, że postępowanie prowadzone według zasad ogólnych będzie zdecydowanie droższe, a koszty tego postępowania poniesie upadły, co oznacza, że taka decyzja istotnie dotyka praw majątkowych upadłego.

Art. 491^{11a} ust. 2 i 4

Zmiana ta ma charakter porządkujący. Celem jej jest dostosowanie brzmienia przepisu do przyjętych rozwiązań technicznych w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

Art. 491^{12a} ust. 5

Zmiana ta ma charakter porządkujący. Celem jej jest dostosowanie brzmienia przepisu do przyjętych rozwiązań technicznych w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

Art. 491¹⁵ ust. 7

Celem przepisu jest doprecyzowanie, że w zakresie, w jakim plan spłaty wierzycieli obejmuje podział funduszy masy upadłości zgromadzonych w postępowaniu upadłościowym, plan spłaty wierzycieli wykonuje syndyk niezwłocznie po uprawomocnieniu się postanowienia o ustaleniu planu spłaty wierzycieli.

Art. 491¹⁶ ust. 1a

Celem przepisu jest doprecyzowanie, że plan spłaty wierzycieli obejmujący podział funduszy masy upadłości wykonuje syndyk.

Art. 491²⁵ ust. 4

Zgodnie z projektowaną zmianą do wniosku o otwarcie postępowania o zatwierdzenie układu na zgromadzeniu wierzycieli stosuje się odpowiednio przepis art. 216aa p.u.

Proponowane rozwiązanie jest spójne z ogólnymi założeniami wnoszenia pism w postępowaniu upadłościowym.

Art. 491³³ ust. 3

Celem dodania ust. 3 w art. 491³³ p.u. jest wyważanie interesów wierzycieli z interesem dłużnika przez zwiększenie szansy zachowania przez dłużnika nieruchomości przy jednoczesnym zaspokojeniu wierzycieli w jak największym stopniu.

Rozwiązanie to umożliwi koherencje realizacji funkcji windykacyjnej z funkcją socjalną prawa upadłościowego, zwiększy elastyczność oraz atrakcyjność instytucji układu.

Innymi słowy wprowadzenie możliwości zawarcia układu na okres przekraczający pięć lat stwarza możliwości opracowania takich propozycji układowych, które będą do zaakceptowania przez wierzycieli (np. w ramach dłuższego okresu spłaty, wierzyciele uzyskają wyższy stopień zaspokojenia) przy jednoczesnym zachowaniu nieruchomości przez dłużnika. Warunkiem, który wyważa i zabezpiecza interesy wierzycieli z interesem dłużnika jest to, że nieruchomość musi służyć zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika lub osób znajdujących się na jego utrzymaniu.

Art. 491³⁵ ust. 1, 2, i 3

W postępowaniu o zatwierdzenie układu dłużnik zobowiązany jest do zawarcia umowy z doradcą restrukturyzacyjnym. Projekt zakłada określenie maksymalnej wysokości wynagrodzenia, jakie może być ustalone, jeżeli dłużnik jest mikro przedsiębiorcą. Określenie maksymalnej wysokości wynagrodzenia ma chronić dłużników o mniejszym potencjale finansowym przed zawieraniem z doradcą restrukturyzacyjnym umów utrudniających wykonanie układu.

Art. 491³⁸

Obecne brzmienie art. 491³⁸ p.u. może budzić wątpliwości interpretacyjne, czy w zakresie nieuregulowanym w niniejszym tytule (tj. Postępowanie o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli przez osobę fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej) do postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli mają odpowiednie zastosowanie przepisy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne dotyczące przyspieszonego postępowania układowego tylko do postępowania po uwzględnieniu wniosku o otwarcie układu na zgromadzeniu

wierzycieli czy też do postępowania w przedmiocie rozpoznania tego wniosku. W związku z tym zmiana art. 491³⁸ p.u. ma na celu doprecyzowanie, że odpowiednie stosowanie przedmiotowych przepisów ma również zastosowanie do postępowania w przedmiocie rozpoznania tego wniosku.

Ponadto na gruncie obecnych przepisów powstaje wątpliwość czy w postępowaniu o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli działa organ postępowania, którym jest sędzia-komisarz. W przyspieszonym postępowaniu układowym występuje sędzia-komisarz. Mogłoby to sugerować, że powinien on występować również w postępowaniu o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli. To jednak jest niespójne z rozwiązaniami dotyczącymi upadłości osób fizycznych, które nie prowadzą działalności gospodarczej. W postępowaniu upadłościowym takich osób nie występuje sędzia-komisarz. Nie ma więc żadnego uzasadnienia celowościowego dla losowania sędziego-komisarza w postępowaniu, które co do zasady jest postępowaniem sądowym i w którym zasadniczo nie ma czynności, które miałby wykonywać sędzia-komisarz. Postępowanie o zawarcie układu ma być prowadzone szybko i sprawnie, przy udziale organu sądowego ograniczonym do wydania postanowienia w przedmiocie zatwierdzenia układu. Postępowanie o zawarcie układu jest ze swojej natury podobne do postępowania o zatwierdzenie układu prowadzonego na podstawie przepisów ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, w którym – w ramach etapu przedsądowego – organ sądowy nie występuje. W konsekwencji dla uniknięcia wszelkich wątpliwości jest zasadne jednoznaczne wskazanie, że w tym postępowaniu organ jakim jest sędzia-komisarz nie występuje.

Art. 3. Zmiany w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych

Art. 76a

Zgodnie z projektowanym art. 226b ust. 2 p.r. na odmowę dokonania obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego w postępowaniu o zatwierdzenie układu dłużnikowi przysługuje skarga do sądu restrukturyzacyjnego. W związku z tym celem zmiany art. 76a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 755, 807, 956 i 2186) jest uregulowanie, że od skargi na odmowę dokonania obwieszczenia przez nadzorcę układu pobiera się opłatę podstawową.

Art. 4. Zmiany w ustawie z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego

Art. 17

Zgodnie z art. 17 ust. 2 pkt 6 ustawy o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 242 i 2320) wpis na listę osób posiadających licencję doradcy restrukturyzacyjnego obejmuje sygnatury spraw restrukturyzacyjnych i spraw upadłościowych z nazwą sądu prowadzącego postępowanie, w których osoba posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego pełni lub pełniła funkcję nadzorcy, zarządcy lub syndyka oraz w których spółka handlowa, w której osoba posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego jest lub była współnikiem ponoszącym odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem albo członkiem zarządu reprezentującym spółkę, pełni lub pełniła funkcję nadzorcy, zarządcy lub syndyka, z zaznaczeniem spraw prawomocnie ukończonych. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 17 ust. 3 ustawy o licencji doradcy restrukturyzacyjnego osoba posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego jest obowiązana zgłaszać zmiany danych objętych wpisem na listę osób posiadających licencję doradcy restrukturyzacyjnego w terminie 30 dni od daty ich powstania.

Projektowana zmiana od powyższej reguły wprowadza wyjątek, gdyż dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 pkt 6 ustawy o licencji doradcy restrukturyzacyjnego, będą ujawniane na liście doradców restrukturyzacyjnych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe jednocześnie z ich ujawnieniem w Krajowym Rejestrze Zadłużonych. Ujawnienie będzie odbywać się w sposób automatyczny, czyli bez zgłoszenia zmiany w tym zakresie przez osobę posiadającą licencję doradcy restrukturyzacyjnego.

Art. 5. Zmiany dotyczące ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne

Art. 31 ust. 2 i 3

Zmiana art. 31 ust. 2 i 3 p.r. sprowadza się do rozszerzenia zakresu sprawozdań o wskazanie stanu niezaspokojonych przez dłużnika albo zarządcę zobowiązań. Zgodnie z treścią art. 197 ust. 2b p.r., między innymi na podstawie sprawozdań nadzorcy sądowego albo zarządcy, tworzy się aktualny stan wierzytelności oraz niezaspokojonych przez dłużnika albo zarządcę zobowiązań. W związku z tym celem

zmiany art. 31 ust. 2 i 3 p.r. jest dostosowanie wskazań zwartych w sprawozdaniach nadzorcy sądowego albo zarządcy do treści art. 197 ust. 2b p.r.

Art. 32 ust. 1

Zmiana treści przepisu stanowi doprecyzowanie kwestii odnoszącej się do sprawozdania rachunkowego względem zmian wprowadzonych ustawą o KRZ, polegających na ujawnianiu w rejestrze istotnych zdarzeń gospodarczych. Projektowana zmiana przepisu polega na zamieszczeniu w sprawozdaniu informacji o stanie wpływów i wydatków, w tym wydatków poniesionych przez zarządcę. W ten sposób wierzyciele uzyskają pełną wiedzę co do sytuacji ekonomicznej masy sanacyjnej.

Art. 32 ust. 3

Projektowana zmiana treści przepisu ma na celu ujednoczenie zasad sprawozdawczości prowadzonej w postępowaniach upadłościowych i restrukturyzacyjnych, dotyczy zmiany sposobu kontroli wydatków dokonywanych w postępowaniach restrukturyzacyjnych przez wierzycieli, która ma się odbywać w drodze wniesienia zarzutów lub z urzędu przez samego sędziego-komisarza. Przepis określa również termin do wniesienia przez upadłego i wierzycieli zarzutów do wydatków poniesionych przez masę upadłości. Na wzór zmian wprowadzonych do prawa upadłościowego ustawą o KRZ, wprowadzono także rozwiązanie o pozostawieniu bez rozpoznania zarzutów wniesionych po upływie terminu lub nieodpowiadające wymogom formalnym pisma procesowego oraz o braku zastosowania przepisów z art. 130 § 1 kpc.

Art. 32 ust. 3a

Dodany niniejszą ustawą przepis jest konsekwencją zmiany sposobu kontroli sprawozdań rachunkowych, która ma się odbywać w drodze wniesienia zarzutów przez wierzycieli lub z urzędu przez samego sędziego-komisarza. Przepis na wzór regulacji zawartej w przepisach prawa upadłościowego stanowi o regulacji odmowy uznania wydatku, który poniósł zarządca, przez sędziego-komisarza oraz zwrotu do masy sanacyjnej kwoty niezatwierdzonego wydatku.

Art. 32 ust. 4

Zmiana treści przepisu jest skutkiem ujednoczenia przepisów Prawa upadłościowego i Prawa restrukturyzacyjnego w zakresie składanych sprawozdań i możliwości ich zaskarżania. Proponowane brzmienie przepisu rozszerza zakres wydawanych przez

sędzię-komisarza orzeczeń także w zakresie oddalenia zarzutów oraz wskazuje na możliwość zaskarżenia tego postanowienia zażaleniem, które przysługuje również zarządcy.

Art. 34a

Dodanie art. 34a p.r. jest konsekwencją wprowadzonych do Prawa restrukturyzacyjnego nowych przepisów ustawą o KRZ stanowiących, że podstawowym sposobem wnoszenia w postępowaniu restrukturyzacyjnym pism jest wnoszenie ich za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. Wyjątek w tym zakresie został przewidziany jedynie dla osób określonych w art 196b ust. 1 p.r. i dokumentów, o których mowa w art 196c p.r. Tak uregulowany sposób wnoszenia pism i dokumentów powoduje konieczność regulacji, aby nie było wątpliwości, że po wejściu w życie elektronizacji postępowania restrukturyzacyjnego, czynności jakiego podmiotu lub jakie dokumenty oddane, bądź złożone zgodnie z art. 165 ust. 2 i 3 Kodeksu postępowania cywilnego są zrównane w skutkach z wniesieniem pisma do nadzorcy sądowego lub zarządcy.

Natomiast do doręczeń dokonywanych przez nadzorcę sądowego i zarządcę do wierzycieli, o których mowa w art. 196b stosuje się odpowiednio przepisy art. 131–142 Kodeksu postępowania cywilnego. Nie stosuje się art. 139¹ Kodeksu postępowania cywilnego. Wyłączenie stosowania art. 139¹ kpc jest uzasadnione ze względu na specyfikę postępowania restrukturyzacyjnego. W postępowaniu tym nadzorca sądowy i zarządca, stosując odpowiednio art. 139¹ kpc, obowiązany byłby doręczać korespondencję za pośrednictwem dłużnika. Po bezskutecznym upływie dłużnikowi terminu na doręczenie korespondencji bądź ustalenie aktualnego adresu odbiorcy korespondencji w postępowaniu restrukturyzacyjnym nie można byłoby zastosować rygoru zawieszenia postępowania. Zastosowanie tej procedury mogłoby prowadzić do obstrukcji i wydłużenia postępowania, dlatego należało wyłączyć możliwość jego zastosowania, celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych.

Art. 35 ust. 2a i 2b

W postępowaniu o zatwierdzenie układu dłużnik jest zobowiązany do zawarcia umowy z doradcą restrukturyzacyjnym. Projekt zakłada określenie maksymalnej wysokości wynagrodzenia, jakie może być ustalone, jeżeli dłużnik jest mikro przedsiębiorcą. Określenie maksymalnej wysokości wynagrodzenia ma chronić dłużników o mniejszym

potencjale finansowym przed zawieraniem z doradcą restrukturyzacyjnym umów utrudniających wykonanie układu.

Art. 43 ust. 1

Zmiana tego przepisu sprowadza się do określenia nowego zdarzenia, które kreuje powstanie prawa nadzorcy sądowego do zaliczek kwartalnych. Dotychczasowe brzmienie art. 43 ust. 1 p.r. przyznawało to prawo nadzorcy sądowemu nie wcześniej niż po zatwierdzeniu spisu wierzytelności. W praktyce dotychczasowe rozwiązanie okazało się mało racjonalne, gdyż od dnia złożenia spisu wierzytelności do dnia zatwierdzenia spisu wierzytelności relatywnie upływało dużo czasu. W konsekwencji mimo wykonania pracy przez nadzorcę sądowego musiał on czekać na nabycie prawa do zaliczek kwartalnych.

Art. 43a

Ratio legis projektowanego rozwiązania jest uregulowanie zasad wpłacania zaliczek przez dłużnika na wynagrodzenie nadzorcy sądowego. Projektowana regulacja określa termin, w którym dłużnik ma złożyć zaliczkę i skutek niezłożenia zaliczki w terminie, sposób wyliczenia zaliczki oraz procedurę uzupełnienia zaliczki w sytuacji, gdy dłużnik wniósł niższą zaliczkę niż powinien. Ponadto projektowane rozwiązanie przewiduje porozumienie się nadzorcy sądowego z dłużnikiem w kwestii wpłacania zaliczek przez dłużnika na wynagrodzenie nadzorcy sądowego (projektowany ust. 4) oraz skutki niewypłacenia przez dłużnika nadzorcy sądowemu zaliczek miesięcznych zgodnie zawartym porozumieniem z ust. 4.

Art. 59 ust. 5

Celem zmiany jest zabezpieczenie słuszych praw zarządcy do wynagrodzenia. Co do zasady zabezpieczeniu będzie podlegała kwota wynagrodzenia w wysokości różnicy między wynagrodzeniem wnioskowanym a sumą pobranych zaliczek. Przy czym sąd, mając na względzie ważny interes dłużnika, może postanowić o ograniczeniu wysokości zabezpieczenia do kwoty nie niższej niż 30% wynagrodzenia zarządcy obliczonego zgodnie z art. 55 ust. 1 oraz 2 pkt 1–3. Projektowane rozwiązanie równoważy interesy zarządcy z interesami dłużnika.

Art. 99

Celem zmiany jest zwiększenie transparentności postępowania restrukturyzacyjnego przez dokonanie obwieszczenia o dacie postanowienia o wykreśleniu wierzytelności ze spisu wierzytelności oraz o informacji o prawomocności tego postanowienia. Proponowane rozwiązanie jest spójne z art. 5 ust. 1 pkt 22 ustawy o KRZ, który stanowi, że w Krajowym Rejestrze Zadłużonych zamieszcza się między innymi informacje o spisie wierzytelności i spisie wierzytelności spornych oraz zatwierdzeniu, sprostowaniach, uzupełnieniach i zmianach spisu wierzytelności oraz spisu wierzytelności spornych.

Art. 105 ust. 1

Zgodnie z projektowaną zmianą w treści obwieszczenia o zgromadzeniu wierzycieli wskazuje się również czy zgromadzenie będzie przeprowadzone z wykorzystaniem elektronicznych środków komunikacji, tj. w trybie określonym w art. 110 ust. 6 p.r.

Art. 105 ust. 5

Zmiana przepisu polega na doprecyzowaniu w jego treści, że zawiadomienia wierzycieli o terminie zgromadzenia wierzycieli dokonuje nadzorca sądowy albo zarządca za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041 i 2320) lub za pośrednictwem komornika w sposób określony w ustawie z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 121 i 288). Powyższa reguła nie ma zastosowania do wierzyciela, który już w toczącym postępowaniu wniósł pismo za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. W tym przypadku wierzyciela o terminie zgromadzenia wierzycieli zawiadamia się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. Przepis art. 131¹ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się.

Art. 105 ust. 6 pkt 1

Wprowadzenie komunikacji elektronicznej za pośrednictwem systemu teleinformatycznego do obsługi postępowania sądowego w ramach procedur restrukturyzacyjnych skutkuje między innymi brakiem obowiązku składania przez wierzyciela lub uczestnika postępowania odpisów dokumentów. Dotychczas przepis przewidywał, iż przed terminem zgromadzenia wierzycieli nadzorca albo zarządca przedkłada sędziemu-komisarzowi otrzymane karty do głosowania wraz z odpisami. W konsekwencji wprowadzenia składania oświadczenia wierzyciela na elektronicznym

formularzu karty do głosowania zasadne stało się wykreślenie z dyspozycji przepisu odwołania do obowiązku przedkładania odpisu karty do głosowania oraz wydruku z rejestru.

Art. 105 ust. 6 pkt 3

Projektowany przepis w art. 105 ust. 6 pkt 3 p.r. stanowi o dodatkowym wymogu formalnym, który musi spełnić nadzorca sądowy albo zarządca przed terminem zgromadzenia wierzycieli przez przedłożenie sędziemu-komisarzowi dowodów doręczenia zawiadomienia o zgromadzeniu wierzycieli. Dodanie przedmiotowego wymogu formalnego ma na celu zabezpieczenie praw wierzycieli.

Art. 110 ust. 1

Zmiana przepisu z art. 110 ust. 1 p.r. polega na uzupełnieniu jego treści przez wskazanie, iż głosowanie na zgromadzeniu wierzycieli przeprowadza się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. Zmiana ta stała się konieczna z uwagi na informatyzację spraw restrukturyzacyjnych, która nastąpi z chwilą wejścia w życie ustawy o KRZ.

Art. 110 ust. 6

Zmiana art. 110 ust. 6 p.r. sprowadza się od przyspieszenia postępowania przez rezygnację z wymogu wydania przez sędziego-komisarza postanowienia w przedmiocie przeprowadzenia zgromadzenia wierzycieli za pośrednictwem wykorzystywania elektronicznych środków komunikacji.

Art. 110 ust. 7

Zmiana treści przepisu z art. 110 ust. 7 p.r. polega na wprowadzeniu funkcjonalnego rozwiązania w sytuacji, gdy z uwagi na znaczną liczbę wierzycieli odbycie zgromadzenia wierzycieli jest utrudnione. W takiej sytuacji sędzia-komisarz może postanowić o przeprowadzeniu głosowania wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.

Art. 151 ust. 2a i 3

Projektowane rozwiązanie jest próbą wyważenia interesów wierzyciela zabezpieczonego rzeczowo z interesami dłużnika i interesami pozostałych wierzycieli.

Zasadą jest, że układ nie obejmuje wierzytelności zabezpieczonej na mieniu dłużnika hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską, w części znajdującej pokrycie w wartości przedmiotu zabezpieczenia, chyba że wierzyciel wyraził zgodę na objęcie jej układem. Powyższa zasada ma zastosowanie do wierzytelności zabezpieczonych przez przewłaszczenie na zabezpieczenie.

Od powyższej zasady w projektowanym art. 151 ust. 2a i 3 p.r. wprowadza się wyjątek, że jeżeli dłużnik przewiduje objęcie układem wspomnianych wierzytelności rzeczowych i zabezpieczonych przez przewłaszczenie na zabezpieczenie musi wykazać w propozycjach układowych, że układ przewiduje albo pełne zaspokojenie tych wierzytelności albo ich zaspokojenie w stopniu nie niższym od tego, jakiego można się spodziewać w przypadku dochodzenia wierzytelności wraz z należnościami ubocznymi z przedmiotu zabezpieczenia. Okoliczność ta będzie badana przez sąd na etapie zatwierdzenia układu. Przy czym do objęcia wierzytelności z mocy prawa układem nie jest konieczna zgoda takiego wierzyciela.

Należy odnotować, że zgodnie z dyrektywą o restrukturyzacji i upadłości wierzytelności rzeczowe muszą być objęte z mocy prawa układem.

Art. 161 ust. 1a

Zgodnie z projektowanym przepisem, jeżeli propozycje układowe obejmują wierzycieli zabezpieczonych to podział na grupy jest obligatoryjny. Celem tego przepisu jest zapewnienie, aby co do istoty podobne wierzytelności w ramach układu były traktowane podobnie.

Art. 164 ust. 3a

Zgodnie z art. 164 ust. 3 p.r. uczestnicy postępowania mogą zgłaszać zastrzeżenia przeciwko układowi. Zgodnie z projektowanym przepisem w razie wniesienia zastrzeżeń sąd może zobowiązać nadzorcę albo zarządcę do przedłożenia opisu i oszacowania przedsiębiorstwa. Rozwiązanie to pozwoli sądowi ocenić zasadność zarzutów, gdy kwestionowana jest wycena przedsiębiorstwa dłużnika, albowiem dokonanie błędnej wyceny może implikować na stopień zaspokojenia wierzycieli.

Art. 197 ust. 1

Zmiana ta ma charakter porządkujący. Celem jej jest dostosowanie brzmienia przepisu do przyjętych rozwiązań technicznych w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

Art. 200 ust. 1a

Zmiana przepisów w zakresie zażaleń jest konsekwencją uchwalonej ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, która wprowadziła nowe regulacje w zakresie instytucji zażalenia, w szczególności zażalenia poziomem. Jak wynika z uzasadnienia do przedmiotowej ustawy „Celem postępowania zażaleniowego jest poddanie kontroli rozstrzygnięcia sądu w kwestii incydentalnej, ważnej, ale nie rozstrzygającej dla procesu cywilnego. W obecnym modelu postępowania cel ten nie zostaje osiągnięty w pełni. Do tej oceny uprawnia obserwacja, że postępowanie zażaleniowe z punktu widzenia całokształtu procesu cywilnego ma co do zasady znaczenie pomocnicze – a tymczasem czas trwania postępowania zażaleniowego zbliża się do czasu rozpoznania apelacji. Doświadczenia praktyki wskazują także na skutek uboczny postępowania zażaleniowego polegający na wykorzystywaniu go do przewlekania postępowania głównego. Nadto w toku postępowania zażaleniowego sąd drugiej instancji zostaje zmuszony do zajmowania się kwestią drobną, o nikłej wadze procesowej i stopniu komplikacji” (uzasadnienie s. 86). Nie ulega wątpliwości, że taka koncepcja zażalenia nie jest spójna z koncepcją zażalenia przyjętej w ramach procedury restrukturyzacyjnej, w której zażalenie jest instytucją jednolitą, które również przysługuje na rozstrzygnięcia co do istoty sprawy. Z uwagi na to, że zasadą jest, że w sprawach nieuregulowanych w postępowaniu restrukturyzacyjnym stosuje się odpowiednio przepisy księgi pierwszej części pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego w praktyce powstały wątpliwości, które postanowienia mogą być rozpoznawane na płaszczyźnie zażaleń poziomych. Oznacza to, że na postanowienie w tym samym przedmiocie w danym sądzie jest przyjęta praktyka zażalenia poziomego, a w innym sądzie praktyka skierowania zażalenia do II instancji. Nie ulega wątpliwości, że jest to niepożądane zjawisko, które należy wyeliminować i w konsekwencji w Prawie restrukturyzacyjnym uregulować kwestie zażaleń, które rozpoznaje sąd II instancji.

Art. 209

Przepis odsyła do odpowiedniego stosowania przepisów części pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego. Przyjmując jednolitą procedurę uzupełniania braków formalnych i fiskalnych, niezależnie od tego czy wniosek został złożony przez profesjonalnego pełnomocnika, konieczne jest wyłączenie odpowiedniego stosowania w postępowaniu upadłościowym przepisów art. 130^{1a} oraz 130² kpc.

Specyfika postępowania restrukturyzacyjnego, podobnie jak postępowania upadłościowego, powoduje potrzebę wyłączenia art. 139¹, art. 205¹, art. 205², art. 205⁴–205¹² kpc oraz odpowiedniego stosowania przepisów o postępowaniu gospodarczym. Prawo restrukturyzacyjne zawiera odrębne regulacje mające na celu zapewnienie szybkości postępowania dostosowane do tego swoistego postępowania. W zakresie zaś wyłączenia stosowania art. 139¹ kpc wskazać należy, że w postępowaniu tym nie można byłoby zastosować rygoru zawieszenia postępowania, co pozbawia tę instytucję swojego znaczenia. Ponadto postępowanie te winno zostać przeprowadzone możliwie szybko, a przepis art. 139¹ kpc mógłby stanowić jedynie przestrzeń do stosowania obstrukcji i wydłużenia postępowania. Dlatego należało wyłączyć możliwość jego zastosowania.

W ust. 2 wprowadza się zasadę, że pouczeń na piśmie dokonuje się z wykorzystaniem udostępnionych w systemie teleinformatycznym obsługujących postępowanie sądowe wzorów pouczeń. Zmiana ta jest potrzebna, aby ustandaryzować stosowane w postępowaniu restrukturyzacyjnym pouczenia, tak aby były one zrozumiałe i w jednolity sposób stosowane. Jest to pożądane z punktu widzenia uczestników postępowania, jak również z punktu widzenia elektronizacji postępowania restrukturyzacyjnego.

Art. 211a

Projektowana regulacja nakłada na nadzorcę układu obowiązek zakładania i prowadzenia akt w postępowaniu o zatwierdzenie układu. Rozwiązanie to jest spójne z regulacją w zakresie obowiązku zakładania i prowadzenia akt przez nadzorcę sądowego w postępowaniu o zatwierdzenie układu na zgromadzeniu wierzycieli (art. 491³⁷ p.u.).

Art. 212

Dotychczasowe brzmienie art. 212 p.r. stanowi, że po ustaleniu dnia układowego dłużnik zbiera głosy na piśmie, przedstawiając wierzycielom karty do głosowania. Zgodnie z projektowanym rozwiązaniem obowiązek zebrania głosów wierzycieli będzie

spoczywał na nadzorcy układu. Przy czym wierzyciele oddają głos za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, w którym nadzorca układu zamieszcza kartę do głosowania. Ponadto wprowadza się możliwość zwołania zgromadzenia wierzycieli przez nadzorcę układu w miejscu lub obok zbierania głosów, w sposób przewidziany w postępowaniu o zatwierdzenie układu, które może zostać przeprowadzone z wykorzystaniem elektronicznych środków komunikacji, co jest już przewidziane w prawie restrukturyzacyjnym.

Art. 213 ust. 1 pkt 6 oraz ust. 2

Zmiana art. 213 ust. 1 pkt 6 p.r. sprowadza się do doprecyzowania, że karta do głosowania zawiera sumę wierzytelności objętych układem z mocy prawa oraz sumę wierzytelności, która może zostać objęta układem po wyrażeniu zgody przez wierzyciela. Natomiast zmiana ust. 2 jest konsekwencją zmiany art. 212 p.r.

Art. 214

Z uwagi na to, że nadzorca układu zamieszcza w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe kartę do głosowania zbędnym stało się doręczanie tej karty wierzycielowi, który udzielił wsparcia dłużnikowi.

Art. 217 (uchylenie ust. 1–3)

Przepisy art. 217 ust. 1–3 p.r. regulują, że w postępowaniu o zatwierdzenie układu zawartego w drodze samodzielnego zbierania głosów wyjątkowy wymóg większości niezbędnej do zawarcia układu. Zasadnicza różnica polega na tym, że w pozostałych postępowaniach restrukturyzacyjnych wymagana większość jest liczona od sumy wierzycieli głosujących, a nie uprawnionych do głosowania. Oznacza to, że w postępowaniu o zatwierdzenie układu zawartego w drodze samodzielnego zbierania istnieje możliwość wystąpienia obstrukcji procesowej po stronie wierzycieli. W związku z tym *ratio legis* uchylenia ust. 1–3 w art. 217 p.r. sprowadza się do zminimalizowania możliwości wystąpienia obstrukcji procesowej po stronie wierzycieli i w konsekwencji zwiększenia szans na przyjęcie układu. Konsekwencją uchylenia przedmiotowych przepisów jest to, że do zawarcia układu w ramach postępowania o zatwierdzeniu układu będzie miał zastosowanie art. 119 p.r.

Art. 219 ust. 1 pkt 3

Dla rozpoznania wniosku o zatwierdzenie układu przez sąd istotną informacją jest

liczba wierzycieli i sumy wierzytelności, co do których oddano ważny głos. W konsekwencji informacja ta powinna być wskazana we wniosku składanym do sądu.

Art. 219 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 2a

Zmiana art. 219 ust. 2 p.r. jest konsekwencją zmiany art. 212 p.r.

Art. 220 pkt 12

Wskazanie w sprawozdaniu nadzorcy układu daty powstania wierzytelności jest zbędne z uwagi na to, że data powstania zobowiązania wobec dłużnika nie jest istotna dla oceny stanu finansowego dłużnika. Istotne w tym zakresie jest jedynie określenie czy wierzytelności przysługujące dłużnikowi są wymagalne, co pozwala na dokonanie ustaleń czy dłużnik może dochodzić roszczeń wobec swoich dłużników.

Art. 220 pkt 16

Zgodnie z projektowaną zmianą plan restrukturyzacyjny, sporządzany jest przez nadzorcę układu przy udziale dłużnika. Zmiana ta jest podyktowana tym, że nikt nie ma takiej wiedzy na temat przedsiębiorstwa dłużnika jak on sam. Należy również podkreślić, że dłużnik jest współtwórcą propozycji układowych (art. 37 ust. 2 pkt 2 p.r.), które w określonym zakresie determinują treść planu restrukturyzacyjnego. W związku z tym współpraca nadzorcy układu z dłużnikiem przy sporządzaniu planu restrukturyzacyjnego jest jak najbardziej wskazana i w konsekwencji może skutkować sporządzeniem pod względem ekonomicznym bardziej racjonalnego planu restrukturyzacyjnego.

Art. 225

Zmiana przepisu sprowadza się do tego, że postanowienie umowy zastrzegające na wypadek obwieszczenia, o którym mowa w art. 226a p.r., zmianę lub rozwiązanie stosunku prawnego, którego stroną jest dłużnik, jest nieważne. Zmiana ma na celu wzmocnienie zasady równego traktowania wierzycieli w postępowaniu o zatwierdzenie układu jeszcze przed złożeniem wniosku o zatwierdzenie układu.

Art. 226a

Zgodnie z projektowanym art. 226a ust 1 p.r. po sporządzeniu spisu wierzytelności, spisu wierzytelności spornych oraz wstępnego planu restrukturyzacyjnego nadzorca układu może obwieścić o ustaleniu dnia układowego. Rozwiązanie to ma na celu

ochronę wierzycieli, aby skutki otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego nie powstały przed sporządzeniem spisu wierzytelności spornych oraz wstępnego planu restrukturyzacyjnego.

Projekt w art. 226a ust. 2 p.r. przewiduje negatywną przesłankę, której wystąpienie skutkuje brakiem obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego. Przy czym w przypadku stwierdzenia zaistnienia okoliczności, o których mowa w ust. 2, nadzorca układu odmawia dokonania obwieszczenia (art. 226a ust. 3 p.r.).

Art. 226b

Ratio legis projektowanej regulacji sprowadza się do ochrony praw dłużnika. W tym celu odmowa dokonania obwieszczenia wymaga uzasadnienia (art. 226b ust. 1 p.r.), a dłużnikowi na odmowę dokonania przysługuje skarga do sądu restrukturyzacyjnego. Przy czym nadzorca układu poucza dłużnika o terminie i sposobie wniesienia skargi (art. 226b ust. 2 p.r.).

W projektowanym art. 226b p.r. również została uregulowana procedura postępowania skargowego na odmowę dokonania obwieszczenia, o którym mowa w projektowanym art. 226a ust. 1 p.r.

Art. 226c

Projektowany przepis określa zakres informacji zwarty w obwieszczeniu, o którym mowa w projektowanym art. 226c ust. 1 p.r.

Art. 226d

Od dnia obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego dłużnik uzyskuje ochronę przed egzekucją oraz przed rozwiązywaniem umów istotnych dla działalności jego przedsiębiorstwa. Tak daleko idące ograniczenia praw wierzycieli wymagają wprowadzenia pewnych ograniczeń dla możliwości swobodnego dysponowania przez dłużnika swoim majątkiem. Z uwagi na powyższe, projektowany przepis przewiduje regulację, że nadzorca układu wykonuje uprawnienia nadzorcy sądowego. Jest to więc niejako przesunięcie w czasie skutków, które obecnie są uregulowane w art. 224 p.r. Jednocześnie jednak z uwagi na to, że art. 224 w ust. 2 p.r. przewiduje inne skutki dotyczące biegu postępowań egzekucyjnych niż zostały przewidziane dla postępowania o zatwierdzenie układu, w którym dokonano obwieszczenia o dniu układowym (art. 226e p.r.), to stosowanie art. 224 p.r. zostało wyłączone.

Art. 226e

Zgodnie z projektowanym przepisem od dnia obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego do dnia prawomocnego umorzenia postępowania w przedmiocie rozpoznania wniosku o zatwierdzenie układu lub zakończenia postępowania o zatwierdzenie układu przepisy art. 256 i art. 312 p.r. stosuje się odpowiednio. Rozwiązanie to zwiększy szanse na osiągnięcie celów postępowania o zatwierdzenie układu przez ograniczenie swobody woli kontrahenta dłużnika w zakresie wykonywania uprawnień kształtujących, skutkujących rozwiązaniem niektórych rodzajów stosunków prawnych z dłużnikiem.

Również w celu zwiększenia szans na osiągnięcie celów postępowania o zatwierdzenie układu projektowany przepis przewiduje wstrzymanie egzekucji na czas prowadzenia negocjacji w celu zawarcia układu i wiąże się z ograniczeniem czasu trwania postępowania do 4 miesięcy (*arg. ex art. 226g ust. 1 p.r.*).

Art. 226f

Zgodnie z projektowanym art. 226f p.r. na wniosek wierzyciela, dłużnika lub nadzorcy układu sąd uchyla skutki dokonania obwieszczenia, o którym mowa w art. 226a ust. 1, jeżeli prowadzą one do pokrzywdzenia wierzycieli lub jeżeli ujawnią się okoliczności, o których mowa w art. 226a ust. 2. Przed wydaniem postanowienia sąd może przesłuchać dłużnika, wierzyciela lub nadzorcę układu. Postanowienie o uchyleniu skutków obwieszczenia obwieszcza się. Celem tego przepisu jest zapobieżenie nadużyciom oraz ochrona wierzycieli.

Art. 226g

Zgodnie z projektowanym art. 226g p.r. jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia zamieszczenia obwieszczenia dłużnik nie złoży do sądu wniosku o zatwierdzenie układu skutki obwieszczenia wygasają z mocy prawa. *Ratio legis* tego rozwiązania sprowadza się do realizacji zasady szybkości postępowania. Orzeczenie sądu ma w tym przypadku charakter deklaratoryjny i następuje na wniosek osoby mającej w tym interes prawny, w tym przede wszystkim wierzyciela lub dłużnika.

Art. 226h

Zgodnie z projektowanym art. 226h p.r. dłużnik w terminie do wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie zatwierdzenia układu lub w ciągu 7 dni od umorzenia

postępowania w przedmiocie rozpoznania wniosku o zatwierdzenie układu, może złożyć uproszczony wniosek o otwarcie postępowania sanacyjnego, o którym mowa w art. 328 p.r., albo uproszczony wniosek o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 334 p.r. Rozwiązanie to pozwoli na podjęcie (termin 7 dni) przez dłużnika szybkiej decyzji o kontynuacji dalszych działań w przedmiocie wyznaczenia dalszego kierunku prowadzenia przedsiębiorstwa. Możliwość skorzystania przez dłużnika z uproszczonego wniosku o otwarcie postępowania sanacyjnego stwarza możliwość skutecznej restrukturyzacji w ramach postępowania sanacyjnego. Natomiast uproszczony wniosek o ogłoszenie upadłości ma przede wszystkim zabezpieczać interesy wierzycieli w przypadku odmowy zatwierdzenia układu.

Art. 256 ust. 2

Dla skuteczności podjętych działań o charakterze restrukturyzacyjnym istotna jest stabilność umów o podstawowym znaczeniu dla prowadzenia przedsiębiorstwa dłużnika. W związku z tym, aby zwiększyć szanse na osiągnięcie celów postępowania restrukturyzacyjnego projektowana zmiana sprowadza się do ograniczenia swobody woli kontrahenta dłużnika w zakresie wykonywania uprawnień kształtujących, skutkujących rozwiązaniem również do stosunków prawnych o podstawowym znaczeniu dla prowadzenia przedsiębiorstwa dłużnika.

Art. 307 ust. 3 i 4

Celem zmiany art. 307 ust. 3 p.r. jest zapewnienie gwarancji procesowych wobec drugiej strony czynności prawnej dokonanej przez upadłego z pokrzywdzeniem wierzycieli. Należy podkreślić, że szybkość postępowania restrukturyzacyjnego nie uzasadnia ograniczenia gwarancji procesowych stron, zwłaszcza gdy weźmie się pod uwagę ciężar gatunkowy skutków jakie wiążą się z orzeczeniami dotyczącymi bezskuteczności. Proponowana zmiana jest analogiczna ze zmianą art. 134 ust 1a p.u., co w konsekwencji pozwoli na zachowanie spójności aksjologicznej oraz systemowej w tym zakresie. Zmiana ust. 4 jest konsekwencją zmiany ust. 3.

Art. 323 ust. 1

Składniki mienia, o których mowa w art. 307 ust. 1 p.r., są to składniki, które nie należą do majątku dłużnika. Jednakże wchodzi one w skład masy sanacyjnej z uwagi na to, że czynność prawna, na podstawie której te składniki przestały należeć do majątku dłużnika, jest bezskuteczna wobec masy sanacyjnej. Oznacza to, że zarządca ma prawo

dysponować tymi składnikami, w tym również ma prawo dokonać ich sprzedaży. Obecne brzmienie art. 323 ust. 1, który stanowi, że składniki mienia należące do dłużnika i wchodzące w skład masy sanacyjnej mogą zostać zbyte przez zarządcę, może budzić w tym zakresie wątpliwości. Wątpliwości te usuwa projektowana zmiana art. 323 ust. 1 p.r.

Art. 6. Zmiana dotycząca ustawy z dnia 26 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw

Zmiana polega na przedłużeniu dokonywania przez sąd rejestrowy po dniu 30 czerwca 2021 r. wpisów do rejestru dłużników niewypłacalnych w przypadku otrzymania odpisu postanowienia sądu upadłościowego wydanego w sprawie wszczętej przed 1 lipca 2021 r., który stanowiłby podstawę wpisu do rejestru dłużników niewypłacalnych danych na podstawie art. 55 pkt 1–2 i 4.

Stosownie do art. 28 ustawy o KRZ w sprawach, w których przed dniem wejścia w życie tej ustawy (tj. 1 lipca 2021 r.) wpłynął wniosek o ogłoszenie upadłości, wniosek o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego, wniosek o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego, wniosek restrukturyzacyjny, wniosek o stwierdzenie wykonania, zmianę albo uchylenie układu lub wniosek o orzeczenie zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 p.u., stosuje się przepisy dotychczasowe. Oznacza to, że w tej kategorii spraw po dniu 30 czerwca 2021 r. sądy rejestrowe nadal będą otrzymywały odpisy postanowień stanowiących podstawę wpisu do rejestrów dłużników niewypłacalnych (np. art. 376 ust. 4 p.u.). Tymczasem stosownie do art. 1 pkt 30 w zw. z art. 55 pkt 4 ustawy z dnia 26 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw, przepisy art. 55–57 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 112), stanowiące podstawę prawną do dokonywania przez sąd rejestrowy wpisów do rejestru dłużników niewypłacalnych, zostaną uchylone z dniem 1 lipca 2021 r., z czego wynika planowane całkowite zakończenie dokonywania wpisów w rejestrze dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego.

W sprawach, o których mowa w art. 28 ustawy o KRZ, nie będzie również możliwości wpisu informacji do Krajowego Rejestru Zadłużonych. Mimo że Rejestr ten od dnia 1 lipca 2021 r. miał przejąć funkcje rejestru dłużników niewypłacalnych, to zgodnie z art. 27 w zw. z art. 30 ustawy o KRZ nie będą w nim ujawniane informacje o sprawach,

w których wniosek o ogłoszenie upadłości, wniosek o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego, wniosek o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego, wniosek restrukturyzacyjny, wniosek o stwierdzenie wykonania, zmianę albo uchylene układu lub wniosek o orzeczenie zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 p.u., wpłynął przed dniem wejścia w życie tej ustawy, tj. 1 lipca 2021 r. Jednym z założeń przyjętych przy opracowywaniu regulacji dotyczących Krajowego Rejestru Zadłużonych było bowiem ujawnianie w tym rejestrze danych wytwarzanych w postępowaniach toczących się z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego opracowywanego w ramach projektu KRZ. System taki ma zostać oddany do użytku dopiero w dniu 1 lipca 2021 r. Korekta takiego założenia nie wydaje się celowa, gdyż skutkowałaby koniecznością poniesienia nakładów na rozbudowę systemu teleinformatycznego o nowe funkcjonalności (przewidujące ręczne zasilanie go danymi wprowadzanymi z akt prowadzonych w postaci papierowej), które byłyby wykorzystywane jedynie przez okres niezbędny do zakończenia postępowań wszczętych przed dniem 1 lipca 2021 r.

Wobec powyższego konieczne jest wprowadzenie regulacji umożliwiającej sądom rejestrowym dalsze dokonywanie po dniu 30 czerwca 2021 r. wpisów do rejestru dłużników niewypłacalnych w przypadku otrzymania wyżej wymienionych postanowień wydanych w sprawach wszczętych przed 1 lipca 2021 r.

III. Przepisy przejściowe

Art. 7

Zgodnie z projektowanym art. 7 w sprawach wszczętych przed wejściem w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 8

Zgodnie z art. 27 ustawy o KRZ w Rejestrze nie ujawnia się informacji o sprawach, w których wniosek o ogłoszenie upadłości, wniosek o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego, wniosek o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego, wniosek restrukturyzacyjny, wniosek o stwierdzenie wykonania, zmianę albo uchylene układu lub wniosek o orzeczenie zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy – Prawo upadłościowe, wpłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Natomiast w sprawach, w których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wpłynął wniosek o ogłoszenie upadłości,

wniosek o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego, wniosek o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego, wniosek restrukturyzacyjny, wniosek o stwierdzenie wykonania, zmianę albo uchylenie układu lub wniosek o orzeczenie zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy – Prawo upadłościowe, stosuje się przepisy dotychczasowe. W celu zachowania spójności w tym zakresie, konieczne jest zachowanie dotychczasowego trybu dokonywania obwieszczeń, o których mowa w ustawie, czyli w Monitorze Sądowym i Gospodarczym w sprawach wszczętych przed wejściem w życie ustawy o KRZ.

W ust. 2 uregulowano, że jeżeli ustawa przewiduje, że pisma lub dokumenty składa się albo można złożyć w postaci elektronicznej, w postępowaniach wszczętych przed dniem utworzenia Krajowego Rejestru Zadłużonych pisma lub dokumenty składa się w postaci papierowej.

Art. 9

Zgodnie z projektowanym art. 9 w sprawach wszczętych przed wejściem w życie niniejszej ustawy w zakresie prowadzenia akt przez doradcę restrukturyzacyjnego stosuje się przepisy dotychczasowe. Przy czym, jeżeli akta te obejmują sprawy zakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, to akta te nie podlegają przetworzeniu na akta prowadzone w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

Art. 10

Zgodnie z projektowanym art. 10 do danych o sprawach, w których wniosek o ogłoszenie upadłości, wniosek o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego, wniosek o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego, wniosek restrukturyzacyjny, wniosek o stwierdzenie wykonania, zmianę albo uchylenie układu lub wniosek o orzeczenie zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy – Prawo upadłościowe, wpłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisu art. 17 ust. 3c ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 242 i 2320) nie stosuje się. Jest to konsekwencją tego, że zgodnie z art. 27 ustawy o KRZ dane te nie będą ujawniane w Rejestrze.

IV. Termin wejścia w życie ustawy

Zgodnie z projektowanym art. 11 ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2021 r. Termin ten jest skorelowany z terminem wejścia w życie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji w trybie określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), a także mając na uwadze § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy – o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Dr Anna Dalkowska – Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Dr Przemysław Wołowski, Główny Specjalista – Referendarz Sądowy, Wydział Prawa Rejestrów – Departament Legislacyjny Prawa Cywilnego tel. 22 39 76 585; adres e-mail: Przemyslaw.Wolowski@ms.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 13.01.2021 r.</p> <p>Źródło: Inicjatywa własna</p> <p>Nr w Wykazie prac UC29</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zmiana ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz. U. z 2019 r. poz. 55, 912, 1214 i 1802 oraz z 2020 r. poz. 1747)

W dniu 30 sierpnia 2019 r. została uchwalona ustawa o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1802, z późn. zm.). Głównym celem wyżej wymienionej ustawy jest usprawnienie postępowania upadłościowego wobec osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej (tzw. upadłość konsumencka). Przedmiotowe usprawnienie ma być zrealizowane przez m.in.:

- wprowadzenie możliwości ogłoszenia upadłości w uproszczonej procedurze bez wyznaczania sędziego-komisarza,
- wprowadzenie możliwości zawierania przez dłużników układów z wierzycielami z ograniczonym do minimum udziałem sądu, pod kierunkiem licencjonowanego doradcy restrukturyzacyjnego, który będzie jednocześnie czuwał nad wykonaniem tak zawartego układu,
- rezygnację z konieczności badania przez sąd, na etapie ogłaszania upadłości, zawinienia dłużnika w doprowadzeniu lub pogłębieniu stanu niewypłacalności,
- wprowadzenie możliwości zaproponowania szybkiej sprzedaży całego, podlegającego egzekucji majątku w trybie przygotowanej likwidacji (tzw. pre-pack),

Dopełnieniem nowych regulacji jest wprowadzenie rozwiązania, zgodnie z którym umorzenie zobowiązań bez planu spłat będzie miało charakter warunkowy we wszystkich tych przypadkach, gdy niezdolność do dokonywania jakichkolwiek spłat w ramach planu spłaty wierzycieli będzie wynikała z osobistej sytuacji upadłego, która będzie miała trwały charakter. Dane rozwiązanie ma zapobiegać zbyt pochopnemu umarzaniu zobowiązań bez jakichkolwiek spłat na rzecz wierzycieli, a tym samym skłaniać dłużników do podjęcia się wykonania planu spłat, który co do zasady ma trwać maksymalnie 3 lata (w opcji upadłościowej) i 5 lat (przy zawarciu układu z wierzycielami). Ponadto ustawa ta wprowadziła nowy model zgłoszenia wierzytelności, które powinny być składane bezpośrednio doradcy restrukturyzacyjnemu pełniącemu funkcję syndyka.

Zauważono, że powyższe rozwiązania przyjęte przez ustawodawcę nie korespondują z rozwiązaniami przyjętymi w ustawie z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych, dalej jako „ustawa o KRZ”, która wchodzi w życie 1 lipca 2021 r.

Potrzeba zmiany ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1228, z późn. zm.), dalej jako „p.u.”

Ze względu między innymi na pojawiające się w praktyce wątpliwości co do poprawności stosowania niektórych przepisów dostrzeżono potrzebę wprowadzenia zmian w ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe oraz ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2020 r. poz. 814 i 1298).

Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1469, z późn. zm.), wprowadziła nowe regulacje w zakresie instytucji zażalenia, w szczególności zażalenia poziomie. Jak wynika z uzasadnienia do przedmiotowej ustawy „Celem postępowania zażaleniowego jest poddanie kontroli rozstrzygnięcia sądu w kwestii incydentalnej, ważnej, ale nie rozstrzygającej dla procesu cywilnego.”. Nie ulega wątpliwości, że taka koncepcja zażalenia nie jest spójna z koncepcją zażalenia przyjętą w ramach procedury restrukturyzacyjnej, w której zażalenie jest instytucją jednolitą, które również przysługuje na rozstrzygnięcia co do istoty sprawy. Z uwagi na to, że zasadą jest, iż w sprawach nieuregulowanych w postępowaniu restrukturyzacyjnym stosuje się odpowiednio przepisy księgi pierwszej części pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego w praktyce powstały wątpliwości, które postanowienia mogą być rozpoznawane na płaszczyźnie zażeń

poziomych. Oznacza to, że na postanowienie w tym samym przedmiocie w danym sądzie jest przyjęta praktyka zażalenia poziomego, a w innym sądzie praktyka skierowania zażalenia do II instancji. Nie ulega wątpliwości, że jest to niepożądane zjawisko, które należy wyeliminować i w konsekwencji w prawie restrukturyzacyjnym uregulować kwestie zażaleń, które rozpoznaje sąd II instancji.

Celem zwiększenia transparentności postępowania, zwiększenia bezpieczeństwa obrotu gospodarczego i maksymalnego zaspokojenia roszczeń wierzycieli w ramach procedury przygotowanej likwidacji, jest zasadne uszczegółowienie regulacji związanej z wymogami formalnymi, które musi spełniać wniosek o zatwierdzenie warunków przetargu oraz regulacji odnoszącej się do czynności sądowych wykonywanych po złożeniu przedmiotowego wniosku.

Dotychczasowe przepisy regulujące przygotowaną likwidację przewidują tylko jedną formę wadium, tj. w pieniądzu. W praktyce rozszerzenie form zabezpieczenia wśród potencjalnych nabywców uatrakcyjni instytucje przygotowanej likwidacji, co w konsekwencji powinno mieć przełożenie na efektywność postępowania upadłościowego.

Wprowadzone ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw nowe rozwiązania polegające na przyznaniu referendarzowi sądowemu możliwości autokontroli wydanego wcześniej rozstrzygnięcia na skutek wniesionej skargi winny zostać przeniesione również do skargi na postanowienie sędziego – komisarza w osobie referendarza sądowego, czemu służyć mają rozwiązania wyrażone w art. 151 ust. 1c–1e. Niewątpliwie przyczynią się one do szybszego wyeliminowania oczywiście błędnych rozstrzygnięć.

Obecne brzmienie art. 491³⁸ może budzić wątpliwości interpretacyjne, czy w zakresie nieuregulowanym w tytule „Postępowanie o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli przez osobę fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej” do postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli mają odpowiednie zastosowanie przepisy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2020 r. poz. 814 i 1298) dotyczące przyspieszonego postępowania układowego. Ponadto na gruncie obecnych przepisów powstaje wątpliwość czy w postępowaniu o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli działa organ postępowania, którym jest sędzia-komisarz. W przyspieszonym postępowaniu układowym występuje sędzia-komisarz. Mogłoby to sugerować, że powinien on występować również w postępowaniu o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli. To jednak jest niespójne z rozwiązaniami dotyczącymi upadłości osób fizycznych, które nie prowadzą działalności gospodarczej.

Potrzeba zmiany ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne

W związku z wprowadzanymi zmianami w ustawie – Prawo upadłościowe oraz ustawie o Krajowym Rejestrze Zadłużonych niezbędne jest wprowadzenie podobnych modyfikacji do ustawy – Prawo restrukturyzacyjne. Konieczne jest zachowanie spójności przepisów regulujących kwestie związane z szeroko rozumianymi sprawami upadłościowymi

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W zakresie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych przewiduje się następujące zmiany

Wśród głównych celów ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych należy wymienić:

- zapewnienie wierzycielom bieżącego dostępu do akt postępowań restrukturyzacyjnych oraz upadłościowych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego (przez Internet),
- ujawnienie w Rejestrze szerokiego zakresu danych dotyczących toczącego się postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego w celu zwiększenia transparentności tych postępowań,
- zwiększenie bezpieczeństwa obrotu gospodarczego,
- usprawnienie nadzoru wierzycieli i sędziego-komisarza nad nadzorcą sądowym, zarządcą, syndykiem,
- przyspieszenie i usprawnienie postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych oraz zwiększenie ich efektywności,
- zwiększenie stopnia zaspokajania wierzycieli w postępowaniach upadłościowych,
- wprowadzenie i wykorzystanie nowych technologii w prowadzeniu postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych,
- wykonanie obowiązku nałożonego w art. 24 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/848 w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, s. 19), zgodnie z którym państwa członkowskie ustanawiają i prowadzą na swoim terytorium co najmniej jeden rejestr, w którym ogłasza się informacje o postępowaniach upadłościowych („rejestry upadłości”). Rejestr, zgodnie z art. 92 pkt b) rozporządzenia powinien zacząć funkcjonować od dnia 26 czerwca 2018 r.

Mając na uwadze powyższe, proponuje się wprowadzenie regulacji, których podstawowym celem jest dostosowanie rozwiązań przyjętych w ustawie o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw do rozwiązań przyjętych w ustawie o KRZ. Dostosowanie to będzie się sprowadzało do umożliwienia realizacji celów ustawy o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw za pośrednictwem rozwiązań teleinformatycznych przyjętych w ustawie o KRZ. Innymi słowy projekt ustawy ma na celu zapewnienie spójności

między wyżej wymienionymi ustawami, tak aby możliwa była obsługa postępowania upadłościowego wobec osób fizycznych w szczególności nieprowadzących działalności gospodarczej za pomocą systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, w którym tworzy się i przetwarza akta sprawy.

Projektowana ustawa wprowadza znaczną liczbę zmian przepisów w ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe oraz ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne .

W zakresie ustawy Prawo upadłościowe przewiduje się następujące zmiany

Zgodnie z projektowanym przepisem art. 33 ust. 1a p.u. również w ramach postępowania zabezpieczającego odchodzi się od przyjętego w Kodeksie postępowania cywilnego zażalenia poziomego na postanowienie w przedmiocie zabezpieczenia. Przewiduje się doprecyzowanie przepisów w zakresie zażaleń, przez precyzyjne wskazanie, w których przypadkach zażalenia rozpatruje sąd II instancji, a w których ten sąd restrukturyzacyjny w innym składzie.

Proponowana zmiana art. 38 ust. 1 rozciągnie obowiązek złożenia do akt postępowania dokumentu potwierdzającego zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z pełnieniem funkcji również na podmiot pełniący funkcję tymczasowego nadzorca sądowego.

Projektuje się również zmiany rozszerzające w zakresie formy wnoszonego wadium. Dotychczasowe przepisy regulujące przygotowaną likwidację przewidują tylko jedną formę wadium, tj. w pieniądzu. Projektowany przepis rozszerza katalog form zabezpieczenia w ramach wnoszonego wadium, a mianowicie: w pieniądzu, poręczeniach bankowych lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, z tym że poręczenie kasy jest zawsze poręczeniem pieniężnym; gwarancjach bankowych; gwarancjach ubezpieczeniowych. W praktyce rozszerzenie form zabezpieczenia wśród potencjalnych nabywców uatrakcyjni instytucje przygotowanej likwidacji, co w konsekwencji powinno mieć przełożenie na efektywność postępowania upadłościowego. Przedmiotowe zmiany wpłyną również pozytywnie na transparentność postępowania upadłościowego.

Projekt zakłada wprowadzenie nowego rozwiązania polegającego na możliwości autokontroli wydanego wcześniej rozstrzygnięcia na skutek wniesionej skargi na postanowienie sędziego-komisarza w osobie referendarza sądowego (art. 151 ust. 1c–1e). Od orzeczenia wydanego w trybie samokontroli przysługiwać będzie skarga na ogólnych zasadach, jednak w przypadku zaskarżenia tego ponownego orzeczenia nie będzie już możliwości kolejnego rozstrzygnięcia przez referendarza.

Projekt wprowadza wiele zmian doprecyzowujących i porządkujących. Zmiana art. 491³⁸ ma na celu doprecyzowanie, że regulacje zawarte w tytule „Postępowanie o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli przez osobę fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej” mają również zastosowanie do postępowania w przedmiocie rozpoznania tego wniosku. W konsekwencji dla uniknięcia wszelkich wątpliwości zasadne jest jednoznaczne wskazanie, że w tym postępowaniu organ jakim jest sędzia-komisarz nie występuje.

W zakresie ustawy Prawo restrukturyzacyjne przewiduje się następujące zmiany

Celem projektowanych zmian jest zwiększenie transparentności postępowania restrukturyzacyjnego oraz zachowanie spójności przepisów regulujących kwestie związane z szeroko rozumianymi sprawami upadłościowymi. Podobnie do zmian w ustawie Prawo upadłościowe proponuje się modyfikację procedury restrukturyzacyjnej w zakresie zażaleń na postanowienia sądu restrukturyzacyjnego.

Pozostałe zmiany sprowadzają się do zmian o charakterze technicznym i porządkującym. Co do zasady zmiany te, wynikają z rozwiązań technicznych wykorzystanych w ramach budowy Krajowego Rejestru Zadłużonych i systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. Ich celem jest zapewnienie koherencji między rozwiązaniami technicznymi a przepisami prawa.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z uwagi na szczegółowy charakter ustawy, odstąpiono od prowadzenia analizy prawnoporównawczej w innych krajach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej, które stały się niewypłacalne	7781 – liczba upadłości konsumenckich w 2019 r.	Sap Netweaver Portal – dane ze sprawozdania statystycznego MS-S20UN	Usprawnienie oraz zapewnienie większej transparentności postępowania upadłościowego
Podmioty występujące w sprawach upadłościowych i restrukturyzacyjnych	40 836 – liczba spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych w 2019 r.	Ministerstwo Sprawiedliwości Sprawozdanie – MS-S20UN	Usprawnienie oraz zapewnienie większej transparentności postępowania upadłościowego
Sądy Rejonowe rozpatrujące sprawy	30	Ministerstwo	Doprecyzowanie regulacji dot. postępowania upadłościowego

upadłościowe		Sprawiedliwości	w szczególności w zakresie wykorzystania systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe
Doradcy Restrukturyzacyjni wykonujący zawód	1388 – liczba aktywnych licencji wg stanu na dzień 25.02.2020 r.	Ministerstwo Sprawiedliwości	Doprecyzowanie regulacji dot. postępowania upadłościowego w szczególności w zakresie wykorzystania systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe
Komornicy	1711	Krajowa Rada Komornicza	Otrzymywanie odpisu skargi na czynności komornika wykonywane w toku postępowania upadłościowego za pomocą systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe
Referendarze sądowi	2669	Ministerstwo Sprawiedliwości	Na skutek wniesionej skargi możliwość autokontroli wydanego wcześniej rozstrzygnięcia

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości. Zgodnie z wymogiem art. 5 tej ustawy oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), z chwilą skierowania projektu do uzgodnień, projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny oraz na stronach internetowych Ministerstwa Sprawiedliwości w zakładce „Projekty aktów prawnych”.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2020 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
Saldo ogółem													
budżet państwa													

Źródła finansowania	
	Projektowane regulacje nie wpłyną na sektor finansów publicznych. Przedmiotowa ustawa w ujęciu finansowym nie wpływa na funkcjonujące systemy teleinformatyczne, w tym na system Krajowego Rejestru Zadłużonych, który obecnie jest na etapie projektowo-wykonawczym.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie

								(0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2020 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele, gospodarstwa domowe, osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	<p>Projektowane rozwiązania polegające między innymi na szerokim zastosowaniu systemu teleinformatycznego mogą wpłynąć korzystnie na bezpieczeństwo obrotu gospodarczego, skutkując zwiększeniem transparentności postępowania upadłościowego.</p> <p>Przedmiotowe regulacje mają na celu m.in. stworzenie lepszych warunków do wychodzenia podmiotów gospodarczych z trudnej sytuacji gospodarczej, w tym wprowadzenie skutecznych instrumentów pozwalających na przeprowadzenie restrukturyzacji przedsiębiorstwa dłużnika i zapobieżenie jego likwidacji, a w konsekwencji zachowanie miejsc pracy oraz co do zasady możliwości nieprzerwanego realizowania kontraktów.</p> <p>Zwiększenie efektywności funkcjonowania sądów restrukturyzacyjnych i upadłościowych oraz usprawnienie postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego planuje się osiągnąć dzięki:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wdrożeniu nowoczesnych rozwiązań teleinformatycznych w zakresie komunikacji między uczestnikami postępowań, – wsparciu pracy merytorycznej właściwych jednostek organizacyjnych sądownictwa powszechnego, w tym scentralizowaniu dostępu do informacji o procesach restrukturyzacyjnych i upadłościowych. 						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	jw.						
	rodzina, obywatele, gospodarstwa domowe, osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Usprawnienie oraz zapewnienie większej transparentności postępowania upadłościowego.						
Niemierzalne	Nie dotyczy.							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana zmiana wpłynie na podmioty uczestniczące bezpośrednio lub pośrednio w postępowaniu upadłościowym. Zasadniczym celem ustawy jest usprawnienie oraz zapewnienie większej transparentności przedmiotowego postępowania.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu	
☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
<p>Komentarz:</p> <p>Poszerzenie zakresu informacji ujawnianych w Rejestrze zwiększy bezpieczeństwo obrotu gospodarczego oraz wzmocni zasadę jawności postępowania upadłościowego przez zwiększenie transparentności, w szczególności w zakresie statusu prawnego podmiotu, który skorzysta z instytucji oddłużenia w ramach warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli czy postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli.</p> <p>W konsekwencji wejścia w życie projektowanych przepisów jedynym narzędziem do składania pism i dokumentów w postępowaniach upadłościowych wobec osób fizycznych w szczególności nieprowadzących działalności gospodarczej będzie system teleinformatyczny obsługujący postępowanie sądowe, który został stworzony w oparciu o przepisy ustawy o KRZ. Wyłączność zastosowania systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe pozwoli na pełną realizację tworzenia i przetwarzania elektronicznych akt sądowych.</p> <p>Zgodnie z projektowanymi regulacjami w postępowaniu upadłościowym pisma procesowe oraz dokumenty będą wnoszone wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe z wykorzystaniem udostępnianych w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe formularzy elektronicznych. W 2019 r. odnotowano 7781 upadłości konsumenckich. Zakładając, że w każdej sprawie jest tworzone ok. 10 różnego rodzaju dokumentów, to w wyniku wejścia w życie proponowanych rozwiązań elektronicznej obsługa obejmie ok. 77 tys. dokumentów powstających w sprawach dot. upadłości konsumenckiej.</p>	
9. Wpływ na rynek pracy	
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu na pozostałe obszary.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Planuje się wejście w życie ustawy z dniem 1 lipca 2021 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Biorąc pod uwagę, że projektowane zmiany silnie korespondują z wprowadzaniem systemem teleinformatycznym obsługującym Krajowy Rejestr Zadłużonych, proponuje się, aby efekty wejścia w życie projektowanej ustawy zostały przedstawione w zasadniczej ewaluacji ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	

Warszawa, 20 października 2020 r.

Raport z konsultacji publicznych

W ramach opinii i konsultacji publicznych projekt został skierowany do Biura Informacji Kredytowej, Stowarzyszenia Sędziów Polskich „Iustitia”, Stowarzyszenia Sędziów „Themis”, Fundacji Polskie Towarzystwo Prawnicze Opus Iuris, Stowarzyszenia Sędziów Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych, Krajowej Izby Doradców Restrukturyzacyjnych, Stowarzyszenia Syndyków Polskich, Stowarzyszenia Praktyków Restrukturyzacji, Instytutu Allerhanda w Krakowie, Instytutu Prawa Upadłościowego i Restrukturyzacyjnego Uczelni Łazarskiego, Naczelnej Rady Adwokackiej, Krajowej Izby Radców Prawnych, Krajowej Rady Notarialnej, Krajowej Rady Komorniczej, Związku Banków Polskich, Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Asystentów Sędziów, Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych, Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych Rzeczypospolitej Polskiej, organizacji Pracodawców RP, Business Center Club, Krajowej Izby Gospodarczej, Związku Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Związku Rzemiosła Polskiego, Porozumienia Samorządów Zawodowych i Stowarzyszeń Prawniczych, Związku Przedsiębiorców i Pracodawców, Polskiej Rady Biznesu, Poczty Polskiej S.A., Federacji Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”, Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Krajowego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Ad Rem”, Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Polskiego Związku Instytucji Pożyczkowych, Komisji Nadzoru Finansowego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Prokuraturii Generalnej, Sądowi Najwyższemu, Krajowej Radzie Sądownictwa, Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, Nacelnemu Sądowi Administracyjnemu, Prokuratorowi Krajowemu, i sądom apelacyjnym.

Termin przedstawienia stanowiska lub opinii określono do dnia 23 czerwca 2020 roku.

Poczta Polska S.A. postulowała o umożliwienie uczestnikom postępowania wnoszenia pism w „tradycyjnej” papierowej formie.

Przedmiotem projektowanej zmiany ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych nie jest problematyka korespondencji pomiędzy sądem a uczestnikami postępowania. Ustawa o Krajowym Rejestrze Zadłużonych wprowadza ogólną zasadę w myśl której w postępowaniu upadłościowym oraz restrukturyzacyjnym, pisma oraz postanowienia doręcza się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. Celem przedmiotowego rozwiązania jest usprawnienie i przyspieszenie postępowań oraz zwiększenie ich efektywności.

Wprowadzenie doręczeń elektronicznych jest regulacją tylko o charakterze technicznym. Przy czym z uwagi na to, że ustawa od powyższej zasady przewiduje wyjątki (m.in. doręczenia elektronicznego nie stosuje się do pierwszego doręczenia dokonywanego dla osoby fizycznej, osoby prawnej oraz jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, która nie wniosła w sprawie żadnego pisma), należy uznać, że wprowadzenie do postępowań upadłościowych oraz restrukturyzacyjnych przedmiotowej regulacji nie narusza prawa do sądu w rozumieniu art. 45 ust 1 Konstytucji RP. Zapewnienie dostępu do sądu sprowadza się do umożliwienia uruchomienia (wszczęcia) postępowania przed sądem (np. wyr. TK z 9.6.1998 r., K 28/97, OTK 1998, Nr 4, poz. 50). Nie jest istotne, czy uruchomienie to następuje przez wniesienie pozwu, względnie wniosku, jako pism tradycyjnie inicjujących postępowanie sądowe w sprawach cywilnych, czy też w drodze środka kwestionującego decyzję podjętą w postępowaniu pozasądowym (np. wyr. TK z 13.1.2015 r., SK 34/12, OTK-A 2015, Nr 1, poz. 1). Określenie sposobu, w jakim dochodzi do wszczęcia postępowania, należy do ustawodawcy, na którym spoczywa ciężar unormowania postępowania przed sądami (por. P. Grzegorzczak [w:] *Konstytucja RP. Tom II. Komentarz do art. 87–243*, red. M. Safjan, L. Bosek, Legalis 2016, kom do art. 176 ust. 2).

Prezes Sądu Apelacyjnego w Szczecinie wniósł uwagę, do projektowanego art. 37 p.u. *in fine*. W ocenie Prezesa Sądu Apelacyjnego w Szczecinie odstępstwo w postępowaniu zabezpieczającym od zażalenia w trybie poziomym i – co należy domniemywać – przekazanie zażalenia do właściwości sądów okręgowych, może uczynić ten etap postępowania niewydolnym i długotrwałym. Dotychczasowe doświadczenia wskazują, że etap związany z przekazywaniem środków zaskarżenia do właściwego miejscowo sądu okręgowego cechuje się – pomimo założonych terminów instrukcyjnych – systemową przewlekłością.

Zdaniem projektodawcy za odejściem w prawie upadłościowym od przyjętego w Kodeksie postępowania cywilnego zażalenia poziomego na postanowienie w przedmiocie zabezpieczenia „przemawiają” następujące argumenty. Wniosek o zabezpieczenie w postępowaniu upadłościowym w pierwszej instancji jest rozpatrywany w składzie trzyosobowym. Zażalenie na postanowienie w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia jest również rozpatrywane przez trzech sędziów zawodowych. Należy mieć na uwadze, że sędzia, który brał udział przy wydawaniu zaskarżonego orzeczenia jest wyłączony od orzekania w drugiej instancji. Sytuacja ta w mniejszych sądach upadłościowych będzie rodziła konieczność pozyskiwania do rozpatrzenia zażalenia sędziów z innych wydziałów, nie specjalizujących się w sprawach upadłościowych. Sprawy upadłościowe są sprawami specyficznymi, do których rozpatrywania zostały powołane sądy upadłościowe. Jak wskazuje się w doktrynie celem zabezpieczenia w postępowaniu upadłościowym jest zapewnienie wszystkim wierzycielom maksymalnego zaspokojenia. Zastosowanie środków zabezpieczenia tu ma zatem bardziej powszechny i uciążliwy charakter dla dłużnika niż w postępowaniu cywilnym. Powyższe powoduje konieczność zapewniania, aby sprawy, których przedmiotem jest materia prawa upadłościowego były rozpatrywane przez wyspecjalizowanych do tego orzeczników.

Ponadto w tym miejscu należy podkreślić, że zgodnie celami ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych *remedium* na przewlekłość postępowań upadłościowych oraz restrukturyzacyjnych ma być system teleinformatyczny obsługujący postępowanie sądowe w którym tworzy się i przetwarza akta sprawy. System ten będzie wykorzystywany również na etapie postępowania odwoławczego nie zależnie od instancji przed którą toczy się postępowanie.

Biuro Informacji Kredytowej wniosło o zmianę przepisów umożliwiających dostęp do danych gromadzonych w Krajowym Rejestrze Zadłużonych instytucjom utworzonych na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego bezpośrednio w trybie teletransmisji. W tym celu zaproponowało zmianę do art. 105 ust. 4 Prawa bankowego.

Należy podkreślić, że przedmiotem zmian w projektowanej ustawie nie jest ustawa – Prawo bankowe. Poza tym w ocenie Projektodawcy do dokonania kompleksowej i aktualnej oceny zdolności kredytowej na podstawie kompletnych informacji o osobie ubiegającej się o kredyt wystarczający jest dostęp do danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Zadłużonych na podstawie art. 4 ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych. Zgodnie z tym przepisem Rejestr jest jawny. Każdy ma prawo zapoznać się z danymi ujawnionymi w Rejestrze oraz danymi objętymi treścią obwieszczeń za pośrednictwem sieci Internet. Przepis ten wyraża zasadę jawności Rejestru w ujęciu formalnym, czyli ustawa nie wymaga np. wykazania interesu prawnego w celu zapoznania się z informacjami zgromadzonymi w Rejestrze.

Związek Banków Polskich (ZBP) zwrócił się z uprzejmą prośbą o rozważenie uwzględnienia w projektowanej regulacji dostępu do danych gromadzonych w Krajowym Rejestrze Zadłużonych instytucjom utworzonych na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego poprzez zmianę tego przepisu. Ponadto ZBP wniósł o wprowadzenie zakazu używania przez podmioty prywatnoprawne wyrazu „krajowy” w zakresie prowadzonej przez nie działalności polegającej na udostępnianiu informacji finansowych.

Odpowiadając na przedmiotowe postulaty to należy podkreślić, że przedmiotem zmian w projektowanej ustawie nie jest ustawa – Prawo bankowe oraz, że wprowadzenie zakazu używania przez podmioty prywatnoprawne wyrazu „krajowy” w zakresie prowadzonej przez nie działalności polegającej na udostępnianiu informacji finansowych nie mieści się w zakresie przedmiotowym ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych jak również projektowanej ustawy.

Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce wniósł o dostęp automatyczny w trybie teletransmisji (np. przy wykorzystaniu technologii API) do danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Zadłużonych. W ocenie Projektodawcy nie ma takiej potrzeby. Wystarczającym gwarantem realizacji zasady bezpieczeństwa obrotu prawnego jest zasada jawności w ujęciu formalnym wyrażona w art. 4 ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych.

Polski Związek Instytucji Pożyczkowych poddał wątpliwości daleko idącą liberalizację procedury upadłościowej, której celem jest minimalizacja udziału sądu, zastąpionego niejako przez licencjonowanego doradcę restrukturyzacyjnego.

W tym miejscu należy podkreślić, że przedmiotem konsultowanego projektu ustawy nie jest zastąpienie czynności sądowych przez licencjonowanego doradcę restrukturyzacyjnego, gdyż kwestia ta była przedmiotem ustawy o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r. poz. 1802).

Podmiot ten zwrócił uwagę na konieczność ustawowego udostępnienia bezpiecznego i sprawnego API dla podmiotów świadczących usługi masowe, którym informacje zawarte w Krajowym Rejestrze Zadłużonych pomogą dokonywać jeszcze lepszej oceny zdolności kredytowej konsumenta.

W ocenie Projektodawcy do dokonania kompleksowej i aktualnej oceny zdolności kredytowej na podstawie kompletnych informacji o osobie ubiegającej się o kredyt/pożyczkę wystarczający jest dostęp do danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Zadłużonych na podstawie art. 4 ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych. Zgodnie z tym przepisem Rejestr jest jawny. Każdy ma prawo zapoznać się z danymi ujawnionymi w Rejestrze oraz danymi objętymi treścią obwieszczeń za pośrednictwem sieci Internet. Przepis ten wyraża zasadę jawności w ujęciu formalnym, czyli ustawa nie wymaga np. wykazania interesu prawnego w celu zapoznania się z informacjami zgromadzonymi w Rejestrze.

Polski Związek Instytucji Pożyczkowych poddał pod rozwagę również możliwość wprowadzenia ograniczenia zakresu danych o wierzycielach, które podlegać będą ujawnieniu w Krajowym Rejestrze Zadłużonych.

W tym miejscu należy podkreślić, że zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych w Rejestrze ujawnia się informacje o:

1) osobach fizycznych, osobach prawnych oraz jednostkach organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną - wobec których są albo były prowadzone postępowania:

a) restrukturyzacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2017 r. poz. 1508, z 2018 r. poz. 149, 398, 1544 i 1629 oraz z 2019 r. poz. 55),

b) upadłościowe lub wtórne postępowania upadłościowe,

c) zakończone prawomocnym orzeczeniem zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2017 r. poz. 2344, z późn. zm.),

d) w przedmiocie uznania orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego;

2) wspólnikach osobowych spółek handlowych, którzy ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem, jeżeli ogłoszono upadłość spółki, wszczęto wtórne postępowanie upadłościowe wobec spółki lub oddalono wniosek o ogłoszenie upadłości spółki na podstawie art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe;

3) osobach fizycznych, osobach prawnych oraz jednostkach organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną - wobec których umorzono postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komornika sądowego, zwanego dalej „komornikiem”, lub sąd z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych, albo umorzono postępowanie egzekucyjne prowadzone przez naczelnika urzędu skarbowego albo dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z uwagi na fakt, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne;

4) osobach fizycznych, wobec których toczy się egzekucja świadczeń alimentacyjnych oraz egzekucja należności budżetu państwa powstałych z tytułu świadczeń wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, a które zalegają ze spełnieniem tych świadczeń za okres dłuższy niż 3 miesiące.

Kolejna uwaga sprowadzała się do zmiany nazwy Rejestru na bardziej neutralną, jak np. Krajowy Rejestr Upadłości i Restrukturyzacji, względnie – Krajowy Rejestr Upadłości, Restrukturyzacji i Egzekucji. Celem takiej zmiany

byłoby odniesienie do przedmiotowej sfery informacji zawartych w Rejestrze, nie zaś podmiotowej.

Po pierwsze należy wskazać, że Krajowy Rejestr Zadłużonych będzie Rejestrem również o charakterze podmiotowym, co wynika z treści art. 2 ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych, Po drugie, określenie „Zadłużonych” pozwoli na objęcie jedną nazwą wszystkich podmiotów, których dane będą ujawniane w Rejestrze tj. podmiotów niewypłacalnych, podmiotów zagrożonych niewypłacalnością oraz podmiotów, co do których egzekucja została umorzona z uwagi na bezskuteczność. Słowo „Zadłużonych” jest jednoznaczne, komunikatywne dla obywateli, jasno opisuje zakres podmiotowy Rejestru, a jednocześnie nie ma charakteru pejoratywnego.

Podmiot ten ocenił negatywnie zawartą w formularzu OSR informację, że planowana regulacja przyczyni się do zwiększenia liczby dokumentów.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS) podniósł, że projektowana zmiana polegająca na rozszerzeniu katalogu podmiotów, które mają obowiązek zmiany lub usunięcia (z urzędu lub na wniosek) z Rejestru błędnych danych, określonych w art. 11 ust. 8 i 9 ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych o organ, który wypłacił świadczenia przyznawane w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów nie będzie miała zastosowania przy należnościach FAL, ponieważ gdy egzekucja nie została wszczęta i nie była prowadzona, to należności uległy przedawnieniu lub zostały umorzone. W sytuacji, gdyby na skutek prowadzenia postępowania egzekucyjnego bieg terminu przedawnienia uległ zawieszeniu, to dochodzenie tych należności byłoby niemożliwe, ponieważ bez tytułu wykonawczego nie można ich skutecznie dochodzić. Zobowiązany do alimentacji mógłby należności spłacać dobrowolnie bez prawa do roszczenia w zakresie bezpodstawnego wzbogacenia. Zdaniem ZUS obowiązek ujawniania takich kwot nie istnieje.

Nowelizacja art. 11 ust. 8 i 9 ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych ma na celu rozszerzenie katalogu podmiotów, na których nałożono obowiązek niezwłocznej zmiany albo usunięcia z urzędu lub na wniosek podmiotu ujawnionego w Rejestrze informacji błędnych lub nieaktualnych o organ, który wypłacił świadczenia przyznawane w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, bowiem zgodnie z art. 51 ust. 4 Konstytucji RP, każdy ma prawo żądania

sprostowania oraz usunięcia informacji nieprawdziwych lub niepełnych lub zebranych w sposób sprzeczny z ustawą.

ZUS proponuje położenie terminu wejścia w życie Krajowego Rejestru Zadłużonych do 12 miesięcy. Należy przy tym zwrócić uwagę, że 1 grudnia 2020 r. mają wejść w życie zmienione przepisy ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych, zmieniane niniejszym projektem. Elektryzacja postępowań upadłościowych i restrukturyzacyjnych oraz Krajowego Rejestru Zadłużonych wiąże się z koniecznością dostosowania przez interesariuszy swoich systemów informatycznych do systemów organów administrujących modułami obsługi i Rejestrem co wiąże się z koniecznością przygotowania zmian w tych systemach. Proces inwestycyjny charakterystyczny dla tego typu przedsięwzięć jest długotrwały, ponieważ poza przygotowaniem wymogów funkcjonalno-technicznych konieczne jest również spełnienie szeregu warunków oraz wykonanie działań opisanych w ustawie – Prawo zamówień publicznych, a ponadto stworzenie produktu, jego przetestowanie i następnie wdrożenie. Ze względu na szeroki zakres merytoryczny wykonywanych w Zakładzie zadań ustawowych, przekazywanie danych powinno odbywać się za pośrednictwem zintegrowanych systemów informatycznych przy wykorzystaniu systemu API, a nie na zasadzie „ręcznego” wprowadzania danych. Dopiero wówczas, gdy znane będą elementy systemu API po stronie Ministerstwa Sprawiedliwości (m.in. struktura dokumentów oraz model przepływu komunikatów między systemami), Zakład będzie mógł zaprojektować zmiany informatyczne do tych wymogów.

Odnosząc się do powyższej uwagi to należy wskazać, że w dniu 7 października 2020 r. Parlament RP uchwalił ustawę o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania społeczno-gospodarczym skutkom COVID-19 (Dz.U. z 2020 r. poz. 1747). Na mocy art. 12 tej ustawy został przesunięty termin wejścia w życie ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. – o Krajowym Rejestrze Zadłużonych. Termin ten został przesunięty z dnia 1 grudnia 2020 roku na dzień 1 lipca 2021 roku.

Prokuratoria Generalna podniosła, że zgodnie z projektem ustawy przekazany do zaopiniowania, od 1 grudnia 2020 r. ma zacząć działać Krajowy Rejestr Zadłużonych. Równocześnie, ustawa o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych na zapewnienie płynności finansowej

przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 (dalej jako ustawa o dopłatach COVID-19), przewiduje procedurę uproszczonej restrukturyzacji. Do 30 czerwca 2021 r. podmiot, do którego stosuje się przepisy Prawa restrukturyzacyjnego, który zawarł z doradcą restrukturyzacyjnym stosowną umowę, będzie mógł obwieścić w Monitorze Sądowym i Gospodarczym o otwarciu postępowania o zatwierdzenie układu. Pojawia się w związku z tym pytanie, czy po dniu 1 grudnia 2020 r., tj. po dniu wejścia w życie projektowanej ustawy, powinny być wszczynane i prowadzone postępowania „poza” Rejestrem, o którym mowa w ustawie o Krajowym Rejestrze Zadłużonych.

Odnosząc się do powyższej uwagi to należy wskazać, że w dniu 7 października 2020 r. Parlament RP uchwalił ustawę o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania społeczno-gospodarczym skutkom COVID-19 (Dz.U. z 2020 r. poz. 1747). Na mocy art. 12 tej ustawy został przesunięty termin wejścia w życie ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. – o Krajowym Rejestrze Zadłużonych. Termin ten został przesunięty z dnia 1 grudnia 2020 roku na dzień 1 lipca 2021 roku.

Prokuratoria Generalna również zwróciła uwagę, że przepisy o uproszczonym postępowaniu restrukturyzacyjnym w znacznym zakresie uwzględniają rozwiązania przewidziane w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z 20 czerwca 2019 r. w sprawie ram restrukturyzacji zapobiegawczej, umorzenia długów i zakazów prowadzenia działalności oraz w sprawie środków zwiększających skuteczność postępowań dotyczących restrukturyzacji, niewypłacalności i umorzenia długów, a także zmieniającej dyrektywę (UE) 2017/1132 (dalej jako dyrektywa o restrukturyzacji i upadłości). Pojawia się zatem pytanie, czy rozwiązania te nie powinny być przewidziane lub wręcz zaimplementowane przed uruchomieniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ustawie o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (zob. art. 28 dyrektywy o restrukturyzacji i upadłości), tj. czy chociażby ze względów technologicznych możliwe będzie uwzględnienie nowej procedury w funkcjonalnościach przygotowanego i uruchomionego wcześniej Rejestru.

Odnosząc się do powyższej uwagi to należy podkreślić, że Projektodawca dokonał przedmiotowej analizy i w konsekwencji do projektu ustawy wprowadził propozycje rozwiązań, które są spójne z rozwiązaniami wskazanymi w dyrektywie o

restrukturyzacji i upadłości (np. projektowany art. 161 ust. 1a p.r., art. 164 ust. 3a p.r. art. 226⁵ p.r., art. 256 ust. 2 p.r.).

Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie zgłosił uwagę, że zgodnie z art. 15 ustawy o dopłatach COVID-19 „do dnia 30 czerwca 2021 r. podmiot, do którego stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2020 r. poz. 814), który zawarł z doradcą restrukturyzacyjnym umowę, o której mowa w art. 210 tej ustawy, może obwieścić w Monitorze Sądowym i Gospodarczym o otwarciu postępowania o zatwierdzenie układu prowadzonego w oparciu o przepisy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne znajdujące zastosowanie do postępowania o zatwierdzenie układu ze zmianami wynikającymi” z tej ustawy. Pomiot ten podniósł, że postępowanie to nie jest przewidziane w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych i w konsekwencji nie można zaakceptować sytuacji, w której od dnia 1 grudnia 2020r. zacznie działać Krajowy Rejestr Zadłużonych, a jednocześnie do dnia 30 czerwca 2021 r. będą wszczynane i prowadzone postępowanie poza systemem teleinformatycznym z obwieszczeniem zamieszczanym w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. Jest to istotne zagrożenie dla bezpieczeństwa obrotu. Wobec tego niezbędne wydaje się ujednoczenie i zintegrowanie projektowanych regulacji z regulacjami obowiązującymi.

Odnosząc się do powyższej uwagi to należy wskazać, że w dniu 7 października 2020 r. Parlament RP uchwalił ustawę o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania społeczno-gospodarczym skutkom COVID-19 (Dz.U. z 2020 r. poz. 1747). Na mocy art. 12 tej ustawy został przesunięty termin wejścia w życie ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. – o Krajowym Rejestrze Zadłużonych. Termin ten został przesunięty z dnia 1 grudnia 2020 roku na dzień 1 lipca 2021 roku.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie podniósł również, że przepisy rozdziału szóstego ustawy o dopłatach COVID-19 w znacznym zakresie przyjmują rozwiązania przewidziane w dyrektywie o restrukturyzacji i upadłości.

Powyższa uwaga została uwzględniona m.in. w ten sposób, że w ramach postępowania o zatwierdzenie układu zgodnie z projektowanym art. 226⁵ p.r. w okresie od dnia obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego do dnia prawomocnego umorzenia postępowania w przedmiocie rozpoznania wniosku o zatwierdzenie

układu lub zakończenia postępowania o zatwierdzenie układu przepisy art. 256 p.r. i art. 312 p.r. stosuje się odpowiednio oraz np. poprzez wprowadzenie do projektu regulacji na wzór rozwiązania z ustawy o dopłatach COVID-19 dotyczącej wysokości wynagrodzenia nadzorca układu (projektowany art. 35 ust. 2a i 2b p.r.). Ponadto do projektu ustawy zostały wprowadzone propozycje rozwiązań, które są spójne z rozwiązanymi wskazanymi w dyrektywie o restrukturyzacji i upadłości (np. projektowany art. 161 ust. 1a p.r., art. 164 ust. 3a p.r. art. 226⁵ p.r., art. 256 ust. 2 p.r.).

Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie wskazał, że należy wyłączyć odpowiednie stosowanie w postępowaniu upadłościowym oraz w postępowaniu restrukturyzacyjnym przepisów Kodeksu postępowania cywilnego dotyczących pouczeń i w to miejsce wprowadzić odpowiednie, autonomiczne regulacje w Prawie upadłościowym i Prawie restrukturyzacyjnym. Zdaniem Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie system pouczeń funkcjonujący w Kodeksie postępowania cywilnego nie przystaje do specyfiki postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych. Poza tym jest to system skomplikowany, który nawet na gruncie postępowań procesowych skutkuje różną praktyką sądów. Zróznicowanie praktyki sądów jest dużym utrudnieniem dla budowania systemu teleinformatycznego, którego zadaniem jest maksymalne zautomatyzowanie dokonywanych czynności.

Uwaga uwzględniona. Projekt przewiduje wprowadzenie do postępowania upadłościowego i restrukturyzacyjnego autonomicznych podstaw do dokonywania pouczeń oraz wprowadza regulację, że w postępowaniu upadłościowym oraz restrukturyzacyjnym pisemnych pouczeń dokonuje się z wykorzystaniem udostępnionych w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe wzorów pouczeń (art. 35 p.u. w zw. z art. 229 ust. 2 p.u. oraz art. 209 ust. 2 p.r.).

W ocenie Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie należy skorygować regulacje dotyczące pierwszego doręczenia dokonywanego przez nadzorcę sądowego oraz zarządcę poprzez jednoznaczne wyłączenie stosowania regulacji art 139¹ k.p.c.

Przedmiotowa uwaga została uwzględniona. Zgodnie z projektowanym art. 34a ust. 2 p.r. do doręczeń dokonywanych przez nadzorcę sądowego i zarządcę do wierzycieli, o których mowa w art. 196b stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-

142 Kodeksu postępowania cywilnego. Nie stosuję się art. 139¹ Kodeksu postępowania cywilnego.

Ponadto Podmiot ten postulował o zmiany ust. 2 w § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2010 r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym poprzez nadanie mu brzmienia „Przepisy rozporządzenia dotyczące sądu wysyłającego stosuje się odpowiednio do komornika, syndyka, nadzorcy sądowego oraz zarządcy”. Uwaga jest zasadna, jednakże nie jest bezpośrednio związana z projektem ustawy.

Zdaniem Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie dla uniknięcia wszelkich wątpliwości należy wyraźnie wyłączyć stosowanie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o posiedzeniu przygotowawczym, które nie odpowiada specyfice postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych.

Uwaga zasadna i w konsekwencji została uwzględniona w projektowanym art. 35 p.u. i art. 229 ust. 1 p.u. oraz art. 209 ust. 1 p.r.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie wskazał, że w dniu 7 listopada 2019 r. weszła w życie nowelizacja Kodeksu postępowania cywilnego dokonana ustawą z 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, która wprowadziła nowe regulacje dotyczące rozpoznawania zażaleń przez ten sam sąd w innym składzie. Przyjęty w tej ustawie model postępowania zażaleniowego nie odpowiada specyfice postępowania upadłościowego oraz restrukturyzacyjnego.

Uwaga uwzględniona. W projekcie zawarto regulacje, które wskazują rozstrzygnięcia sądu, na które przysługuje zażalenie do sądu II instancji. (projektowany art. 33 ust. 1a p.u., art. 222 ust. 1a p.u., art. 393 ust. 5 p.u., art. 401 ust. 2 p.u. oraz art. 200 ust. 1a p.r.).

Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie wskazał, że na gruncie obecnych przepisów powstaje wątpliwość czy w postępowaniu o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli działa organ postępowania, którym jest sędzia-komisarz. Otóż, zgodnie z art. 491³⁸ p.u. w zakresie nieuregulowanym w niniejszym tytule do postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli, w tym do zawarcia układu, jego skutków, zmiany oraz uchylecia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne dotyczące

przyspieszonego postępowania układowego. W przyspieszonym postępowaniu układowym występuje sędzia-komisarz. Mogłoby to sugerować, że powinien on występować również w postępowaniu o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli. To jednak jest niespójne z rozwiązaniami dotyczącymi upadłości osób fizycznych, które nie prowadzą działalności gospodarczej. W postępowaniu upadłościowym takich osób nie występuje sędzia-komisarz. Nie ma więc żadnego uzasadnienia celowościowego dla losowania sędziego-komisarza w postępowaniu, które co do zasady jest postępowaniem sądowym i w którym zasadniczo nie ma czynności, które miałyby wykonywać sędzia-komisarz. Postępowanie o zawarcie układu ma być prowadzone szybko i sprawnie, przy udziale organu sądowego ograniczonym do wydania postanowienia w przedmiocie zatwierdzenia układu. Postępowanie o zawarcie układu jest ze swej natury podobne do postępowania o zatwierdzenie układu prowadzonego na podstawie przepisów ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, w którym – w ramach etapu przedsądowego – organ sądowy nie występuje. Jednak dla uniknięcia wszelkich wątpliwości wydaje się, że konieczna jest w tym zakresie interwencja legislacyjna i jednoznaczne wskazanie, że w tym postępowaniu nie ma sędziego-komisarza.

Uwaga uwzględniona poprzez doprecyzowanie w art. 491³⁸ p.u., że nie wyznacza się sędziego-komisarza i nie stosuje się przepisów o czynnościach sędziego-komisarza.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie pod rozważę wskazał, że należy rozszerzyć możliwości bezpośredniego zgłaszania wierzytelności syndykowi również na prawa oraz prawa i roszczenia osobiste, które nie są ujawnione w księdze wieczystej. Przyjęcie powyższego rozwiązania, wymaga również zmiany art. 313 ust. 2 p.u., który obecnie stanowi, że „Sprzedaż nieruchomości powoduje wygaśnięcie praw oraz praw i roszczeń osobistych ujawnionych przez wpis do księgi wieczystej lub nieujawnionych w ten sposób, lecz zgłoszonych sędziemu-komisarzowi /.../”. Uwaga ta dotyczy zarówno upadłości przedsiębiorców jak i upadłości osób fizycznych, które nie prowadzą działalności gospodarczej i jej uwzględnienie będzie wymagało zmiany zarówno art. 51 p.u. jak i art. 491⁵ p.u.

Przedmiotowa uwaga została uwzględniona.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie w ust. 4 art. 56a p.u. proponuje dodać po słowach „adres” słowa „oraz adres mailowy”. Obecna sytuacja związana z pandemią pokazała, że niezbędne jest posiadanie adresów mailowych uczestników postępowania oraz ich pełnomocników. Jest to niezależne od doręczeń dokonywanych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. Chodzi bowiem o pierwsze doręczenie, które co do zasady jest dokonywane drogą tradycyjną. Tymczasem, w okresie pandemii, kiedy z sądów nie wychodziła korespondencja papierowa, posiadanie adresu mailowego nabywcy może być warunkiem kontynuowania postępowania.

Uwaga uwzględniona.

W ocenie Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie, w projektowanej zmianie art. 176 ust. 1 p.u. nie jest jasne do kogo syndyk kieruje pouczenie o treści art. 220 ust. 5 i 6 p.u. Być może lepszym określeniem byłoby: „do zawiadomienia syndyk załącza pouczenie o treści art. 220 ust. 5 i 6”.

Uwaga uwzględniona.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie pod rozważę wskazał, że w art. 216aa ust. 3 p.u. należy rozważyć wprowadzenie oprócz numeru PESEL również możliwości podawania innych danych identyfikacyjnych zgodnie z art. 22 ust. 4 p.u. w brzmieniu nadawanym ustawą o Krajowym Rejestrze Zadłużonych tj. w szczególności numer paszportu i oznaczenie państwa wystawiającego paszport albo numer karty pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej, albo numer w zagranicznym rejestrze, albo zagraniczny numer identyfikacji lub identyfikacji podatkowej.

Uwaga uwzględniona.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie wskazał, że jeżeli zostanie wyłączone stosowanie w postępowaniu upadłościowym i restrukturyzacyjnym przepisów o posiedzeniu przygotowawczym to w treści pouczenia doręczanego wraz z zawiadomieniem o terminie

rozprawy nie jest potrzebne pouczenie o treści art. 205¹² § 2 k.p.c. (projektowany art. 218a p.u.). Należy również zwrócić uwagę, że w art. 206 § 2 nie ma obecnie pkt 3 (stąd też należałoby osobno wyraźnie uregulować konieczność pouczenia o możliwości ustanowienia pełnomocnika).

Uwaga uwzględniona.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie również wskazał, że do rozważenia pozostaje kwestia wprowadzenia zażalenia na postanowienie o skierowaniu sprawy upadłościowej osoby fizycznej, która nie prowadzi działalności gospodarczej do trybu właściwego dla upadłości przedsiębiorców. Z jednej strony jest to kwestia techniczna, pozostająca raczej w sferze organizacji postępowania. Z drugiej strony postępowanie prowadzone według zasad ogólnych będzie zdecydowanie droższe, a koszty tego postępowania poniesie upadły co oznacza, że taka decyzja istotnie dotyka praw majątkowych upadłego.

Uwaga uwzględniona.

Naczelna Rada Adwokacka (NRA) wskazała, że projekt obejmuje również zmianę art. 134 ust. 1a p.u. – regulacji istotnej w praktyce stosowania przepisów o zaskarżaniu czynności prawnych dłużnika dokonanych z pokrzywdzeniem wierzycieli. Projektodawca słusznie uznaje, że w przypadkach czynności bezskutecznych z mocy prawa (art. 127 i n. p.u.), w razie sporu z osobą trzecią sprawę powinien rozpoznawać sąd upadłościowy, a nie sędzia-komisarz, w kontradiktoryjnym postępowaniu z zachowaniem gwarancji procesowych, w tym z możliwością zaskarżenia środkiem dewolutywnym - co powinno być doprecyzowane przy potencjalnych wątpliwościach, czy postanowienie w przedmiocie rozpoznania powództwa kończy postępowanie w sprawie. Aby uniknąć ewentualnych dalszych wątpliwości należy wskazać, że do takiego postępowania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu zabezpieczającym.

Odnosząc się do powyższej uwagi to należy podkreślić, że skoro w projektowanym art. 134 ust. 1a p.u. jest „mowa” o powództwie to sąd w przedmiejowej sprawie wydaje wyrok od którego przysługuje apelacja. Natomiast w kwestii zabezpieczenia przedmiotowego postępowania do projektowanej zmiany art. 134 dodano ust. 1b w brzmieniu, że sąd może zabezpieczyć powództwo przez ustanowienie zakazu zbywania lub obciążania mienia objętego powództwem.

NRA wskazała, że dla zachowania spójności systemu prawa konieczna jest także adekwatna zmiana art. 307 p.r.

Uwaga uwzględniona.

W ocenie NRA dodatkowo sędzia-komisarz powinien mieć kompetencję do wydania orzeczenia potwierdzającego, że przedmiot znajdujący się w masie upadłościowej lub sanacyjnej w konsekwencji przekazania do masy przedmiotu bezskutecznej czynności prawnej lub też w konsekwencji objęcia tego przedmiotu przez syndyka lub zarządcę wraz z objęciem masy, wchodzi w skład masy i pozostaje do dyspozycji syndyka lub zarządcy.

W ocenie Projektodawcy taka regulacja jest zbędna i byłaby nadregulacją.

NRA podniosła, że z uwagi na pozytywne skutki, jakie ma dla masy odzyskanie majątku, celowe jest uwzględnienie takiej sprawy w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 2015 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych – jako sprawy pilnej.

Uwaga nie dotyczy projektu ustawy.

W ocenie NRA nie jest jasny cel wprowadzenia zmian do przepisu art. 19 pkt 30 lit. b ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych, który zmienia art. 220 p.u. poprzez dodanie ust. 3-. Przepisy projektu ustawy w zakresie art. 220 ust. 3, 4 i 7 zdają się mieć tożsamą treść jak przepisy wprowadzone ustawy z dnia 6.12.2018 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 55), która wchodzi w życie 1.12.2020 r.

Uwaga uwzględniona. W celu osiągnięcia większej przejrzystości projektu ustawy oraz uwidocznienia rzeczywistych zmian proponowanych w nowelizowanych ustawach, Projektodawca zrezygnował z powtarzania w projekcie jednostek redakcyjnych, które odzwierciedlają w pełni przepisy zawarte w ustawie z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych, gdyż nie dokonuje się w nich żadnych zmian. W zw. z tym polecenie nowelizacyjne otrzyma następujące brzmienie: „w pkt 30 w lit. b w art. 220 ust. 5 i 6 otrzymuje brzmienie:”.

Z uwagi na to, że projektodawca wskazuje, że w celu umożliwienia uczestnikom postępowania dostępu do prowadzonych przez syndyka akt sprawy, biuro syndyka jest czynne w dni powszednie co najmniej cztery godzinny dziennie NRA postuluje, aby wskazać, że godziny te powinny przypadać pomiędzy godz. 8:00 a 20:00, przy czym konieczne jest zachowanie ciągłości otwarcia biura przez co najmniej dwie pełne godziny następujące po sobie, co oznacza, że warunek dostępu do biura będzie spełniony, jeśli będzie ono czynne dwa razy dziennie po dwie godziny w sposób ciągły, pomiędzy godz. 8:00 a 20:00.

Uwaga uwzględniona w ten sposób, że biuro syndyka jest czynne w dni powszednie co najmniej cztery następujące po sobie godzinny dziennie pomiędzy godziną 8:00 a 20:00.

Zdaniem NRA nie jest uzasadniona zmiana art. 491³³ p.u. poprzez dodanie ust. 3 w brzmieniu, że w przypadku, gdy w skład masy upadłości wchodzi nieruchomości służąca zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika lub osób znajdujących się na jego utrzymaniu,

układ może być zawarty na okres przekraczający pięć lat, jeżeli przewiduje zachowanie nieruchomości przez dłużnika.

Odnosząc się do powyższej uwagi to należy wskazać, że celem dodania ust. 3 w art. 491³³ p.u. jest wyważanie interesów wierzycieli, z interesem dłużnika poprzez zwiększenie szansy zachowania przez dłużnika nieruchomości przy jednoczesnym zaspokojeniu wierzycieli w jak największym stopniu. Rozwiązanie to umożliwi koherencje realizacji funkcji windykacyjnej z funkcją socjalną prawa upadłościowego, zwiększy elastyczność oraz atrakcyjność instytucji układu. Innymi słowy wprowadzenie możliwości zawarcia układu na okres przekraczający pięć lat stwarza możliwości opracowania takich propozycji układowych, które będą do zaakceptowania przez wierzycieli (np. w ramach dłuższego okresu spłaty, wierzyciele uzyskają wyższy stopień zaspokojenia) przy jednoczesnym zachowaniu nieruchomości przez dłużnika. Warunkiem, który wyważa i zabezpiecza interesy wierzycieli z interesem dłużnika jest to, że nieruchomość musi służyć zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika lub osób znajdujących się na jego utrzymaniu.

NRA postuluje modyfikację art. 32 ust. 1 p.r., który objęty jest zakresem art. 24 pkt 7¹ ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych. Sprawozdania rachunkowe powinny być sporządzane nie tylko na podstawie kasowej metody sprawozdawczości. Oprócz wydatków oraz wpływów powinny obejmować także koszty i przychody danego okresu w ujęciu memoriałowym. Tylko takie ujęcie pozwoli sędziemu-komisarzowi na bieżący nadzór nad zdarzeniami objętymi okresem sprawozdawczym. Ujęcie kasowe jako wyłączna i jedyna metoda przedstawiania sprawozdań jest odpowiednia w postępowaniu upadłościowym. Natomiast w postępowaniu restrukturyzacyjnym ruch pieniądza nie oddaje w pełni tego, co w danym okresie się wydarzyło w przedsiębiorstwie (np. wystawiony mógł zostać dokument księgowy opiewający na znaczną kwotę, czyli firma zaewidencjonowała znaczny przychód pokazujący pozytywny trend w działalności). Dlatego też postuluje się wprowadzenie do zasad sprawozdawczości dwojakiego ujęcia:

- a) ujęcie kasowe:
  - i. stan kasy na początek okresu,
  - ii. wpływy,
  - iii. wydatki,
  - iv. stan kasy na koniec okresu.
- b) ujęcie memoriałowe:**

- i. stan przychodów i kosztów na początek okresu rosnąco (przy czym początkiem okresu jest dzień otwarcia postępowania),
- ii. przychody,
- iii. koszty,
- iv. stan przychodów i kosztów na koniec okresu rosnąco.

Uwaga uwzględniona w ten sposób, że w art. 32 ust. 1 p.r. otrzymuje brzmienie:

„1. Zarządca składa sędziemu-komisarzowi co miesiąc kalendarzowy sprawozdanie rachunkowe. Sprawozdanie rachunkowe obejmuje co najmniej wskazanie źródła i wysokości poszczególnych wpływów i wydatków w okresie sprawozdawczym, w tym wydatków poniesionych przez zarządcę, wysokości środków pieniężnych zgromadzonych w kasie i na rachunkach bankowych na początku i końcu okresu sprawozdawczego oraz informację o stanie wpływów i wydatków na początek i koniec okresu sprawozdawczego oraz rosnąco od dnia otwarcia postępowania, jak również stan przychodów i kosztów na początek i koniec okresu sprawozdawczego oraz rosnąco od dnia otwarcia postępowania.”,

Zdaniem NRA nie zasługuje na aprobatę propozycja przyznania dłużnikowi oraz wszystkim wierzycielom w postępowaniu prawa do złożenia zarzutów dotyczących wydatków poniesionych przez zarządcę i wskazanych w sprawozdaniu rachunkowym (projektowany art. 32 ust. 3 p.r.).

Projektowana zmiana treści przepisu ma na celu ujednoczenie zasad sprawozdawczości prowadzonej w postępowaniach upadłościowych i restrukturyzacyjnych, dotyczy zmiany sposobu kontroli wydatków dokonywanych w postępowaniach restrukturyzacyjnych przez wierzycieli, która ma się odbywać w drodze wniesienia zarzutów lub z urzędu przez samego sędziego-komisarza. Przepis określa również termin do wniesienia przez upadłego i wierzycieli zarzutów do wydatków poniesionych przez masę upadłości. Na wzór zmian wprowadzonych do prawa upadłościowego ustawą o Krajowym Rejestrze Zadłużonych wprowadzono także rozwiązanie o pozostawieniu bez rozpoznania zarzutów wniesionych po upływie terminu lub nieodpowiadające wymogom formalnym pisma procesowego oraz o braku zastosowania przepisów z art. 130 § 1 k.p.c.

NRA postuluje aby regulacja dotycząca sposobu płatności wynagrodzenia nadzorcy lub zarządcy miała charakter dyspozytywny w zakresie sposobu i harmonogramu wypłaty wynagrodzenia w ten sposób, że zasady te mogą być uszczegółowione mocą porozumienia pomiędzy dłużnikiem, a nadzorcą lub zarządcą. W braku takiego porozumienia obowiązywać będą przepisy projektu ustawy. Momentem dającym prawo do wypłaty zaliczki byłoby złożenie

spisu wierzytelności lub spisu inwentarza w postępowaniu sanacyjnym. Ponadto zaliczki powinny być płatne w systemie miesięcznym, a nie w systemie kwartalnym.

Uwaga uwzględniona. W projektowanym art. 43a p.r. dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się jeżeli nadzorca sądowy złoży oświadczenie, że dłużnik będzie wypłacał nadzorcy sądowemu zaliczki miesięczne na podstawie rachunku wystawionego przez nadzorcę sądowego.

5. Jeżeli dłużnik nie wypłaca nadzorcy sądowemu zaliczek miesięcznych zgodnie z ust. 4 nadzorca sądowy może cofnąć oświadczenie, o którym mowa w ust. 3. Po cofnięciu oświadczenia przez nadzorcę sądowego sędzia-komisarz wzywa do uiszczenia zaliczki zgodnie z ust. 1.’.

NRA w zakresie zmiany art. 99 p.r. postuluje, aby w sytuacji dokonania spłaty wierzyciela pierwotnie uwzględnionego na zatwierdzonym prawomocnie spisie wierzytelności, zarówno w całości, jak i w części, przez gwaranta, współdłużnika lub osoby trzeciej (w sytuacji wstąpienia w prawa zaspokojonego wierzyciela na podstawie przepisów kodeksu cywilnego) sędzia-komisarz miał możliwość odpowiedniej zmiany spisu wierzytelności z urzędu lub na wyraźny wniosek nadzorcy sądowego lub zarządcy.

Celem przedmiotowej zmiany jest tylko zwiększenie transparentności postępowania restrukturyzacyjnego poprzez dokonanie obwieszczenia o dacie postanowienia o wykreśleniu wierzytelności ze spisu wierzytelności oraz o informacji o prawomocności tego postanowienia. Proponowane rozwiązanie jest spójne z art. 5 ust. 1 pkt 22 ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych, który stanowi, że Krajowym Rejestrze Zadłużonych zamieszcza się m.in. informacje o spisie wierzytelności i spisie wierzytelności spornych oraz zatwierdzeniu, sprostowaniach, uzupełnieniach i zmianach spisu wierzytelności oraz spisu wierzytelności spornych.

NRA mając na uwadze propozycję czasowego wprowadzenia do systemu prawnego uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego objętego przepisami art. 15 i n. ustawy o dopłatach COVID-19 postuluje o trwałe włączenie proponowanych rozwiązań do ustawy – Prawo restrukturyzacyjne. A zatem Podmiot ten postuluje o zmianę przepisów o postępowaniu o zatwierdzenie układu poprzez określenie, że:

1) nadzorca sądowy po ustaleniu z dłużnikiem daty dnia układowego może złożyć wniosek o obwieszczenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym (a po jego wprowadzeniu - w Krajowym Rejestrze Zadłużonych) o dniu układowym; z chwilą obwieszczenia zachodzą następujące skutki prawne ograniczone terminem czteromiesięcznym:

- zakaz egzekucji oraz wykonania postanowienia o zabezpieczeniu roszczenia lub zarządzenia zabezpieczenia roszczenia z wierzytelności zarówno zabezpieczonych, jak i niezabezpieczonych rzeczowo;

- zakaz rozwiązywania umów o podstawowym znaczeniu dla kontynuacji działalności gospodarczej dłużnika przez drugą stronę umowy;

- niedopuszczalność wykonania zobowiązań objętych układem (art. 252 p.r.), zakaz potrącania (art. 253 p.r.);

2). Z mocy prawa układem będą objęte zarówno wierzytelności, o których mowa w art. 150 ust.1 p.r., jak i wierzytelności zabezpieczone rzeczowo, o których mowa w art. 151 ust. 2 p.r. jednak pod warunkami, o których mowa w art. 181 ust. 1 p.r. (propozycje układowe muszą przewidywać zaspokojenie nie niższe co do wysokości niż to, które wynika z umowy między stronami lub, które jest prognozowane przy hipotetycznym przymusowym zaspokojeniu się przez wierzyciela rzeczowego z przedmiotu obciążonego);

3) Na wniosek wierzyciela sąd może uchylić skutki obwieszczenia o dniu układowym, jeśli prowadziłyby one do pokrzywdzenia wierzycieli;

4) Dłużnik jest ograniczony w czynnościach zarządu majątkiem - wszystkie czynności przekraczające zwykły zarząd muszą uzyskać zgodę nadzorcy układu pod rygorem nieważności;

5) Skutki moratorium oraz ograniczenia dłużnika w zarządzie majątkiem wygasają z upływem czwartego miesiąca po dniu obwieszczenia, przy czym ulegają one przedłużeniu do czasu rozpoznania wniosku o zatwierdzenie układu, jeżeli wniosek o zatwierdzenie zostanie złożony w ww. terminie; następnie przedłużenie ochrony zachodzi na skutek wydania przez sąd postanowienia o zatwierdzeniu układu.

Uwaga uwzględniona (por. odp. na uwagi Prokuraturii Generalnej oraz Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie).

NRA postuluje o umożliwienie dłużnikowi w przyspieszonym postępowaniu układowym oraz postępowaniu układowym za zgodą nadzorcy sądowego złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy na kształt obecnego artykułu 298 p.r.

Zdaniem Projektodawcy odstąpienie od umowy jest daleko idącym uprawnieniem, które nie powinno być rozszerzane. Obecny kształt postępowań restrukturyzacyjnych jest oparty na założeniu, że im więcej uprawnień tym większe ograniczenie w zarządzie majątkiem. Proponowane rozwiązanie jest niezgodne z tą zasadą. Poza tym składanie oświadczeń o odstąpieniu od umów bezpośrednio przez dłużnika (jedynie za zgodą nadzorcy sądowego)

rodziłoby poważne wątpliwości co do zasady równości stron umowy cywilnej. Oznaczałoby to bowiem, że jedna ze stron może odstąpić od umowy, chociaż umowa tego nie przewiduje. Przyznanie takiego uprawnienia zarządcy w postępowaniu sanacyjnym nie rodzi takiego ryzyka. Zarządca (podobnie jak syndyk w postępowaniu upadłościowym) nie jest stroną umowy zawartej przez dłużnika. Zarządca działa na rzecz dłużnika, ale w imieniu własnym i w interesie zarówno dłużnika jak i wierzycieli.

NRA postuluje o uzupełnienie ww. regulacji (również w postępowaniu sanacyjnym) o przepis, zgodnie z którym dłużnik za zgodą nadzorca sądowego lub zarządcy mogą wykonać zobowiązanie wynikające z umowy wzajemnej również w części zobowiązania powstałego przed otwarciem postępowania restrukturyzacyjnego oraz zażądać od drugiej strony spełnienia świadczenia wzajemnego.

Wydaje się, że proponowane rozwiązanie ma swoją genezę w praktycznych problemach, które powstają w związku z zakazem spełniania świadczeń objętych układem, np. co do dostaw mediów, podstawowych produktów itd. Są to problemy rzeczywiste, aczkolwiek wynikające raczej z dążenia niektórych wierzycieli do uzyskania zaspokojenia z pierwszeństwem przed innymi wierzycielami. Niewątpliwie ten istotny w praktyce problem zasługuje na wnikliwą analizę i znalezienie rozwiązania, które jednocześnie zapewni możliwość niezakłóconego funkcjonowania przedsiębiorstwa jak i zagwarantuje równe prawa wierzycielom. Proponowana zmiana nie gwarantuje równych praw dla wierzycieli a wręcz przeciwnie – rodzi ryzyko arbitralnego podejmowania decyzji co do, których wierzycieli zaspokajać mimo zakazu spełniania świadczeń objętych układem.

NRA wniosła o rozszerzenie oraz otwarcie katalogu umów, co do których obowiązuje zakaz wypowiedzenia, gdyż obecna regulacja przepisu art. 256 p.r. zawiera zamknięty katalog umów wzajemnych o kluczowym dla dłużnika charakterze (umowa najmu, dzierżawy, kredytu, leasingu, ubezpieczeń majątkowych, rachunku bankowego, umowa poręczenia, umowa obejmująca licencje udzielone dłużnikowi oraz umowa gwarancji lub akredytyw), których wypowiedzenie przez kontrahenta dłużnika jest niedopuszczalne bez zgody rady wierzycieli po otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego z powodów zaistniałych przed jego otwarciem. NRA podniosła, że odmienną metodę regulacji przyjął prawodawca unijny w dyrektywie o restrukturyzacji i upadłości. Ten akt prawny zawiera definicję „umowy wzajemnej podlegającej wykonaniu”, co oznacza umowę pomiędzy dłużnikiem, a jednym lub większą liczbą wierzycieli, na mocy której strony mają niewykonane zobowiązania w momencie wstrzymania indywidualnych czynności egzekucyjnych (art. 2 ust. 1 pkt 5).

Uwaga uwzględniona poprzez nadanie w projekcie nowego brzmienia art. 256 ust. 2 p.r., że do umów kredytu w zakresie środków postawionych do dyspozycji kredytobiorcy przed dniem otwarcia postępowania, leasingu, ubezpieczeń majątkowych, umów rachunku bankowego, umów poręczeń, umów obejmujących licencje udzielone dłużnikowi oraz gwarancji lub akredytyw wystawionych przed dniem otwarcia przyspieszonego postępowania układowego oraz innych umów o podstawowym znaczeniu dla prowadzenia przedsiębiorstwa dłużnika przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio. Spis umów o podstawowym znaczeniu dla prowadzenia przedsiębiorstwa dłużnika sporządza nadzorca sądowy i składa do akt w terminie 21 dni od otwarcia postępowania.

NRA postuluje aby wyłączenie odpowiedniego stosowania przepisów k.p.c. dotyczyło także zakresu pouczeń udzielanych przez organy sądowe w postępowaniu, gdyż system pouczeń obowiązujący w kontradiktoryjnym postępowaniu cywilnym nie jest dostosowany co do treści do wielopodmiotowego i wielowymiarowego postępowania upadłościowego i restrukturyzacyjnego, których kluczowe zdarzenia o istotnym skutkach prawnych nie zachodzą podczas rozpraw sądowych, ani w ramach ustalonego porządku wymiany pism procesowych. Pouczenia powinny być dostosowane do specyfiki restrukturyzacji i upadłości, a zatem regulowane winny być wyłącznie w ustawie – Prawo upadłościowe oraz ustawie – Prawo restrukturyzacyjne. Konieczność regulacji tego obszaru wynika także z bardzo zróżnicowanej praktyki pouczeń we właściwych sądach na terenie całego kraju. Powoduje do obniżenie pewności prawa i zaufania do organów wymiaru sprawiedliwości.

Uwaga uwzględniona. Projekt przewiduje wprowadzenie do postępowania upadłościowego i restrukturyzacyjnego autonomicznych podstaw do dokonywania pouczeń oraz wprowadza regulację, że w postępowaniu upadłościowym oraz restrukturyzacyjnym pisemnych pouczeń dokonuje się z wykorzystaniem udostępnionych w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe wzorów pouczeń (art. 35 p.u. w zw. z art. 229 ust. 2 p.u. oraz art. 209 ust. 2 p.r.).

W ocenie NRA należy skorygować regulacje sposobu doręczeń i skutków doręczeń dokonywanych przez nadzorcę układu, nadzorcę sądowego i zarządcę, przy czym konieczne jest wprowadzenie do Prawa restrukturyzacyjnego regulacji analogicznej do art. 178 ust. 4 p.u., zgodnie z którym do doręczeń dokonywanych przez syndyka stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-142 Kodeksu postępowania cywilnego. Należy przy tym rozważyć wyłączenie stosowania art. 139¹ Kodeksu postępowania cywilnego.

Przedmiotowa uwaga została uwzględniona.

W ocenie NRA warto także objąć nadzorców i zarządców zakresem zastosowania Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2010 r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym.

Uwaga jest zasadna, jednakże nie jest bezpośrednio związana z projektem ustawy.

Zdaniem NRA konieczne jest wyłączenie stosowania przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu przygotowawczym oraz planie rozprawy jako niedostosowanych do wymagań dynamiki postępowania upadłościowego oraz restrukturyzacyjnego, która jest wyznaczana przez model współpracy pomiędzy sędzią-komisarzem, nadzorcą lub zarządcą oraz radą wierzycieli.

Uwaga uwzględniona.

NRA również wskazała na konieczność wyłączenia stosowania regulacji Kodeksu postępowania cywilnego o tzw. „zażaleniach poziomych” do zażaleń na orzeczenia merytoryczne wydawane w postępowaniu upadłościowym i restrukturyzacyjnym. Specyfika tych postępowań, w których nie wydaje się wyroków, lecz wszystkie, w tym najważniejsze sprawy rozstrzyga się w formie postanowień, na które przysługują zażalenia, wymaga, aby środki odwoławcze były rozpoznawane przez sądy wyższej instancji. Dewolutywność zażaleń jest istotna szczególnie w małych sądach, w których obsada orzeczników zmusza do praktyki, w której zażalenia są rozpoznawane przez sędziów sądów rejonowych z innych wydziałów, którzy nie znają specyfiki postępowania upadłościowego lub restrukturyzacyjnego.

Uwaga uwzględniona. W projekcie zawarto reguluje, które wskazują rozstrzygnięcia sądu, na które przysługuje zażalenie do sądu II instancji (projektowany art. 33 ust. 1a p.u., art. 222 ust. 1a p.u., art. 393 ust. 5 p.u., art. 401 ust. 2 p.u. oraz art. 200 ust. 1a p.r.).

Zdaniem NRA należy zapewnić spójność w zakresie uzasadniania orzeczeń na wszystkich etapach postępowania w zakresie uzasadniania orzeczeń wydanych na posiedzeniu niejawnym, na które przysługuje zażalenie, przy czym wzorcem powinien być art. 219 ust. 2a p.u. obowiązujący obecnie jedynie na etapie po ogłoszeniu upadłości oraz art. 197 ust. 1 p.r., który obowiązuje we wszystkich stadiach postępowania restrukturyzacyjnego.

W tym miejscu należy podkreślić, że zgodnie art. 35 p.u. w brzmieniu nadanym ustawą o Krajowym Rejestrze Zadłużonych, art. 219 ust. 2a p.u. stosuje się odpowiednio w postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości. Oznacza to, że spójność w zakresie uzasadniania orzeczeń na wszystkich etapach postępowania w zakresie uzasadniania orzeczeń wydanych na posiedzeniu niejawnym, na które przysługuje zażalenie jest zachowana.

W ocenie NRA przyjęcie założenia, że informacje dotyczące przebiegu nowych procedur z ustawy – Prawo upadłościowe powinny być w identycznym stopniu ujawniane w

Krajowym Rejestrze Zadłużonych powinna zostać wyjaśniona w uzasadnieniu projektu w możliwie szczegółowy sposób, celem zapewnienia pełnej transparentności przyjmowanych rozwiązań, z jednoczesnym podkreśleniem, iż – mimo specyfiki obu nowych procedur – zasadnym jest objęcie ich zasadami ujawniania informacji o nich w Krajowym Rejestrze Zadłużonych, analogicznymi w stosunku do obowiązujących w odniesieniu do postępowań upadłościowych i restrukturyzacyjnych.

Uwaga uwzględniona w ten sposób, że uzasadnienie projektu zostało uzupełnione o następującą treść „Powyższe rozwiązania zapewniają spójność systemową oraz aksjologiczną prawa upadłościowego w zakresie transparentności, jawności postępowania. Nie jest bowiem uzasadnione, aby dla tych kategorii postępowań utrzymywać dotychczasowe rozwiązania, czyli realizacji zasady jawności postępowania w ujęciu zewnętrznym poprzez zamieszczane obwieszczeń w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.”

W ocenie NRA w odniesieniu do projektu nie jest możliwe przyjęcie, że spełnione zostały przesłanki z § 91 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. – w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, tj. nie można z całą pewnością stwierdzić, że w niniejszej sytuacji występuje „szczególnie uzasadniony przypadek” w rozumieniu ww. postanowienia, oraz że dokonanie nowelizacji przepisów ustawy zmieniających inne akty normatywne (w trakcie ich *vacatio legis*) jest konieczne dla „uniknięcia luki w prawie”. Zdaniem tego Podmiotu zapewnianie spójności pomiędzy ustawami nie jest jednak w tej sytuacji eliminowaniem luk w prawie. Wprost przeciwnie, podstawą przygotowania projektu wydaje się być założenie przyjęte przez projektodawców, wedle którego zmiany wprowadzone w 2019 roku do ustawy – Prawo upadłościowe (w szczególności nowe postępowania, do których nie ma zastosowania Rozporządzenie Parlamentu i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 roku) powodują konieczność dostosowania przepisów ustawy poprzez poszerzenie zakresu podmiotowego oraz przedmiotowego danych publikowanych w Krajowym Rejestrze Zadłużonych.

Uwaga uwzględniona. W celu spełnienia przesłanki z § 91 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. – w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” ustawa – Prawo Upadłościowe oraz ustawa – Prawo restrukturyzacyjne jest nowelizowana w dwóch osobnych art. projektowanej ustawy.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie sposobu i trybu prowadzenia oraz udostępniania uczestnikom postępowania
upadłościowego oraz służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości akt do zgłoszeń
wierzytelności**

Na podstawie art. 228a ust. 6 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1228 i 2320) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób i tryb prowadzenia oraz udostępniania uczestnikom postępowania upadłościowego oraz służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości akt, o których mowa w art. 228a ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. 1. Do każdego postępowania upadłościowego syndyk zakłada w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, o którym mowa w art. 53 § 1a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2072), zwanym dalej „systemem teleinformatycznym”, odrębne akta do zgłoszeń wierzytelności najpóźniej w dniu otrzymania pierwszego zgłoszenia wierzytelności.

2. Akta do zgłoszeń wierzytelności zawierają: numer zgłoszenia, datę wpływu i określenie wierzyciela, datę wydania zarządzenia wzywającego do uzupełnienia braków, datę wydania i doręczenia zarządzenia o zwrocie zgłoszenia, datę wpływu skargi na zarządzenie o zwrocie zgłoszenia, datę przekazania skargi sędziemu-komisarzowi, datę obwieszczenia w Krajowym Rejestrze Zadłużonych o przekazaniu listy wierzytelności sędziemu-komisarzowi oraz uwagi.

3. Dla każdego zgłoszenia wierzytelności zakłada się w aktach do zgłoszeń wierzytelności odrębną teczkę.

4. Pisma dotyczące zgłoszenia wierzytelności dołącza się do akt do zgłoszeń wierzytelności do zgłoszenia, którego dotyczą.

5. W przypadku przyjęcia zgłoszenia przez syndyka lub osobę przez niego upoważnioną na zgłoszeniu umieszcza się adnotację o dacie przyjęcia.

6. Jeżeli wierzyciel, o którym mowa w art. 216aa ust.1 ustawy, dokonuje zgłoszenia wierzytelności z pominięciem systemu teleinformatycznego, syndyk wprowadza do akt prowadzonych w systemie teleinformatycznym jego treść.

7. Dla zgłoszeń wierzytelności dokonanych z pominięciem systemu teleinformatycznego zakłada się zbiór dokumentów.

8. W przypadku gdy data stempla pocztowego, dla zgłoszeń wierzytelności dokonanych z pominięciem systemu teleinformatycznego, stanowi podstawę ustalenia terminu, z którego upływem wiążą się określone skutki procesowe, do zbioru dokumentów składa się kopertę, w której nadesłano zgłoszenie wierzytelności.

§ 3. Pisma uzupełniające, zmieniające, cofające zgłoszenie już odnotowane oraz stanowiące wykonanie wezwania syndyka, o którym mowa w art. 243 ust. 2 ustawy, załącza się do teczek zgłoszenia wierzytelności w systemie teleinformatycznym, którego pismo takie dotyczy.

§ 4. 1. Skarga na zwrot zgłoszenia wierzytelności, wezwanie do złożenia dokumentów w trybie art. 243 ust. 2 ustawy albo sprzeciw lub zażalenie w trybie art. 262 ust. 2 ustawy załącza się do teczek zgłoszenia wierzytelności w systemie teleinformatycznym, którego skarga, wezwanie, sprzeciw albo zażalenie dotyczy.

2. W aktach, o których mowa w ust. 1, gromadzi się całość dokumentacji postępowania dotyczącego tego zgłoszenia wierzytelności.

§ 5. W przypadku złożenia uzupełniającego zgłoszenia wierzytelności po ustaleniu listy wierzytelności, uzupełniające zgłoszenie tego wierzyciela załącza się do jego teczek w systemie teleinformatycznym do zgłoszenia wierzytelności, którego takie uzupełniające zgłoszenie dotyczy.

§ 6. 1. Syndyk w swoim biurze umożliwia służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości, uczestnikom postępowania oraz każdemu, kto dostatecznie usprawiedliwi potrzebę przejrzenia akt lub zbioru dokumentów, dostęp do tych akt za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w tym samodzielnego pobrania wydruków komputerowych pism i dokumentów utrwalonych w systemie teleinformatycznym, po ustaleniu tożsamości osoby, której akta mają być udostępnione.

2. Pobrane samodzielnie wydruki komputerowe pism i dokumentów utrwalonych w systemie teleinformatycznym mają moc urzędowo poświadczonych odpisów oraz wyciągów, jeżeli mają cechy umożliwiające ich weryfikację z danymi zawartymi w systemie teleinformatycznym.

3. Odpisy dokumentów ze zbioru dokumentów powinny być odręcznie podpisane przez syndyka albo osobę przez niego upoważnioną i zawierać: adnotację „odpis”, datę sporządzenia odpisu, numer licencji syndyka oraz czytelne imię i nazwisko osoby podpisującej odpis.

4. Syndyk prowadzi w systemie teleinformatycznym wykaz udostępnień akt oraz zbiorów dokumentów, w którym umieszcza imię i nazwisko lub nazwę osoby, której udostępniono akta, oraz datę udostępnienia.

§ 7. 1. Zbiór dokumentów syndyk przechowuje w pomieszczeniu biurowym, do którego dostęp ma wyłącznie syndyk oraz osoby przez niego upoważnione. O miejscu przechowywania zbioru dokumentów syndyk informuje sąd prowadzący postępowanie.

2. Syndyk udostępnia zbiór dokumentów poza biuro syndyka wyłącznie na wezwanie sądu, w wykonaniu obowiązku wynikającego z ustawy lub na wezwanie służby nadzoru Ministra Sprawiedliwości.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2021 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie nowego upoważnienia ustawowego zawartego w art. 228a ust. 6 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz niektórych innych ustaw (UC29), zgodnie z którym „Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia sposób i tryb prowadzenia oraz udostępniania uczestnikom postępowania oraz służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości akt, o których mowa w ust. 1 oraz zbiorów dokumentów o których mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony danych w nich zawartych.”. Zaś z treści projektowanego art. 228a ust. 1 ustawy wynika, iż syndyk zakłada i prowadzi akta do zgłoszeń wierzytelności w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

Powyższe upoważnienie ustawowe, jak i proponowane w projekcie rozporządzenia rozwiązania, są związane z istotną zmianą polegającą na elektronicznej postępowania upadłościowego poprzez wprowadzenie systemu teleinformatycznego służącego do obsługi postępowania sądowego i mają na celu dostosowanie systemu i trybu prowadzenia akt sprawy dla rozwiązań przyjętych w systemie KRZ. Projekt rozporządzenia uwzględnia wejście w życie z dniem 1 lipca 2021 r. ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych tj. systemu służącego do obsługi postępowania upadłościowego. Dotychczasowe rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 marca 2020 r. obejmowało zmiany wprowadzone ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy prawo upadłościowe (Dz. U. poz. 1802) polegające na rezygnacji z nadzoru sędziego–komisarza nad przebiegiem postępowania po ogłoszeniu upadłości i wprowadzeniu instytucji skargi na czynności (zaniechania) syndyka (por. art. 491⁵ oraz art. 491^{12a} ustawy – Prawo upadłościowe w brzmieniu przewidzianym ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw. W konsekwencji, dokumentacja postępowania po ogłoszeniu upadłości, w tym także w zakresie zgłoszeń wierzytelności, została powierzona syndykowi, jako organowi postępowania upadłościowego, powoływanemu do wykonywania określonych w przepisach obowiązków, nakierowanych na realizację celów tego postępowania – tj. likwidacji majątku upadłego, zaspokojenia wierzycieli i umorzenia zobowiązań upadłego, niewykonanych w postępowaniu upadłościowym. W związku z tym, iż jednym z głównych założeń ustawy o KRZ jest tworzenie i przetwarzanie akt sprawy w systemie teleinformatycznym obejmującym postępowanie sądowe koniecznym stała się zmiana delegacji ustawowej niniejszego rozporządzenia zawartej

w przepisie z art. 228a ust. 1-6 ustawy, który dotychczas wskazywał, iż poza aktami prowadzonymi w formie papierowej akta do zgłoszeń wierzytelności mogą być przechowywane w postaci elektronicznej. Zmiana treści tego przepisu nadana projektowaną ustawą o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz niektórych innych ustaw (UC29) ma na celu usunięcie wątpliwości co do formy prowadzonych akt postępowania, w tym akt do zgłoszeń wierzytelności, bowiem ustawa o KRZ wprowadza obowiązek prowadzenia akt w formie elektronicznej w systemie teleinformatycznym służącym do obsługi postępowania sądowego z zachowaniem wyjątków określonych przepisami. Rozwiązania proponowane w projektowanym rozporządzeniu stanowią w dużym stopniu odzwierciedlenie istniejących regulacji zawartych we wskazanej wyżej ustawie, zgodnie z którą wierzyciele mają obowiązek zgłoszenia wierzytelności syndykowi (por. art. 51 ust. 1 pkt 4 Prawa upadłościowego) z uwzględnieniem, iż akta te są prowadzone w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe. Wobec istnienia szczególnych regulacji dotyczących prowadzenia akt do zgłoszeń wierzytelności w sądach, rozporządzenie przyjmuje szereg rozwiązań zawartych w przepisach wewnętrznych Ministra Sprawiedliwości, stosowanych dotychczas w sądach upadłościowych (por. § 228 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z 2019 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej Dz. Urz. Min. Sprawiedl. poz. 138).

W paragrafach od 2 do 4 projektowanego rozporządzenia zawarto treść odpowiadającą § 228 wskazanego wyżej zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z pewnymi modyfikacjami. W treści przepisów uwzględniono dodatkowo, że zgodnie z art. 241 i art. 242a Prawa upadłościowego to syndyk będzie uprawniony do stosowania art. 130 Kodeksu postępowania cywilnego i wzywania do uzupełnienia braków oraz do zwrotu zgłoszenia, którego braki nie zostały uzupełnione w terminie, a wierzyciel będzie miał możliwość wniesienia na takie zarządzenie skargi. W systemie teleinformatycznym, w aktach do zgłoszeń wierzytelności będą zawarte informacje o: numerze zgłoszenia, dacie wpływu i określenie wierzyciela, dacie wydania zarządzenia wzywającego do uzupełnienia braków, dacie wydania i doręczenia zarządzenia o zwrocie zgłoszenia, dacie wpływu skargi na zarządzenie o zwrocie zgłoszenia, dacie przekazania skargi sędziemu-komisarzowi, dacie obwieszczenia w Krajowym Rejestrze Zadłużonych o przekazaniu listy wierzytelności sędziemu – komisarzowi oraz uwagi. Dla każdego zgłoszenia wierzytelności będzie zakładana osobna teczka.

W projektowanym § 2 zawarto także regulację dotyczącą zgłoszeń wierzytelności dokonywanych z pominięciem systemu teleinformatycznego, dla których zakłada się zbiór

dokumentów. W rozporządzeniu przyjęto regulacje odpowiadające zmianom przepisów dokonanych projektowaną ustawą o zmianie ustawy o KRZ i niektórych innych ustaw (UC29) zawarte w art. 228a ust. 2 p.u. a mianowicie dotyczące sytuacji złożenia pism procesowych, o których jest mowa w art. 216aa ustawy wniesionych z pominięciem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, w tym także bezpośrednio do rąk syndyka lub osoby przez niego upoważnionej. Zgodnie z przyjętym w projekcie rozwiązaniem syndyk wprowadza do akt prowadzonych w systemie teleinformatycznym treść zgłoszenia wierzytelności dokonaną przez osobę wykluczoną cyfrowo z pominięciem systemu teleinformatycznego, dokonując adnotacji o dacie przyjęcia. Dla zgłoszeń dokonanych z pominięciem systemu teleinformatycznego zakłada się zbiór dokumentów. Pozostawiono regulacje dotyczące obowiązku zachowania przez syndyka koperty, w której nadano zgłoszenie wierzytelności, oraz kopert, w których nadesłano inne pisma dotyczące zgłoszenia wierzytelności, wówczas gdy data stempla pocztowego będzie stanowić podstawę ustalania terminu, z którego upływem wiążą się określone skutki procesowe. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że zgodnie z art. 178 § 4 i 5 Prawa upadłościowego, do pism kierowanych do syndyka stosuje się odpowiednio przepis art. 165 K.p.c. (obliczanie terminów, skutki nadania pisma w placówce pocztowej, inne przypadki skutecznego nadania pisma), a do doręczeń dokonywanych przez syndyka – art. 131–142 k.p.c (doręczenia). Ponadto, zgodnie z art. 239a Prawa upadłościowego – zgłoszenie wierzytelności przerywa bieg przedawnienia.

We wszystkich tych przypadkach, w których wierzyciele będą wnosić, cofać lub modyfikować zgłaszane wierzytelności, bądź będą wykonywać wezwanie syndyka, w trybie art. 262 ust. 2 ustawy prawo upadłościowe syndyk powinien dołączyć do teczek zgłoszenia wierzytelności w systemie teleinformatycznym, którego takie pismo dotyczy, co przewidziano w § 3 i 5 projektu rozporządzenia.

W projektowanym § 4 zamieszczono regulacje dotyczące zamieszczania w teczkach do zgłoszenia wierzytelności w systemie teleinformatycznym składanych przez wierzycieli dokumentów w postaci: skargi na zwrot zgłoszenia, sprzeciwu lub zażalenia złożonego w trybie art. 262 ust. 2 ustawy prawo upadłościowe, które będą załączane do teczek zgłoszenia, którego one dotyczą.

Projektowany § 6 zawiera regulacje dotyczące umożliwienia dostępu do akt i zbioru dokumentów służbie Nadzoru Ministra Sprawiedliwości, uczestnikom postępowania oraz każdemu, kto dostatecznie usprawiedliwi potrzebę przejrzenia akt oraz zbioru dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w tym samodzielnego pobrania wydruków komputerowych pism oraz dokumentów utrwalonych w systemie teleinformatycznym, po

ustaleniu tożsamości osoby, której akta mają być udostępnione. Dodano również regulację dotyczącą mocy urzędowej dokumentów pobieranych z systemu odpisów. Ponadto do przepisu wprowadzono regulację dotyczącą prowadzenia przez syndyka wykazu udostępnień akt, w którym syndyk umieszcza imię i nazwisko lub nazwę osoby, której udostępniono akta oraz datę udostępnienia.

W § 7 projektu zawarto regulacje dotyczące przechowywania zbioru dokumentów, z uwzględnieniem bezpieczeństwa przechowywanych danych. Zgodnie z proponowanymi regulacjami dokumenty te powinny być umieszczone w pomieszczeniu biurowym, do którego dostęp ma wyłącznie syndyk i osoba przez niego upoważniona, co nie wyklucza prowadzenia wspólnego biura przez więcej niż jednego syndyka, przy założeniu że zostaną udzielone odpowiednie upoważnienia dla osób mających dostęp do współdzielonych pomieszczeń. Syndyk jest zobligowany poinformować sąd o miejscu przechowywania zbioru. W ust. 2 przywołanego powyżej przepisu zawarto regulacje, które odnoszą się do przypadku udostępnienia dokumentu ze zbioru dokumentów poza biuro syndyka. Proponowane rozwiązanie wskazuje, iż następuje to wyłącznie na wezwanie sądu lub służby nadzoru Ministra Sprawiedliwości, gdyż należy założyć, że w wielu przypadkach do rozpoznania skargi wystarczające będzie zapoznanie się ze stanowiskiem skarżącego i wyjaśnieniami syndyka zawartymi w uzasadnieniu, o którym mowa w art. 491^{12a} ust. 5 Prawa upadłościowego.

Proponowana data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, tj. 1 lipca 2021 r., odpowiada terminowi wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz projektowanej ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz niektórych innych ustaw w zakresie, w jakim stanowią one podstawę prawną do określenia sposobu i trybu prowadzenia oraz udostępniania akt do zgłoszeń wierzytelności, w tym przepisu zawierającego upoważnienie dla Ministra Sprawiedliwości ustawowe do wydania rozporządzenia.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego oraz nie podlega notyfikacji na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia

2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projektowane rozporządzenie pozostaje bez negatywnego wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, w przypadkach określonych w obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisach Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie sposobu i trybu prowadzenia oraz udostępniania uczestnikom postępowania
oraz służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości akt oraz zbioru dokumentów w
postępowaniu upadłościowym wobec osób fizycznych nieprowadzących działalności
gospodarczej**

Na podstawie art. 491²⁴ ust. 6 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1228 i 2320) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób i tryb prowadzenia oraz udostępniania uczestnikom postępowania oraz służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości akt, o których mowa w art. 491²⁴ ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. 1. Do każdego postępowania upadłościowego prowadzonego na podstawie części trzeciej tytułu V ustawy syndyk zakłada w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, o którym mowa w art. 53 §1a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2072), zwanym dalej „systemem teleinformatycznym”, odrębne akta sprawy najpóźniej w dniu otrzymania postanowienia o ogłoszeniu upadłości, do których dołącza wszelkie pisma dotyczące tej sprawy.

2. Akta do zgłoszeń wierzytelności zakłada się najpóźniej w dniu otrzymania pierwszego zgłoszenia wierzytelności.

§ 3. 1. Do akt sprawy załącza się w szczególności: pisma lub dokumenty otrzymane przez syndyka, pisma wysłane przez syndyka z potwierdzeniem ich odbioru przez adresata oraz dokumenty wytworzone przez syndyka w toku postępowania.

2. W przypadku pism i dokumentów składanych w trybie art. 216aa ust. 1 ustawy syndyk wprowadza do akt prowadzonych w systemie teleinformatycznym ich treść.

3. Dla pism i dokumentów papierowych zakłada się zbiór dokumentów.

4. Koperty, w których nadesłano pisma, dołącza się do zbioru dokumentów tylko wówczas, gdy data stempla pocztowego stanowi podstawę ustalenia terminu, z którego upływem wiążą się określone skutki procesowe.

§ 4. W przypadku złożenia pisma do rąk syndyka lub osoby przez niego upoważnionej na piśmie umieszcza się adnotację o dacie złożenia.

§ 5. 1. Akta do zgłoszeń wierzytelności umieszcza się w teczce dotyczącej jednego zgłoszenia wierzytelności. W zakresie nieuregulowanym do akt do zgłoszeń wierzytelności stosuje się przepisy o aktach sprawy.

2. Akta do zgłoszeń zawierają: numer zgłoszenia, datę wpływu i określenie wierzyciela, datę wydania zarządzenia wzywającego do uzupełnienia braków, datę wydania i doręczenia zarządzenia o zwrocie zgłoszenia, datę wpływu skargi na zarządzenie o zwrocie zgłoszenia, datę przekazania skargi sędziemu-komisarzowi lub sądowi upadłościowemu, datę złożenia do sądu projektu planu spłaty wierzycieli oraz uwagi.

4. Pisma dotyczące zgłoszenia wierzytelności dołącza się do akt do zgłoszeń wierzytelności do zgłoszenia, którego dotyczą.

5. W przypadku gdy data stempla pocztowego, dla zgłoszeń wierzytelności dokonanych z pominięciem systemu teleinformatycznego, stanowi podstawę ustalenia terminu, z którego upływem wiążą się określone skutki procesowe, do zbioru dokumentów składa się kopertę, w której nadesłano zgłoszenie wierzytelności.

§ 6. Pozostawione bez rozpoznania dodatkowe zgłoszenia wierzytelności, o których mowa w art. 491¹⁴ ust. 6 ustawy, syndyk załącza do akt prowadzonych w systemie teleinformatycznym do zgłoszeń wierzytelności.

§ 7. Pisma uzupełniające, zmieniające, cofające zgłoszenie już odnotowane oraz stanowiące wykonanie wezwania syndyka, o którym mowa w art. 243 ust. 2 ustawy, załącza się do teczki zgłoszenia wierzytelności w systemie teleinformatycznym, którego pismo takie dotyczy.

§ 8. 1. Skarga na zwrot zgłoszenia wierzytelności, wezwanie do złożenia dokumentów w trybie art. 243 ust. 2 ustawy załącza się do teczki zgłoszenia wierzytelności w systemie teleinformatycznym, którego skarga lub wezwanie dotyczy.

2. W aktach, o których mowa w ust. 1, gromadzi się całość dokumentacji postępowania dotyczącego tego zgłoszenia wierzytelności.

§ 9. 1. Syndyk w swoim biurze umożliwia służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości, uczestnikom postępowania oraz każdemu, kto dostatecznie usprawiedliwi potrzebę przejrzenia akt lub zbioru dokumentów, dostęp do tych akt za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w tym samodzielnego pobrania wydruków komputerowych pism i dokumentów utrwalonych

w systemie teleinformatycznym po ustaleniu tożsamości osoby, której akta mają być udostępnione.

2. Pobrane samodzielnie wydruki komputerowe pism i dokumentów utrwalonych w systemie teleinformatycznym mają moc urzędowo poświadczonych odpisów oraz wyciągów, jeżeli mają cechy umożliwiające ich weryfikację z danymi zawartymi w systemie teleinformatycznym.

3. Odpisy dokumentów ze zbioru dokumentów powinny być odręcznie podpisane przez syndyka albo osobę przez niego upoważnioną i zawierać: adnotację „odpis”, datę sporządzenia odpisu, numer licencji syndyka oraz czytelne imię i nazwisko osoby podpisującej odpis.

4. Syndyk prowadzi w systemie teleinformatycznym wykaz udostępnień akt, w którym umieszcza imię i nazwisko lub nazwę osoby, której udostępniono akta, oraz datę udostępnienia.

§ 10. 1. Zbiór dokumentów syndyk przechowuje w pomieszczeniu biurowym, do którego dostęp ma wyłącznie syndyk oraz osoby przez niego upoważnione. O miejscu przechowywania zbioru dokumentów syndyk informuje sąd prowadzący postępowanie.

2. Syndyk udostępnia dokumenty ze zbioru dokumentów, poza biuro syndyka wyłącznie na wezwanie sądu, w wykonaniu obowiązku wynikającego z ustawy lub na wezwanie służby nadzoru Ministra Sprawiedliwości.

§ 11. W przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w art. 491⁵ ust. 2 ustawy, syndyk prowadzi dalej akta postępowania wyłącznie w zakresie akt do zgłoszeń wierzytelności, zgodnie z rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 228a ust. 6 ustawy.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2021 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie nowego upoważnienia ustawowego zawartego w art. 491²⁴ ust. 6 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz niektórych innych ustaw (UC29), zgodnie z którym „Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia sposób i tryb prowadzenia oraz udostępniania uczestnikom postępowania oraz służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości akt, o których mowa w ust. 1, oraz zbiorów dokumentów, o których mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony danych w nich zawartych.”.

Powyższe upoważnienie ustawowe, jak i proponowane w projekcie rozporządzenia rozwiązania, są związane z istotną zmianą polegającą na elektronicznej postępowania upadłościowego przez wprowadzenie systemu teleinformatycznego służącego do obsługi postępowania sądowego i mają na celu dostosowanie systemu i trybu prowadzenia akt sprawy dla rozwiązań przyjętych w systemie KRZ. Projekt rozporządzenia uwzględnia wejście w życie z dniem 1 lipca 2021 r. ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych, tj. systemu służącego do obsługi postępowania upadłościowego. Dotychczasowe rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 marca 2020 r. obejmowało zmiany wprowadzone ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy prawo upadłościowe (Dz. U. poz. 1802) polegające na rezygnacji z nadzoru sędziego–komisarza nad przebiegiem postępowania po ogłoszeniu upadłości i wprowadzeniu instytucji skargi na czynności (zaniechania) syndyka (por. art. 491⁵ oraz art. 491^{12a} ustawy – Prawo upadłościowe w brzmieniu przewidzianym ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw). W konsekwencji dokumentacja postępowania po ogłoszeniu upadłości, w tym także w zakresie zgłoszeń wierzytelności, została powierzona syndykowi, jako organowi postępowania upadłościowego, powoływanemu do wykonywania określonych w przepisach obowiązków, nakierowanych na realizację celów tego postępowania - tj. likwidacji majątku upadłego, zaspokojenia wierzycieli i umorzenia zobowiązań upadłego, niewykonanych w postępowaniu upadłościowym. W związku z tym, iż jednym z głównych założeń ustawy o KRZ jest tworzenie i przetwarzanie akt sprawy w systemie teleinformatycznym obejmującym postępowanie sądowe koniecznym stała się zmiana delegacji ustawowej niniejszego rozporządzenia zawartej w przepisie z art. 491²⁴ ust. 1–6 ustawy, który dotychczas wskazywał, iż poza aktami prowadzonymi w formie papierowej akta mogą być przechowywane w postaci elektronicznej.

Zmiana treści tego przepisu nadana projektowaną ustawą o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz niektórych innych ustaw (UC29) ma na celu usunięcie wątpliwości co do formy prowadzonych akt postępowania, bowiem ustawa o KRZ wprowadza obowiązek prowadzenia akt w formie elektronicznej w systemie teleinformatycznym służącym do obsługi postępowania sądowego z zachowaniem wyjątków określonych przepisami. Rozwiązania proponowane w projektowanym rozporządzeniu stanowią w dużym stopniu odzwierciedlenie istniejących już rozwiązań zawartych w przepisach wewnętrznych Ministra Sprawiedliwości, stosowanych w sądach w zakresie prowadzenia akt z uwzględnieniem szczególnego charakteru postępowań upadłościowych prowadzonych w trybie przepisów Tytułu V Części III Prawa upadłościowego (§ 14, 15, 37, 41, 42 oraz § 227–229 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z 19 czerwca 2019 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej; Dz. Urz. Ministra Sprawiedliwości poz. 138, dalej jako: „zarządzenie MS”) poszerzonych o regulacje prawne w zakresie prowadzenia, przetwarzania akt sprawy przez syndyka w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

W projektowanym § 2 wskazano moment zakładania akt przez syndyka, jednocześnie doprecyzowano, iż syndyk zakłada akta sprawy w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe. zdefiniowano akta sprawy, jako akta główne, akta do zgłoszeń wierzytelności oraz akta zastępcze. W § 5 znajduje się definicja akt do zgłoszeń wierzytelności. W projektowanym § 3 rozporządzenia znalazły się regulacje odpowiadające § 35 oraz § 228 wskazanego wyżej zarządzenia, określające moment, w którym syndyk powinien założyć akta, w tym akta do zgłoszeń wierzytelności. Mając na uwadze, że akta powinny zostać założone niezwłocznie po ogłoszeniu upadłości, proponuje się, aby akta te syndyk zakładał w systemie teleinformatycznym służącym do obsługi postępowania po otrzymaniu dokumentu wyznaczającego go do pełnienia tej funkcji. W odniesieniu do zgłoszeń wierzytelności, akta należy założyć najpóźniej w dniu otrzymania pierwszego zgłoszenia wierzytelności.

W § 4 projektu znalazły się regulacje dotyczące sposobu prowadzenia akt oraz pism i dokumentów, które powinny być w nich umieszczane (por. § 37, 41, 42 ww. zarządzenia MS). W aktach powinny znaleźć się oryginały pism, które syndyk otrzymał oraz odpisy pism, które wysłał wraz z dowodem ich doręczenia adresatowi. Przez odpis pisma sporządzonego przez syndyka należy rozumieć kopię wysłanego pisma z podpisem syndyka lub osoby przez niego upoważnionej, z adnotacją „odpis”, numerem licencji oraz czytelnym imieniem i nazwiskiem osoby podpisującej odpis (por. § 9 ust. 3 rozporządzenia). Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z

art. 491²⁴ ust. 4 Prawa upadłościowego, po prawomocnym zakończeniu postępowania akta prowadzone przez syndyka są przekazywane do sądu, który wydał postanowienie kończące postępowanie i dołączane do akt sądowych.

W projektowanych § 5–7 zamieszczono regulacje dotyczące zakładania i prowadzenia akt do zgłoszeń wierzytelności w systemie teleinformatycznym, które odpowiadają regulacjom zawartym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 228a ust. 6 Prawa upadłościowego w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą o zmianie ustawy o KRZ i niektórych innych ustaw (UC29). Projektowane przepisy zawierają regulacje dotyczące postępowania co do zgłoszeń wierzytelności dokonywanych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego oraz składanych z pominięciem tego systemu, tj. wierzytelności, o których jest mowa w art. 216aa ustawy.

W § 8 projektu znalazła się ponadto regulacja dotycząca postępowania z aktami w przypadku złożenia skargi w trybie art. 491^{12a} Prawa upadłościowego, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych i niektórych innych ustaw, zamieszczono regulacje dotyczące złożenia w systemie teleinformatycznym skargi na zwrot zgłoszenia wierzytelności oraz zamieszczenia jej w aktach.

Projektowany § 9 zawiera regulacje dotyczące umożliwienia dostępu do akt i zbioru dokumentów służbie Nadzoru Ministra Sprawiedliwości, uczestnikom postępowania oraz każdemu, kto dostatecznie usprawiedliwi potrzebę przejrzenia akt oraz zbioru dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w tym samodzielnego pobrania wydruków komputerowych pism oraz dokumentów utrwalonych w systemie teleinformatycznym, po ustaleniu tożsamości osoby, której akta mają być udostępnione. Dodano również regulację dotyczącą mocy urzędowej dokumentów pobieranych z systemu odpisów. Ponadto do przepisu wprowadzono regulację dotyczącą prowadzenia przez syndyka wykazu udostępnień akt, w którym syndyk umieszcza imię i nazwisko lub nazwę osoby, której udostępniono akta oraz datę udostępnienia.

W § 10 projektu zawarto regulacje dotyczące przechowywania zbioru dokumentów, zgodnie z którymi dokumenty te powinny być umieszczone w pomieszczeniu biurowym, do którego dostęp ma wyłącznie syndyk i osoba przez niego upoważniona, co nie wyklucza prowadzenia wspólnego biura przez więcej niż jednego syndyka, przy założeniu że zostaną udzielone odpowiednie upoważnienia dla osób mających dostęp do współdzielonych pomieszczeń. Syndyk jest zobligowany poinformować sąd o miejscu przechowywania zbioru. W przypadku udostępnienia dokumentu ze zbioru dokumentów poza biuro syndyka następuje to wyłącznie

na wezwanie sądu lub służby nadzoru Ministra Sprawiedliwości, gdyż należy założyć, że w wielu przypadkach do rozpoznania skargi wystarczające będzie zapoznanie się ze stanowiskiem skarżącego i wyjaśnieniami syndyka zawartymi w uzasadnieniu, o którym mowa w art. 491^{12a} ust. 5 Prawa upadłościowego.

W § 11 projektu wskazano, iż w przypadku wydania postanowienia w trybie art. 491⁵ ust. 2 Prawa upadłościowego, to jest przejścia na tryb zwykły, w którym akta sprawy będzie prowadził sąd, natomiast syndyk będzie prowadził akta postępowania wyłącznie w zakresie akt do zgłoszeń wierzytelności, zgodnie z rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 228a ust. 6 ustawy prawo upadłościowe. Akta sprawy prowadzone do czasu zmiany sposobu prowadzenia postępowania na tryb zwykły pozostają w gestii syndyka, chyba że sędzia - komisarz wezwie syndyka do ich przedstawienia w trybie art. 152 Prawa upadłościowego.

Proponowana data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, tj. 1 lipca 2021 r., odpowiada terminowi wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz projektowanej ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz niektórych innych ustaw w zakresie, w jakim stanowią one podstawę prawną do określenia sposobu i trybu prowadzenia oraz udostępniania akt do zgłoszeń wierzytelności, w tym przepisu zawierającego upoważnienie dla Ministra Sprawiedliwości ustawowe do wydania rozporządzenia.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego oraz nie podlega notyfikacji na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projektowane rozporządzenie pozostaje bez negatywnego wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, w

przypadkach określonych w obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisach Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie trybu zakładania i udostępniania konta oraz sposób korzystania i zamykania
konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe**

Na podstawie art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2072) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) systemie teleinformatycznym – rozumie się przez to system teleinformatyczny obsługujący postępowanie sądowe, o którym mowa w art. 53 § 1a ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych;
- 2) właścicielu konta – rozumie się przez to podmiot dla którego założono konto w systemie teleinformatycznym;
- 3) koncie – rozumie się przez to zbiór danych identyfikujących tożsamość właściciela konta, wraz z przyporządkowanymi zasobami systemu teleinformatycznego;
- 4) użytkownikowi – rozumie się przez to osobę fizyczną posiadającą konto w systemie teleinformatycznym;
- 5) nazwie użytkownika – rozumie się przez to niepowtarzalne i przyporządkowane do użytkownika dane wykorzystywane przez użytkownika do uwierzytelnienia w systemie teleinformatycznym;
- 6) hasle – rozumie się przez to poufne dane wykorzystywane przez użytkownika do uwierzytelnienia w systemie teleinformatycznym;
- 7) zarządzaniu kontem – rozumie się przez to wskazywanie na koncie uprawnień poszczególnych użytkowników oraz adresu poczty elektronicznej do powiadomień;
- 8) administratorze konta – rozumie się przez to użytkownika, który posiada uprawnienie do zarządzania kontem;
- 9) użytkownikowi uprawnionym – rozumie się przez to użytkownika, który posiada uprawnienie do wykonywania czynności innych niż zarządzanie kontem na koncie własnym lub koncie innego właściciela konta;
- 10) uwierzytelnieniu – rozumie się przez to proces elektroniczny, który umożliwia

identyfikację elektroniczną użytkownika w systemie teleinformatycznym;

- 11) autoryzacji – rozumie się przez to potwierdzenie posiadania prawa do wykonywania
- 12) czynności w systemie teleinformatycznym;
- 13) podpisie elektronicznym – rozumie się przez to kwalifikowany podpis elektroniczny, podpis osobisty albo podpis zaufany;
- 14) identyfikacje osoby fizycznej – rozumie się przez to jeden z poniższych identyfikatorów:
  - 1) numer PESEL,
  - 2) NIP,
  - 3) dowód osobisty lub karta stałego pobytu – seria z numerem,
  - 4) paszport – kraj, seria z numerem,
  - 5) inny niż polski narodowy identyfikator osobisty – kraj, wartość,
  - 6) inny niż polski osobisty dokument identyfikacyjny – kraj, wartość,
  - 7) inny niż polski identyfikator podatkowy w ramach EU – kraj, wartość,
  - 8) inny niż polski i EU identyfikator podatkowy – kraj, wartość,
  - 9) inny identyfikator odczytany z certyfikatu podpisu kwalifikowanego, jeśli jest zgodny z normą ETSI TS 119 412-1 V1.4.0.;
- 15) identyfikacje podmiotu niebędącego osobą fizyczną – rozumie się przez to jeden z poniższych identyfikatorów:
  - 1) numer KRS,
  - 2) NIP,
  - 3) inny niż polski identyfikator podatku od wartości dodanej – kraj, wartość,
  - 4) inny niż polski identyfikator krajowego rejestru handlowego – kraj, wartość,
  - 5) numeru autoryzacji dostawcy usług płatniczych zgodnie z dyrektywą w sprawie usług płatniczych (UE) 2015/2366 [i.13] – kraj, wartość,
  - 6) globalny identyfikator podmiotu prawnego według ISO 17442 – oznaczenie kraju według ISO 3166 równe XG, wartość,
  - 7) inny identyfikator odczytany z certyfikatu pieczęci kwalifikowanej, jeśli jest zgodny z normą ETSI TS 119 412-1 V1.4.0.;
- 16) identyfikacji konta – rozumie się przez to unikalny identyfikator przypisany do konta podczas jego zakładania w systemie teleinformatycznym.

§ 2. 1. Konto osoby fizycznej zakłada się w systemie teleinformatycznym po podaniu nazwy użytkownika, adresu poczty elektronicznej na potrzeby powiadomień, hasła oraz

złożeniu podpisu elektronicznego albo uwierzytelnieniu się przy pomocy węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

2. Identyfikator osoby fizycznej, imię i nazwisko są pobierane odpowiednio z certyfikatu podpisu elektronicznego albo z odpowiedzi węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

3. Warunki, którym odpowiada hasło są udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Sprawiedliwości.

4. Z chwilą założenia konta osoba fizyczna, która je założyła, staje się jego administratorem i użytkownikiem uprawnionym.

5. Zmiana hasła lub nazwy użytkownika właściciela konta wymaga potwierdzenia jego podpisem elektronicznym albo uwierzytelnienia przez niego przy pomocy węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

6. Zmiana lub dodanie imienia, nazwiska lub dodanie identyfikatora osoby fizycznej wymaga ponownego potwierdzenia podpisem elektronicznym albo uwierzytelnienia przy pomocy węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

7. Możliwe jest dodanie lub zmiana identyfikatora osoby fizycznej, odczytanego z użytego certyfikatu podpisu elektronicznego albo z odpowiedzi węzła krajowego identyfikacji elektronicznej przy zachowaniu imienia i nazwiska.

8. Możliwa jest zmiana imienia lub nazwiska przy zgodności odczytanego z podpisu elektronicznego albo z odpowiedzi węzła krajowego identyfikacji elektronicznej identyfikatora osoby fizycznej z poprzednio zapisanym w koncie osoby fizycznej.

9. W przypadku potrzeby dokonania zmian w szerszym zakresie, osoba fizyczna może zwrócić się z wnioskiem do Ministra Sprawiedliwości, który po pozytywnej weryfikacji wniosku dokonuje zmian w koncie osoby fizycznej.

§ 3. 1. Osoba fizyczna będąca właścicielem konta uwierzytelnia się na nim poprzez jeden z następujących sposobów:

- 1) wpisując nazwę użytkownika i hasło,
- 2) używając podpisu elektronicznego, którego certyfikat jest zapisany na koncie,
- 3) za pośrednictwem węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

2. Po uwierzytelnieniu się na swoim koncie osoba fizyczna ma dostęp do kont, w odniesieniu do których jest właścicielem, administratorem bądź użytkownikiem uprawnionym.

§ 4. 1. Konto podmiotu niebędącego osobą fizyczną jest zakładane w systemie teleinformatycznym:

- 1) przez sąd, po złożeniu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w imieniu tego podmiotu zgłoszenia wraz z pismem procesowym albo
- 2) przez Ministra Sprawiedliwości, po zgłoszeniu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego potrzeby posiadania konta

wraz z jednoczesnym zgłoszeniem administratora lub administratorów konta.

2. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 lit. b, dołącza się dokumenty potwierdzające umocowanie do działania w imieniu podmiotu niebędącego osobą fizyczną, chyba że stwierdzenie umocowania jest możliwe na podstawie wykazu lub innego rejestru, do którego Minister Sprawiedliwości ma dostęp drogą elektroniczną.

3. Zgłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę lub firmę, pod którą podmiot działa;
- 2) oznaczenie formy prawnej podmiotu;
- 3) siedzibę i adres podmiotu;
- 4) identyfikator podmiotu niebędącego osobą fizyczną;
- 5) imię i nazwisko administratora konta albo imiona i nazwiska administratorów konta oraz identyfikatory ich konta w systemie teleinformatycznym.

4. Konta podmiotu niebędącego osobą fizyczną nie zakłada się w przypadku:

- 1) negatywnej weryfikacji danych identyfikujących podmiot z danymi we właściwych rejestrach lub ewidencjach;
- 2) ustalenia istnienia konta w systemie teleinformatycznym dla tego podmiotu;
- 3) ustaleniu nieistnienia konta dla osoby wskazanej jako administrator konta tego podmiotu.

§ 5. 1. Dopuszczalne jest wyznaczenie więcej niż jednego administratora konta.

2. Podmiot niebędący osobą fizyczną może wyznaczyć nowego administratora konta lub odwołać dotychczasowego administratora poprzez zgłoszenie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego do Ministra Sprawiedliwości.

3. Zgłoszenie o którym mowa w ust. 2 winno zawierać:

- 1) nazwę lub firmę, identyfikator właściciela konta;
- 2) imię i nazwisko administratora konta albo imię i nazwisko administratora konta oraz identyfikator kont w systemie teleinformatycznym.

4. Osoby działające na koncie jako użytkownicy uprawnieni działają w imieniu i na rzecz właściciela konta.

§ 6. 1. Konto osoby fizycznej może być zamknięte przez właściciela konta, po uwierzytelnieniu się na koncie.

2. Konto podmiotu niebędącego osobą fizyczną jest zamykane na skutek zgłoszenia właściciela konta złożonego do Ministra Sprawiedliwości.

3. Konto zamknięte można ponownie otworzyć:

- 1) w przypadku konta osoby fizycznej, po uwierzytelnieniu się na koncie przez właściciela;
- 2) w przypadku konta podmiotu niebędącego osobą fizyczną, poprzez zgłoszenie do Ministra Sprawiedliwości. W zgłoszeniu należy wskazać nazwę lub firmę, identyfikator właściciela konta oraz imię i nazwisko administratora konta albo imię i nazwisko administratora konta oraz identyfikator konta w systemie teleinformatycznym.

§ 7. 1. W elektronicznym postępowaniu upominawczym konto zakłada się w systemie teleinformatycznym, na wniosek złożony za pośrednictwem tego systemu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera: imię lub imiona i nazwisko wnioskodawcy, a także jego numer PESEL, jeżeli został nadany, datę i miejsce urodzenia, numer dokumentu tożsamości, adres poczty elektronicznej oraz adres pocztowy do korespondencji.

3. Po złożeniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca określa nazwę użytkownika i hasło.

4. Warunki, którym odpowiada hasło, są udostępniane przez sąd za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

5. Konto zakłada się i udostępnia użytkownikowi po automatycznej weryfikacji imienia lub imion, nazwiska oraz numeru PESEL, jeżeli został nadany, z rejestrem PESEL.

6. Po założeniu konta i udostępnieniu go użytkownikowi, użytkownik może zmienić hasło za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

§ 8. 1. W postępowaniu wieczystoksięgowym wszczynanym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego konto dla notariusza, zastępcy notarialnego, emerytowanego notariusza, komornika, asesora komorniczego, naczelnika urzędu skarbowego lub zastępcy naczelnika urzędu skarbowego, przewodniczącego Komisji do spraw usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa, zwanej dalej „Komisją”, lub jej członka zakłada się w systemie teleinformatycznym na ich wniosek złożony poza systemem teleinformatycznym.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera: imię i nazwisko wnioskodawcy, a także jego numer PESEL oraz adres poczty elektronicznej.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składany przez notariusza, zastępcę notarialnego lub emerytowanego notariusza zawiera także dane kancelarii notarialnej, którą reprezentują, obejmujące jej: NIP, nazwę, adres pocztowy oraz adres poczty elektronicznej.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składany przez zastępcę notarialnego lub emerytowanego notariusza zawiera także jego oświadczenie o wyznaczeniu ich, na podstawie art. 21 § 1 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1192), do zastępowania notariusza albo o upoważnieniu zastępcy notarialnego, na podstawie art. 76a § 2 tej ustawy, do wykonywania czynności notarialnych obejmujących sporządzanie aktów notarialnych, ze wskazaniem czasu, na jaki to wyznaczenie albo upoważnienie następuje.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składany przez komornika lub asesora komorniczego, zawiera także dane kancelarii komorniczej, którą reprezentują, obejmujące jej: identyfikator (GUID), NIP, nazwę, adres pocztowy oraz adres poczty elektronicznej.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składany przez asesora komorniczego zawiera także jego oświadczenie o wyznaczeniu go, na podstawie art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 121 i 288), zastępcą komornika, ze wskazaniem czasu, na jaki to wyznaczenie następuje. Do wniosku asesor komorniczy dołącza kopię zarządzenia prezesa właściwego sądu apelacyjnego o wyznaczeniu go zastępcą komornika.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składany przez naczelnika urzędu skarbowego lub zastępcę naczelnika urzędu skarbowego zawiera także dane właściwego urzędu skarbowego, obejmujące jego NIP, nazwę, adres pocztowy oraz adres poczty elektronicznej.

§ 9. Wniosek niespełniający wymagań, o których mowa w § 8, pozostawia się bez rozpatrzenia, o czym zawiadamia się wnioskodawcę, wraz z podaniem przyczyny. Zawiadomienie doręcza się na adres pocztowy, o ile został wskazany we wniosku.

§ 10. 1. Konto, o którym mowa w § 8 ust. 1, zakłada się i udostępnia użytkownikowi po automatycznej weryfikacji danych notariusza, zastępcy notarialnego, komornika, asesora komorniczego, naczelnika urzędu skarbowego lub zastępcy naczelnika urzędu skarbowego z ich listą prowadzoną na podstawie – odpowiednio – art. 41a § 1 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie, art. 216 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych lub

art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 422).

2. Po założeniu konta notariusz, zastępca notarialny, emerytowany notariusz, komornik, asesor komorniczy, naczelnik urzędu skarbowego lub zastępca naczelnika urzędu skarbowego, przewodniczący Komisji lub jej członek otrzymują certyfikat dostępowy umożliwiający uwierzytelnienie w systemie teleinformatycznym.

§ 11. W postępowaniu wieczystoksięgowym wszczynanym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego konto zakłada się, jeżeli nie założono w systemie teleinformatycznym konta umożliwiającego składanie wniosków o wyszukanie ksiąg wieczystych w centralnej bazie danych ksiąg wieczystych w trybie art. 36⁴ ust. 8 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2019 r. poz. 2204).

§ 12. 1. W postępowaniu wieczystoksięgowym wszczynanym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w przypadku gdy uczestnik postępowania zażądał w akcie notarialnym zawiadomienia go o wpisie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, konto zakłada się na wniosek osoby fizycznej, na której konto ma zostać doręczone zawiadomienie o wpisie, złożony za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

2. Konto, o którym mowa w ust. 1, jest zakładane automatycznie po uwierzytelnieniu osoby fizycznej przez zastosowanie posiadanego przez nią podpisu zaufanego.

§ 13. W elektronicznym postępowaniu upominawczym oraz postępowaniu wieczystoksięgowym wszczynanym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego użytkownik niezwłocznie aktualizuje dane, o których mowa w § 7 ust. 2 i § 8 ust. 2-7, o czym poucza się go po udostępnieniu mu konta.

§ 14. 1. W elektronicznym postępowaniu upominawczym konto udostępnia się użytkownikowi po uwierzytelnieniu, które następuje przez podanie nazwy użytkownika i hasła.

2. W postępowaniu wieczystoksięgowym wszczynanym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego uwierzytelnienie notariusza, zastępcy notarialnego, emerytowanego notariusza, komornika, asesora komorniczego, naczelnika urzędu skarbowego lub zastępcy naczelnika urzędu skarbowego, przewodniczącego Komisji lub jej członka następuje przez certyfikat dostępowy, o którym mowa w § 10 ust. 2.

3. W postępowaniu wieczystoksięgowym wszczynanym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego uwierzytelnienie użytkownika, któremu założono konto w celu

doręczenia uczestnikowi zawiadomienia o wpisie, następuje przez zastosowanie podpisu zaufanego.

§ 15. W elektronicznym postępowaniu upominawczym oraz postępowaniu wieczystoksięgowym wszczynanym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego przepisów o zarządzaniu kontem i zamykaniu konta nie stosuje się.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2021 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2072) dodanym przez ustawę z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz. U. z 2019 r. poz. 55, z późn. zm.) i znowelizowaną ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. ....). Zgodnie z tym przepisem Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, tryb zakładania i udostępniania konta oraz sposób korzystania i zamykania konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

Uchylenie delegacji zawartej w art. 126 § 6 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r.– Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575, z późn. zm.) zwanej dalej k.p.c., do wydania rozporządzenia, które określało, tryb zakładania i udostępniania konta w systemie teleinformatycznym, za pomocą którego można było wносить pisma procesowe, z uwzględnieniem sprawności postępowania, ochrony praw stron postępowania oraz możliwości składania jednorazowo wielu pism i przeniesienie zasadniczej jej części do ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych jest dążeniem do unifikacji kont służących do komunikowania się obywatela z sądem w różnych postępowaniach, w których będzie dopuszczalna możliwość komunikacji za pomocą systemu teleinformatycznego. Dodatkowo rozwiązanie te pozwala na kompleksowe uregulowanie w jednym akcie wykonawczym kwestii dotyczących kont dla wszystkich postępowań sądowych (cywilnych, rejestrowych, wieczystoksięgowych, upadłościowych, restrukturyzacyjnych), w których dopuszcza się komunikację elektroniczną.

Aktualnie przepisy prawa przewidują możliwość prowadzenia postępowania sądowego za pomocą systemu teleinformatycznego w postępowaniu rejestrowym w przypadkach określonych w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz.1526 i 2320) oraz w przypadkach określonych w k.p.c. w postępowaniu wieczystoksięgowym oraz w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Komunikacja elektroniczna w tychże postępowaniach jest prowadzona w oparciu o konta zakładane oddzielnie w każdym systemie teleinformatycznym. Mając na uwadze potrzebę z informatyzowania czynności wykonywanych w sądach, która to potrzeba najpełniej i najskuteczniej może zostać zrealizowana poprzez zapewnienie systemu teleinformatycznego dedykowanego konkretnemu rodzajowi postępowania, tzn. podsystemu dziedzinowego i

potrzebę uczestników postępowania, aby kontakt z sądem mógł odbywać się za pomocą jednego kanału komunikacji, w aktualnie realizowanych projektach informatycznych przewidujących elektroniczną rejestrację postępowań rejestrowych oraz postępowań prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1228) oraz postępowań prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2020 r. poz. 814, z późn.) tworzony jest system teleinformatyczny, o którym mowa w art. 53§1a ustawy Prawo o urządzeniach sądów powszechnych. W systemie tym będą utrzymywane konta służące do komunikacji z sądem w postępowaniach obsługiwanych elektronicznie. Do systemu tego będą mogły być podłączone podsystemy dziedzinowe wspierające prace sądu i organów pozasądowych. Dla uczestników postępowania jest to rozwiązanie wygodne, gdyż za pośrednictwem jednego systemu będzie można zrealizować więcej niż jeden rodzaj sprawy sądowej, a ponadto pozwala realizować również potrzeby sądów i organów pozasądowych. Rozwiązanie to będzie aktualnie stosowane w postępowaniach rejestrowych oraz w postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy prawo upadłościowe oraz ustawy prawo restrukturyzacyjne. W innych postępowaniach prowadzonych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego utrzymane zostaną dotychczasowe autonomiczne systemy teleinformatyczne obsługujące postępowania sądowe.

Przedmiotowe rozporządzenie jest rozporządzeniem technicznym, regulującym zasadniczo kwestie **informatyczne**, nie stanowi o zagadnieniach materialnoprawnych czy procesowych. Z uwagi na charakter regulowanej materii § 1 stanowi słownik używanych w rozporządzeniu pojęć. Naczelnym pojęciem rozporządzenia jest konto. Zdefiniowane zostało w § 1 pkt 3 rozporządzenia przez wskazanie jego roli w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, tj. identyfikacji właściciela konta. Rozporządzenie, w odróżnieniu od regulacji obowiązującej na gruncie k.p.c., umożliwia posiadanie konta nie tylko przez podmiot będący osobą fizyczną ale również przez podmiot niebędący osobą fizyczną, zwanego właścicielem konta. Jest to nowum, które pozwala na usprawnienie postępowań sądowych w zakresie chociażby doręczeń. Konto będzie obsługiwane za pomocą użytkownika, tj. osoby fizycznej posiadającej konto w systemie, wyposażonego w konkretne uprawnienia. Użytkownik jest podstawową jednostką w systemie, która na mocy rozporządzenia lub decyzji właściciela konta zostanie wyposażona w możliwości określonego działania na koncie. Użytkownik będzie mógł zostać wyposażony w uprawnienia związane z zarządzaniem kontem, tj. wskazywaniem na koncie uprawnień poszczególnych użytkowników oraz adresu poczty elektronicznej do powiadomień, w takiej sytuacji rozporządzenie nazywa go administratorem.

Z kolei użytkownika wyposażonego w uprawnienia do wykonywania innych czynności niż zarządzanie na koncie własnym lub koncie innego podmiotu, rozporządzenie nazywa uprawnionym użytkownikiem. Zakres uprawnień uprawnionego użytkownika regulować będą inne akty wykonawcze skorelowane z niniejszym rozporządzeniem. Niniejsze rozporządzenie jedynie nijako wyposaża konto w takiego kwalifikowanego użytkownika.

Zdefiniowane zostały również identyfikatory jakimi może posługiwać podmiot będący osobą fizyczną jak i niebędący osobą fizyczną. Ponadto dla czytelności aktu wyjaśnione zostały typowe pojęcia związane funkcjonowaniem w systemie teleinformatycznym kont tj. nazwa użytkownika, hasło, uwierzytelnienie czy autoryzacja. Są to pojęcia powszechnie używane w otoczeniu obsługiwanym przez systemy teleinformatyczne, a ich znaczenie jest zasadniczo ogólnie znane.

Rozporządzenie w § 2 reguluje zagadnienia dotyczące konta osoby fizycznej. Konto będzie zakładane przez tę osobę po podaniu nazwy użytkownika, adresu poczty **elektronicznie na potrzeby powiadomień**, hasła oraz złożeniu podpisu elektronicznego albo uwierzytelnieniu się przy pomocy węzła krajowego identyfikacji elektronicznej. Osoba fizyczna, będąca właścicielem konta automatycznie staje się administratorem i użytkownikiem swojego konta.

W momencie złożenia podpisu albo uwierzytelnienia się przy pomocy węzła krajowego na koncie zapisywane będą dane pobierane z certyfikatu podpisu albo z węzła krajowego identyfikującego tożsamość. Konta osób fizycznych będą zakładane automatycznie. Nie będzie wymagana weryfikacja osoby zakładającej konto z systemem PESEL – osoba ta została już bowiem zweryfikowana i zidentyfikowana poprzez podpis elektroniczny lub logowanie przy pomocy Węzła Krajowego. Zmiana hasła lub nazwy użytkownika wymagają ponownego potwierdzenia podpisem elektronicznym lub uwierzytelniania przy pomocy Węzła Krajowego. Zmiana lub dodanie danych identyfikujących osobę fizyczną (imię, nazwisko, identyfikatory osoby fizycznej) będą się odbywać automatycznie poprzez zaciągnięcie tych danych z podpisu elektronicznego albo węzła krajowego identyfikacji elektronicznej. Przy zgodności imienia i nazwiska możliwe będzie dodanie lub zmiana **zmiennych** identyfikatorów osoby fizycznej, odczytanych z użytego certyfikatu podpisu elektronicznego lub z odpowiedzi Węzła Krajowego. Z kolei przy zgodności odczytanego z podpisu elektronicznego lub z odpowiedzi Węzła Krajowego identyfikatora osoby fizycznej z poprzednio zapisanym w koncie osoby fizycznej, można będzie zmienić imię lub nazwisko. W przypadku potrzeby dokonania zmian

w szerszym zakresie, osoba fizyczna będzie mogła zwrócić się z wnioskiem do uprawnionego organu, który po pozytywnej weryfikacji wniosku dokona zmian w koncie osoby fizycznej.

Uwierzytelnienie na koncie zostało przewidziane jedynie dla kont osób fizycznych na zasadach określonych w § 3 rozporządzenia. Przewidziane zostały trzy niezależne od siebie sposoby uwierzytelnienia, tj. za pomocą nazwy użytkownika i hasła, używając podpisu elektronicznego, którego certyfikat jest zapisany na koncie/**w którego certyfikacie zapisany jest identyfikator zapisany na koncie** albo za pośrednictwem węzła krajowego identyfikacji elektronicznej. Po uwierzytelnieniu osoba fizyczna będzie miała dostęp do swojego konta oraz do kont w odniesieniu do których będzie pełniła rolę administratora bądź użytkownika uprawnionego. Należy zauważyć, że dostęp do kont podmiotów niebędących osobami fizycznymi będzie realizowany pośrednio, tj. po uwierzytelnieniu się administratora bądź użytkownika uprawnionego na swoim koncie i przejściu do konta podmiotu.

Konto podmiotu zgodnie z § 4 rozporządzenia będzie mogło być zakładane w dwóch trybach bez zgłoszenia, z chwilą złożenia przez ten podmiot pisma do sądu, prawidłowo podpisanego, jeżeli podmiot jeszcze nie posiada konta w systemie teleinformatycznym wraz z podaniem danych administratora (administratorów) konta albo poprzez zgłoszenie potrzeby założenia konta.

Zgłoszenie potrzeby założenia konta podmiotu winno być złożone za pośrednictwem systemu teleinformatycznego do Ministra Sprawiedliwości, który weryfikuje prawidłowość zgłoszenia, w tym podpisy uprawnionych osób albo do sądu wraz z pismem procesowym. Do zgłoszenia będą musiały być dołączone dokumenty świadczące o umocowaniu osób podpisujących zgłoszenie, chyba że uprawnienie te będzie można stwierdzić na podstawie dostępnego wykazu lub innego rejestru. Zgłoszenie będzie musiało zawierać co najmniej dane identyfikujące podmiot (nazwa lub firma, forma prawna, siedziba i adres, identyfikator), wskazanie administratorów konta, poprzez wskazanie identyfikacji kont dla tych osób fizycznych. Automatycznie, w chwili dokonania zgłoszenia weryfikowane będą dane identyfikujące podmiot z właściwymi rejestrami, o ile jest to możliwe, istnienie konta w systemie teleinformatycznym dla tego podmiotu – jeżeli konto istnieje, drugie nie jest zakładane, a osoba składająca wniosek jest o tym informowana oraz istnienie konta dla osoby wskazanej jako administrator konta podmiotu. Zgłoszenie potrzeby założenia konta będzie weryfikowane przez Ministra Sprawiedliwości albo sąd wyłącznie pod kątem uprawnienia osób podpisujących zgłoszenie do reprezentowania podmiotu oraz faktu czy dla danego podmiotu nie funkcjonuje

inne konto. W przypadku pozytywnej weryfikacji, Minister Sprawiedliwości albo sąd uaktywni konto i ustanowi jego administratorów wskazanych w zgłoszeniu.

Konto w systemie teleinformatycznym będzie zarządzane przez administratora. Pierwszym administratorem dla konta podmiotu będącego osobą fizyczną będzie właściciel konta, z kolei dla podmiotu niebędącego osobą fizyczną będzie użytkownik bądź użytkownicy wskazani w zgłoszeniu założenia konta. W czasie korzystania z konta użytkownik posiadający prawo do zarządzania kontem, tj. administrator będzie mógł wskazywać w systemie teleinformatycznym kolejnego użytkownika posiadającego uprawnienie do zarządzania kontem lub wskazywać użytkownika któremu uprawnienie te przestało przysługiwać. Dla podmiotów niebędących osobami fizycznymi przewidziana została również możliwość wyznaczenia nowego administratora lub odwołanie dotychczasowego poprzez zgłoszenie do Ministra Sprawiedliwości. W zgłoszeniu należy wskazać identyfikator konta na którym mają być dokonane zmiany oraz imię i nazwisko administratora oraz identyfikator jego konta.

Konto osoby fizycznej może być zamknięte przez właściciela konta, po uwierzytelnieniu się na koncie. Konto podmiotu niebędącego osobą fizyczną będzie mogło być zamknięte na skutek zgłoszenia właściciela konta złożonego do Ministra Sprawiedliwości. Otwarcie zamkniętego konta jest możliwe w przypadku osoby fizycznej po uwierzytelnieniu się właściciela konta na koncie, a w przypadku konta podmiotu niebędącego osobą fizyczną poprzez zgłoszenie do Ministra Sprawiedliwości.

W § 7–14 określone zasady zakładania konta w systemie teleinformatycznym obsługującym elektroniczne postępowania sądowe oraz postępowanie wieczystoksięgowe wszczynane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Regulacje te stanowią powtórzenie przepisów zawartych w dotychczasowym rozporządzeniu sankcjonując istniejący stan rzeczy w zakresie zakładania kont. W tym obszarze nie są wprowadzane zmiany, w tym nie dokonuje się rozszerzenia istniejących funkcjonalności. W związku z powyższym regulacje dotyczące zarządzania kontem oraz zamykania konta nie stosuje się do kont w systemie teleinformatycznym obsługującym elektroniczne postępowania sądowe oraz postępowanie wieczystoksięgowe wszczynane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

Z uwagi na to, że ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2021 r. jest koniecznym, aby z tą datą weszło w życie przedmiotowe rozporządzenie.

Rozporządzenie nie wykonuje prawa Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach Rządowego Centrum Legislacji, stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt nie podlega zaopiniowaniu przez właściwe instytucje i organy Unii Europejskiej ani przez Europejski Bank Centralny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia

**w sprawie sposobu i trybu prowadzenia oraz udostępniania uczestnikom postępowania
oraz służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości akt oraz zbioru dokumentów w
postępowaniu o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli przez osobę fizyczną
nieprowadzącą działalności gospodarczej**

Na podstawie art. 491³⁷ ust. 6 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1228) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób i tryb prowadzenia oraz udostępniania uczestnikom postępowania oraz służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości akt oraz zbioru dokumentów, o których mowa w art. 491³⁷ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Do każdego postępowania o zawarcie układu nadzorca układu zakłada w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, o którym mowa w art. 53 § 1a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2072) zwanym dalej „systemem teleinformatycznym”), akta po ustaleniu dnia układowego.

§ 3. 1. Do akt sprawy załącza się w szczególności pisma lub dokumenty otrzymane przez nadzorcę układu, pisma wysłane przez nadzorcę układu z potwierdzeniem ich odbioru przez adresata oraz dokumenty wytworzone przez nadzorcę układu w toku postępowania, w tym protokół z przebiegu zgromadzenia wierzycieli.

2. W przypadku pism i dokumentów składanych w trybie art. 216aa ustawy nadzorca układu wprowadza do akt prowadzonych w systemie teleinformatycznym ich treść.

3. Dla pism i dokumentów papierowych zakłada się zbiór dokumentów.

3. Koperty, w których nadesłano pisma, dołącza się do zbioru dokumentów tylko wówczas, gdy data stempla pocztowego stanowi podstawę ustalenia terminu, z którego upływem wiążą się określone skutki procesowe.

§ 4. W przypadku złożenia pisma do rąk nadzorcy układu lub osoby przez niego upoważnionej na piśmie umieszcza się adnotację o dacie jego doręczenia.

§ 5 . 1. Nadzorca układu w swoim biurze umożliwia służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości, uczestnikom postępowania, dostęp do tych akt za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w tym samodzielnego pobrania wydruków komputerowych pism i dokumentów utrwalonych w systemie teleinformatycznym po ustaleniu tożsamości osoby, której akta mają być udostępnione.

2. Pobrane samodzielnie wydruki komputerowe pism i dokumentów utrwalonych w systemie teleinformatycznym mają moc urzędowo poświadczonych odpisów oraz wyciągów, jeżeli mają cechy umożliwiające ich weryfikację z danymi zawartymi w systemie teleinformatycznym.

3. Odpisy ze zbioru dokumentów powinny być odręcznie podpisane przez nadzorcę układu albo osobę przez niego upoważnioną i zawierać adnotację „odpis”, datę sporządzenia odpisu, numer licencji nadzorcy sądowego oraz czytelne imię i nazwisko osoby podpisującej odpis.

4. Nadzorca układu prowadzi w systemie teleinformatycznym wykaz udostępnień akt, w których umieszcza imię i nazwisko lub nazwę osoby, której udostępniono akta, oraz datę udostępnienia.

§ 6 . 1. Zbiór dokumentów nadzorcy układu przechowuje w pomieszczeniu biurowym, do którego ma dostęp wyłącznie nadzorca układu oraz osoby przez niego upoważnione. O miejscu przechowywania zbioru dokumentów nadzorcy sądowy informuje sąd prowadzący postępowanie.

2. Nadzorca układu udostępnia pisma i dokumenty zbioru dokumentów poza biuro nadzorcy układu wyłącznie na wezwanie sądu, wykonując obowiązek wynikający z ustawy, lub na wezwanie służby nadzoru Ministra Sprawiedliwości.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2021 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie nowego upoważnienia ustawowego zawartego w art. 491³⁷ ust. 6 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz niektórych innych ustaw (UC29), zgodnie z którym „Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia sposób i tryb prowadzenia oraz udostępniania uczestnikom postępowania oraz służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości akt, o których mowa w ust. 1, oraz zbiorów dokumentów, o których mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony danych w nich zawartych.”. Zaś z treści projektowanego art. 491³⁷ ust. 1 ustawy wynika, iż po ustaleniu dnia układowego nadzorca układu zakłada i prowadzi akta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe. Powyższe upoważnienie ustawowe, jak i proponowane w projekcie rozporządzenia rozwiązania, są związane z istotną zmianą polegającą na elektronicznej postępowania restrukturyzacyjnego poprzez wprowadzenie systemu teleinformatycznego służącego do obsługi postępowania sądowego i mają na celu dostosowanie systemu i trybu prowadzenia akt sprawy dla rozwiązań przyjętych w systemie KRZ. Projekt rozporządzenia uwzględnia wejście w życie z dniem 1 lipca 2021 r. ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz. U. z 2019 r. poz. 55, 912, 1214 i 1802 oraz z 2020 r. poz. 1747), tj. systemu służącego do obsługi postępowania restrukturyzacyjnego. Od chwili wejścia w życie ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych akta spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych będą tworzone i prowadzone w systemie teleinformatycznym.

W postępowaniu o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli pisma procesowe oraz dokumenty z wyłączeniem pism i dokumentów, o których mowa w art. 216ab ustawy, wnoszą się wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe z wykorzystaniem udostępnionych w systemie formularzy elektronicznych określonych przez Ministra Sprawiedliwości. Wyjątek stanowią wierzyciele, o których jest mowa w art. 216aa ustawy mogą wnosić pisma oraz dokumenty z pominięciem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.

Wierzyciele, o których jest mowa powyżej mogą również wnosić wnioski lub składać oświadczenia i dokumenty w biurze podawczym każdego sądu rejonowego, przekazując ustnie treść wniosku lub oświadczenia pracownikowi biura podawczego oraz składając dokumenty sporządzone w postaci papierowej, których treść jest następnie wprowadzana do systemu teleinformatycznego przez pracownika biura podawczego.

Zgodnie z treścią projektowanego przepisu z art. 491³⁷ ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego po wydaniu przez sąd o otwarciu postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli nadzorca układu zakłada i prowadzi akta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, co znajduje odzwierciedlenie w § 2 projektu rozporządzenia.

W treści projektowanego § 3 rozporządzenia przyjęto założenie, iż do akt sprawy załącza się w szczególności pisma lub dokumenty otrzymane przez nadzorcę układu, pisma wysłane przez nadzorcę układu z potwierdzeniem ich odbioru przez adresata oraz dokumenty wytworzone przez nadzorcę układu w toku postępowania, w tym protokół z przebiegu zgromadzenia wierzycieli.

Treść pisma procesowego oraz dokumentów, o których mowa w art. 216aa ustawy, wniesionych z pominięciem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe nadzorca układu wprowadza do akt prowadzonych w systemie teleinformatycznym, a dla pism i dokumentów złożonych w formie papierowej zakłada się zbiór dokumentów. Wprowadzono regulacje dotyczące obowiązku zachowania przez nadzorcę układu koperty, w której nadano pisma, dołączenia jej do zbioru dokumentów, wówczas gdy data stempla pocztowego stanowi podstawę ustalenia terminu, z którego upływem wiążą się określone skutki procesowe.

W przypadku złożenia pisma przez osobę wykluczoną cyfrowo do rąk nadzorcy układu lub osoby przez niego upoważnionej na piśmie umieszcza się adnotację o dacie jego doręczenia o czym stanowi § 4 rozporządzenia.

Projektowany § 5 zawiera regulacje dotyczące umożliwienia dostępu do akt i zbioru dokumentów służbie Nadzoru Ministra Sprawiedliwości, uczestnikom postępowania oraz każdemu, kto dostatecznie usprawiedliwi potrzebę przejrzenia akt oraz zbioru dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w tym samodzielnego pobrania wydruków komputerowych pism oraz dokumentów utrwalonych w systemie teleinformatycznym, po ustaleniu tożsamości osoby, której akta mają być udostępnione. Dodano również regulację dotyczącą mocy urzędowej dokumentów pobieranych z systemu odpisów. Ponadto do przepisu wprowadzono regulację dotyczącą prowadzenia przez nadzorcę układu wykazu udostępnień akt, w którym syndyk umieszcza imię i nazwisko lub nazwę osoby, której udostępniono akta oraz datę udostępnienia.

W § 6 projektu zawarto regulacje dotyczące przechowywania zbioru dokumentów, z uwzględnieniem bezpieczeństwa przechowywanych danych. Zgodnie z proponowanymi regulacjami dokumenty te powinny być umieszczone w pomieszczeniu biurowym, do którego

dostęp ma wyłącznie syndyk i osoba przez niego upoważnienia, co nie wyklucza prowadzenia wspólnego biura przez więcej niż jednego syndyka, przy założeniu że zostaną udzielone odpowiednie upoważnienia dla osób mających dostęp do współdzielonych pomieszczeń. Syndyk jest zobligowany poinformować sąd o miejscu przechowywania zbioru. W § 7 ust. 2 projektowanego przepisu zawarto regulacje, które odnoszą się do przypadku udostępnienia dokumentu ze zbioru dokumentów poza biuro syndyka. Proponowane rozwiązanie wskazuje, iż następuje to wyłącznie na wezwanie sądu lub służby nadzoru Ministra Sprawiedliwości, gdyż należy założyć, że w wielu przypadkach do rozpoznania skargi wystarczające będzie zapoznanie się ze stanowiskiem skarżącego i wyjaśnieniami syndyka zawartymi w uzasadnieniu, o którym mowa w art. 491^{12a} ust. 5 Prawa upadłościowego.

Proponowana data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, tj. 1 lipca 2021 r., odpowiada terminowi wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz projektowanej ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz niektórych innych ustaw w zakresie, w jakim stanowią one podstawę prawną do określenia sposobu i trybu prowadzenia oraz udostępniania akt do zgłoszeń wierzytelności, w tym przepisu zawierającego upoważnienie dla Ministra Sprawiedliwości ustawowe do wydania rozporządzenia.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego oraz nie podlega notyfikacji na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projektowane rozporządzenie pozostaje bez negatywnego wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, w

przypadkach określonych w obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisach Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia

**w sprawie sposobu i trybu prowadzenia oraz udostępniania uczestnikom postępowania
oraz służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości akt oraz zbioru dokumentów w
postępowaniu o zawarcie układu**

Na podstawie art. 211¹ ust. 6 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2020 r. poz. 814 i 1298) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób i tryb prowadzenia oraz udostępniania uczestnikom postępowania oraz służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości akt oraz zbioru dokumentów, o których mowa w art. 211¹ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Do każdego postępowania o zawarcie układu nadzorca układu zakłada w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, o którym mowa w art. 53 § 1a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2072) zwanym dalej „systemem teleinformatycznym”), akta po ustaleniu dnia układowego.

§ 3. 1. Do akt sprawy załącza się w szczególności pisma lub dokumenty otrzymane przez nadzorcę układu, pisma wysłane przez nadzorcę układu z potwierdzeniem ich odbioru przez adresata oraz dokumenty wytworzone przez nadzorcę układu w toku postępowania, w tym protokół z przebiegu zgromadzenia wierzycieli.

2. W przypadku pism i dokumentów składanych w trybie art. 196b ust. 1 ustawy nadzorca układu wprowadza do akt prowadzonych w systemie teleinformatycznym ich treść.

3. Dla pism i dokumentów papierowych zakłada się zbiór dokumentów.

4. Koperty, w których nadesłano pisma, dołącza się do zbioru dokumentów tylko wówczas, gdy data stempla pocztowego stanowi podstawę ustalenia terminu, z którego upływem wiążą się określone skutki procesowe.

§ 4. W przypadku złożenia pisma do rąk nadzorcy układu lub osoby przez niego upoważnionej na piśmie umieszcza się adnotację o dacie jego doręczenia.

§ 5. 1. Nadzorca układu w swoim biurze umożliwia służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości, uczestnikom postępowania, dostęp do tych akt za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w tym samodzielnego pobrania wydruków komputerowych pism i dokumentów utrwalonych w systemie teleinformatycznym po ustaleniu tożsamości osoby, której akta mają być udostępnione.

2. Pobrane samodzielnie wydruki komputerowe pism i dokumentów utrwalonych w systemie teleinformatycznym mają moc urzędowo poświadczonych odpisów oraz wyciągów, jeżeli mają cechy umożliwiające ich weryfikację z danymi zawartymi w systemie teleinformatycznym.

3. Odpisy ze zbioru dokumentów powinny być odręcznie podpisane przez nadzorcę sądowego albo osobę przez niego upoważnioną i zawierać adnotację „odpis”, datę sporządzenia odpisu, numer licencji nadzorcy sądowego oraz czytelne imię i nazwisko osoby podpisującej odpis.

4. Nadzorca układu prowadzi w systemie teleinformatycznym wykaz udostępnień akt, w których umieszcza imię i nazwisko lub nazwę osoby, której udostępniono akta, oraz datę udostępnienia.

§ 6. 1. Zbiór dokumentów nadzorcy układu przechowuje w pomieszczeniu biurowym, do którego ma dostęp wyłącznie nadzorca układu oraz osoby przez niego upoważnione. O miejscu przechowywania zbioru dokumentów nadzorcy sądowy informuje sąd prowadzący postępowanie.

2. Nadzorca układu udostępnia pisma i dokumenty zbiór dokumentów poza biuro nadzorcy układu wyłącznie na wezwanie sądu, wykonując obowiązek wynikający z ustawy, lub na wezwanie służby nadzoru Ministra Sprawiedliwości.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2021 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie nowego upoważnienia ustawowego zawartego w art. 211¹ ust. 6 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo restrukturyzacyjne, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz niektórych innych ustaw (UC29), zgodnie z którym „Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia sposób i tryb prowadzenia oraz udostępniania uczestnikom postępowania oraz służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości akt, o których mowa w ust. 1, oraz zbiorów dokumentów, o których mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony danych w nich zawartych.”. Zaś z treści projektowanego art. 211¹ ust. 1 ustawy wynika, iż po ustaleniu dnia układowego nadzorcy układu zakłada i prowadzi akta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe. Powyższe upoważnienie ustawowe, jak i proponowane w projekcie rozporządzenia rozwiązania, są związane z istotną zmianą polegającą na elektronizacji postępowania restrukturyzacyjnego poprzez wprowadzenie systemu teleinformatycznego służącego do obsługi postępowania sądowego i mają na celu dostosowanie systemu i trybu prowadzenia akt sprawy dla rozwiązań przyjętych w systemie KRZ. Projekt rozporządzenia uwzględnia wejście w życie z dniem 1 lipca 2021 r. ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz. U. z 2019 r. poz. 55, 912, 1214 i 1802 oraz z 2020 r. poz. 1747), tj. systemu służącego do obsługi postępowania restrukturyzacyjnego. Od chwili wejścia w życie ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych akta spraw restrukturyzacyjnych będą tworzone i prowadzone w systemie teleinformatycznym.

W postępowaniu restrukturyzacyjnym pisma procesowe oraz dokumenty z wyłączeniem pism i dokumentów, o których mowa w art. 196c pr.restr. wnosi się wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe z wykorzystaniem udostępnionych w systemie formularzy elektronicznych określonych przez Ministra Sprawiedliwości. Wyjątek stanowią wierzyciele, o których jest mowa w art. 196b Prawa restrukturyzacyjnego, mogą wnosić pisma oraz dokumenty z pominięciem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.

Wierzyciele o których jest mowa powyżej mogą również wnosić wnioski lub składać oświadczenia i dokumenty w biurze podawczym każdego sądu rejonowego, przekazując ustnie treść wniosku lub oświadczenia pracownikowi biura podawczego oraz składając dokumenty sporządzone w postaci papierowej, których treść jest następnie wprowadzana do systemu teleinformatycznego przez pracownika biura podawczego.

Zgodnie z treścią projektowanego przepisu z art. 211¹ ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego po ustaleniu dnia układowego nadzorca układu zakłada i prowadzi akta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, co znajduje odzwierciedlenie w § 2 projektu rozporządzenia.

W treści projektowanego § 3 rozporządzenia przyjęto założenie, iż do akt sprawy załącza się w szczególności pisma lub dokumenty otrzymane przez nadzorcę układu, pisma wysłane przez nadzorcę układu z potwierdzeniem ich odbioru przez adresata oraz dokumenty wytworzone przez nadzorcę układu w toku postępowania, w tym protokół z przebiegu zgromadzenia wierzycieli. Treść pisma procesowego oraz dokumentów, o których mowa w art. 196b ust.1 Prawa restrukturyzacyjnego, wniesionych z pominięciem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe nadzorcy układu wprowadza do akt prowadzonych w systemie teleinformatycznym, a dla pism i dokumentów złożonych w formie papierowej zakłada się zbiór dokumentów.

Wprowadzono regulacje dotyczące obowiązku zachowania przez nadzorcę sądowego koperty, w której nadano pisma, dołączenia jej do zbioru dokumentów, wówczas gdy data stempla pocztowego stanowi podstawę ustalenia terminu, z którego upływem wiążą się określone skutki procesowe.

W przypadku złożenia pisma do rąk nadzorcy układu lub osoby przez niego upoważnionej na piśmie umieszcza się adnotację o dacie jego doręczenia o czym stanowi § 4 rozporządzenia.

Projektowany § 5 zawiera regulacje dotyczące umożliwienia dostępu do akt i zbioru dokumentów służbie Nadzoru Ministra Sprawiedliwości, uczestnikom postępowania oraz każdemu, kto dostatecznie usprawiedliwi potrzebę przejrzenia akt oraz zbioru dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w tym samodzielnego pobrania wydruków komputerowych pism oraz dokumentów utrwalonych w systemie teleinformatycznym, po ustaleniu tożsamości osoby, której akta mają być udostępnione. Dodano również regulację dotyczącą mocy urzędowej dokumentów pobieranych z systemu odpisów. Ponadto do przepisu wprowadzono regulację dotyczącą prowadzenia przez nadzorcę sądowego wykazu udostępnień akt, w którym syndyk umieszcza imię i nazwisko lub nazwę osoby, której udostępniono akta oraz datę udostępnienia.

W § 6 projektu zawarto regulacje dotyczące przechowywania zbioru dokumentów, z uwzględnieniem bezpieczeństwa przechowywanych danych. Zgodnie z proponowanymi regulacjami dokumenty te powinny być umieszczone w pomieszczeniu biurowym, do którego dostęp ma wyłącznie syndyk i osoba przez niego upoważniona, co nie wyklucza prowadzenia

wspólnego biura przez więcej niż jednego syndyka, przy założeniu że zostaną udzielone odpowiednie upoważnienia dla osób mających dostęp do współdzielonych pomieszczeń. Syndyk jest zobligowany poinformować sąd o miejscu przechowywania zbioru. W ust. 2 przywołanego powyżej przepisu zawarto regulacje, które odnoszą się do przypadku udostępnienia dokumentu ze zbioru dokumentów poza biuro syndyka. Proponowane rozwiązanie wskazuje, iż następuje to wyłącznie na wezwanie sądu lub służby nadzoru Ministra Sprawiedliwości, gdyż należy założyć, że w wielu przypadkach do rozpoznania skargi wystarczające będzie zapoznanie się ze stanowiskiem skarżącego i wyjaśnieniami syndyka zawartymi w uzasadnieniu, o którym mowa w art. 491^{12a} ust. 5 Prawa upadłościowego.

Proponowana data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, tj. 1 lipca 2021 r., odpowiada terminowi wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz projektowanej ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz niektórych innych ustaw w zakresie, w jakim stanowią one podstawę prawną do określenia sposobu i trybu prowadzenia oraz udostępniania akt do zgłoszeń wierzytelności, w tym przepisu zawierającego upoważnienie dla Ministra Sprawiedliwości ustawowe do wydania rozporządzenia.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego oraz nie podlega notyfikacji na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projektowane rozporządzenie pozostaje bez negatywnego wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, w przypadkach określonych w obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisach Unii Europejskiej.